

Panj. Ms.
8 P1

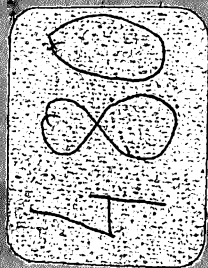
M972

480-MS

ਮੁਗਦ ਫਕੀਰਗੁ ਅਪੁਰਨ
ਅਸੰ ਪਤਰੇ॥ ਲ० 3० ਏ ਪੰ० ਪ੍ਰ० ਪ੍ਰ०

ਸਿਰਲੇਖ ਅਪੁਪਤ
ਚ०ਲ० ()

MS-488

MS No
480

ਈ॥ ੧੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਮਾਧਰ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੨੦॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ

੨੦

ਕੀਕਤਿਰੇ ਸਤਾਰੀਕੇਈਸੁਖਾਸੇਜਾਕਾਸਤ
 ਆਵੈ। ਫਾਟਾਲਮੀਆਤੇਪਧਰਗੰਢੇਨਿ
 ਤੁਤਾਆਇਆਆਸੁਤਆਸੁਤਾਵੇ॥
 ਤੁਤਾਬਪੁਨਹੀਮੁਨ੍ਹਜਾਪਿਛਾਤੈਨੁਕਾ
 ਸਤਾਰਬਵਾਸਤੁਏਆਸਾਸਉਤੇਰੇਨਿ

ਤੇਵੁਖਲੇਰੀਜਿਵੇਬਾਜਾਪਿਆਆਸਾਮੁ
 ਰਾਵੇ॥੨੧॥ਬੇਵਜਨਾਪਿਆਏਪ੍ਰਮਦੇ
 ਜੀਬੇਰੇਰੁਰਿਤੁਰਿਆਸਕਪੀਵੇਦੇਨੀ॥
 ਉਨਾਖਾਵਨਪੀਵਨੁਛਰਦਿਤਾਸੁਰਤ
 ਦੇਖਮਗਬੁਬਾਰੇਜੀਵੇਦੇਨੀ॥ਨਾਰੇਅ॥
 ਹਰੇਲਬੇਨਮਾਗਕੇਵੇਰਿਆਵੇਦੇਸਾ

੬੧

ਇਹ ਥੀ ਰੇ ਨੀ। ਸੁਣੀ ਇਸ ਕਰੀ ਯਾਗਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਏ ਇਥੋਂ ਰਹ ਰਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ
ਰੇ ਨੀ॥ ੨੨॥ ਤੇ ਤਾਗਨ ਦਾ ਭੇਤ ਆਇ
ਤਨ ਤਾਗ ਬਿਰਗਾਂ ਰੀ ਵਗ ਗਈ॥ ਤੇ ਤਪਤ
ਨ ਤਾਂ ਆਮਰ ਬੁਝ ਰੀ ਨੀ ਸਾਗੀ ਰਾਤ ਨੀ
ਸਾਨੁ ਨੀ ਰਖਈ॥ ਲੋਕ ਜਾਨ ਰਾਮ ਖੀ

ਆਈਆਨੀਰੋਇਆਰਤਕਲੇਜੇਦੀਜ
 ਮਗਈਗਸਹੀਆਗਲਾਮਿਭਪਟੀਆ
 ਬਨਦੀਆਨੀਅਸਾਨੁਇਸਕਤੁਸਾਨੁਨੇ
 ਦੀਫੋਤਪਈ॥੨੨॥ ਸੇਸਬੁਤਕਰੇਗੁ
 ਨਾਹੁਮੇਗਜਾਨੀਬੇਗੁਜਾਨਮਾਰਸੇਨਾਕੇ
 ਦੀਅਸਾਗਰੀਬਾਦੇਮਾਰਨੇਦਾਕੇ

੬੨

ਸਾਨ ਨਾਹਿ ਸੁਆਨ ਤੈਨੁ ॥ ੨੪ ॥ ਰਬਾਰ ਤੇ
ਖਸਿ ਕੰਦੀਆ ਖਰੀਆ ਏਡਾ ਭਾਗਯ
ਇਆਰ ਬਾਪ ਤੈਨੁ ॥ ਅਸਾਸ ਉਕਤੇ
ਗੋਸ਼ਿਤ ਰੇਖ ਰੇਦਾਤੁ ॥ ਤਾਨਾ ਣ ਛਿਰ ਕ
ਨਮਾਗੇਨੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਸ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਕ
ਦੀਆ ਏਗਾ ॥ ਅਸਾਨੁ ਕੇਹੀਆ ਣੀ

ਕਾਭਾਈਆਨੀ। ਅਉਸਾਪਤਣੀਕਾਗ
ਉਡਾਈਭੁਕੇਹੀਆਥੋਪਰਿਵਾਹੀਆਚਾ
ਈਆਨੀ। ਆਪਣਿਇਸਕਟੀਗਲਮ
ਹਾਲਗਾਭਾਅਖੀਰੋਇਰੋਇਹਾਲਵੁਵਾਈ
ਆਨੀ। ਮੈਤਾਜੇਗਟਿਰੋਵਾਜਗਾਵਿਚਿ
ਠਿਗਾਭਿਟਾਖੇਹਗਾਭੇਵਿਚਿਪਾਈਆ

੬੨

ਨੀ॥ ੨੫॥ ਰੇਗਾਕਮਰੇਵੇਮੇਰੀਗਊਰਕਰੇਨ
ਗੀਜਾਕਰਾਗਾਭਨਿਮਾਟਿਆਰਾਨਿਤ
ਪੁਛਟੀਪੰਡਤਪਾਂਧੀਆਥੇਕੋਈਦਾਰੁਤਾ
ਰਰਿਟਰਿਝਾਟਿਆਰਾਥੇਨਾਵੁਝਾਥਾ
ਵਿਚਭਾਗੁਮੀਅੰਜਿਥੇਭਾਗਰਾਨਵੰਝੁ
ਗਟਿਆਰਾਅਲੀਮੁਝਾਦੇਅਨਨਬਜ

ਆਸਕਾਈ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਕ ਮਹਿ ਆਇਆ
 ਦਸ। ੨੬। ਰੋਹਤੀ ਸਿਹਰੀ ਈ ਬੋਇ ਨਹੀ
 ਜੀਆਪਥਰਿਆ ਸਾਡੇ ਬੋਲੀ ਆਰੇ। ਮੁਹੁਧੇ
 ਨੀਆਹੰ ਚੁਰੋ ਨੀਆਵੇ ਸੁਵੀ ਬੈਠੀ ਆਵਿ
 ਚਹਵੇਲੀ ਆਰੇ। ਤਨਰਤਨ ਬਾਹੀ ਸਤੁ
 ਹੀ ਗਾਵੇ ਪੀਤ੍ਰੇ ਪੋਕੇ ਲੁਤੇਲੀ ਆਰੇ
 ਸਾਭਾਰੇ ਖਿਕੇ ਲਉ ਮਹ ਬੁਧ ਰਾਜੀ ਮੇ
 ਤਾਥੇ ਨਾਰਸਿ ਵਿਚ ਸਹੇਲੀ ਆਰੇ।

੬੪

੨੭॥ ਕਾਠਕੰਜਕੁਆਰਨੀਮੈਫਿਗਨੇਹੁ
ਲਗਗਇਆਨਾਲਵੁਤਿਆਏ। ਮੇਰੇ
ਗਲਰਾਮਹਰਮਕੋਈਨਹੀਵਸਪਈ
ਤਬੀਬਮੈਕਰਿਆਏ। ਮਾਪਿਉਪੁਛ
ਦੇਵੇਰਸਿਆਟਿਆਤੁ, ਮੈਤਾਪਈਆ
ਅਸਕਕਲਿਆਤੇ। ਮੈਲਾਨੁਜਲ
ਕਰੇਬਨਾਪਾਰਘੋਲਨੁਲਗਿਆ

ਮੁਰਸਰਿਸਰਿਆਏ॥ ੨੮॥ ਜੇਹੀਰਧੀ
ਆਰਥਧੀਰਏਵੀਜਗਕੇਗਤਾਸੋਰਮਰ
ਇਆਈ॥ ਏਹਮਯੰਗਜਿਹਾਨਗਵੈਮੇਨੁ
ਜੇਨਾਨਵਤੁਰਚਕਰਥਾਇਆਈ॥ ਲੋ
ਕਬਦੀਆਏਵਏਹਜਾਗਏਤੈਨੁਰਤ
ਹਈਆਉਨਆਇਆਜੀ॥ ਚ, ਚਕ

੬੫

ਬਾਕਕੀ ਤੇ ਸਗਮਿ ਰਾਖੀ ਏ ਮੇਰੀ ਕੁੰਤੀ ਕ
ਨਾਉ ਵ ਵਾਇਆ ਏ। ੨੫। ਕਾਛ ਕਉਲ
ਕੁੰਤੀ ਤੇ ਤਾਛੁ ਮੀਆ ਪਲੇਬ ਨ ਕਰੀ ਸ
ਭੀਆ ਰਾਗੀਆ ਜੀ। ਅਸਾਨੁ ਮਾਰ ਕੈ
ਭਾਇ ਦਿਸਾਰਿਆ ਈ ਕੁੰਤੀ ਇਵ ਏ ਤੇ
ਈਆ ਰਾਗੀਆ ਜੀ। ਚੁਪ ਚੁਪ ਮੀ

ਆਗੂ ਟਬੇ ਭਨੀ ਅਸਾਡੀ ਆਕਓ, ਨਸੁਟੇ
 ਨਾਗਾਢੀ ਆਂਜੀ। ਰਬ ਨਾਢ ਗਰੀਬ ਨਿ
 ਵਾਜਾ ਮੀ ਆਕਟੀ ਦੇ ਸੀ ਅਸਾਡੀ ਆਵਰੀ
 ਆਂਜੀ। ੩੦। ਮੀ ਮਮਿਹਰਿ ਨਹੀ ਤੈ ਨੁਆਵ
 ਟੀਜੀ ਥਿਰਿ ਹੇ ਸੁਭਾਤ, ਸਰੂਨੇ ਸੱਥੀਆ

ਜੀ॥ ਅਸਾਨੁ ਬਿਰਹਾ ਕਸਾਈ ਤੁਸਾਡੁ ਕੈ
ਸਿਰਪੈ ਰਉ ਪੜਉ ਖਾਣੀ ਆਜੀ॥ ਸਤ੍ਰ
ਬਯਅੰਗਾਰਾ ਕੁਜਰਹੀ ਆਪ ਤੇਤੇਲ
ਕਨਾਰੇ ਚਾਇਤ ਖਾਣੀ ਆਜੀ॥ ਮੁਖ ਤੈਰੁ
ਨੇਤੁੰ ਮੈਦੁਰਹਾ ਜੋਹ ਕੁਰਹਾ ਤਾਰੁ ਖਾ

ਆਜੀ॥੩੯॥ਬਾਕੀਬੇਰਜਾਇਮਹਬੂਬ
ਟੀਜੀਮਫੂਹੋਇਰਹੀਆਬਾਝੂਆਬਦੇ
ਜੀ॥ਸਨ੍ਰਬਘਅੰਗਾਗਤੇਭੁਜਰਹੀਆ
ਸੀਖਹੋਇਰਹੀਆਜਿਉਕਬਾਬਟੀਜੀ
ਰਗਰਗਮੇਡੀਤੁਆਵਾਜਆਵੈਜਿਉਹੁ
ਗਦੀਤਾਰਬਾਬਟੀਜੀ॥ਬਾਕੀਆ

੬੭

५
महामाया कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण
कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण
कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण
कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण
कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण
कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण
कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण कृष्ण

ਅਨੀ॥੨੧॥ਬਾਕੀਬੇਰਜਾਇਮਹਬੁਧ
ਟੀਜੀਮਫੂਰੇਇਰਹੀਆਜਿਉਕਥਾਬ
ਟੀਜੀਅਰਗਰਗਮੇਡੀਤੁਅਵਾਜਾ
ਵੇਜਿਉਦੁਗਟੀਤਾਰਬਾਬਟੀਦੀ॥
ਬਾਕੀਆਰਮਿਓਦਿਯਖਸੀਥੀਵੇਮੇਡ
ਪਯਕਉਤੇਦੁਯਯਗਟੀਜੀ॥੨੨॥

੬੮

ਬੇਬਾਨ ਕੇ ਦਸਤੁ ਮੈ ਅਰਜ ਕਰੀ ਮੈ ਵਾਰੇ
 ਵਾਰੇ ਖੀਵਨੀ ਆਗਾ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤੀ
 ਉਸ ਮੁਖ ਤੇ ਤੁਜਿ ਸਮੁਖ ਤਿਓ ਠੇ ਮੈ ਜੀਵ
 ਨੀ ਆਗਾ ਚੰਗੇ ਥੋ ਕਰ ਜਾਨ ਦੇ ਪਿਰ ਮਥਾ
 ਦੁਰੁਰ ਜਾਗ ਪਿਆਲਾ ਮੈ ਪੀਵਨੀ ਆ
 ਮੁਖ ਤੈ ਰੁਨੇਤੀ ਮੈ ਦੁਰੁਰ ਜਾਂ ਜੇਹ ਕੁਰੁਰ

ਗਤਾਭੀਜੀਵਨੀਆ॥ ੩੩॥ ਤੇਤਰਫ
 ਮਹਬੂਬਾਈਲਿਖਦੀਆਵੇਸਰਗਲ
 ਹਕੀਕਤਿਦੁਖਦੀਵੇ॥ ਕੇਹੀਕੁਹਲ
 ਗੀਤਨਮੇਰੇਅੰਦਰਿਗਤੀਦਿਹਾਰੇਨਿ
 ਤਧੁਖਦੀਏ॥ ਤੇਰੇਸਉਕਮੇਨੁਪੁਰਜ
 ਉਕਕੀਤਾਸੁਪਦਿਸਰਗਈਭੁਖਦੁ

੬੫

ਖਰੀਵੇ। ਵਿਗਾਭਤਿਮੇ ਨਿਗਾਭਤਿਗਾ
ਸਿਕਰਖਕੇਤੇਡੇਮੁਖਰੀਵੇ। ੨੬। ਬੇ
ਬਸਸਹੀਭਮਨੁਰੇਵੇਨਹੀਲਗਾਇ
ਸਕੁਰਹੀਆਗਲਮਤਰੀਆਸੁਲਾ
ਸਲਾਘਤੀਕੇਵੀਗਾਭਤਿਗਾਭਤਿਗਾ
ਆਕਰਕਰਕਰਤਰੀਆ। ਅਸਾਭੁਭਤ

ਟਤੰਬੁਰੁ ਭੁਭਿਗਇਆਨਿਨਇਸਕਿਨ
 ਜੀਸੇਈਕੁਤੰਦੀਆਗਕੋਈਐਸਾਹੋਵੈਜ
 ਨੀਯਾਗਮੇਭੇਥਾਕੀਜੈਗੁਮੇਰੁਫਟੀਦਤ
 ਦੀਆਗਾ॥੩੫॥ਬਿਰਰਦਕਿਰਗਦਾਨੁਜਾ
 ਟਰੇਨੀਦਰਦਵੀਦਰਗਦਾਨੁਜਾਨੇਦੀ
 ਜੋਗੁਦਰਦਹੋਵੈਸੇਈਦੇਦਪੁਦੇਦਾਰੁ

੭੦
 ੦

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਜੀਨਕਿ ਤੇ ਕਮਟੀ ਜੀਨਾ ਜਾਭਿ ਨੀ ੭੭
ਯਕਨੀ ਵਗਜਾਨਾ ਨਿਤ ਪੁਖਟੀ ਭੁਗ
ਪਿਰਮਟੀ ਜੀਨਾ ਤੇ ਤੇਗਮਾਸੁ ਯਾਦੀਰ ०
ਤਪਈ ਮੇ ਤੇਗਾਇਨ ਕਦੀ ਚਿ ਪੰਮਟੀ ਜੀ
ਗੰਢਾ ਯਾਗਮਿਯੇ ਤਾਸੁ ਬਾਬੀ ਵੇਮਥੇ

ਜਗੋਰਤੀਕਰਮਦੀਜੀ॥ ੩॥ ਬੇਬਾਰੀ
ਮਾਨੁਕਿਛੁਤਰੁਨਹੀਸੇਮੇਜੀਆਰ
ਰਬਾਰਤੇਗੇ॥ ਸੁਮਨਬੁਕਮਨਚੇਇੰਗੇ
ਨਖਤੀਮਸਤਕੀਤੀਆਸਚਦਿਦਾਰਤੇ
ਗੇ॥ ਟਾਰੁਮੰਗੇਨਹੀਮਦਿਸਾਯਕਨੇ

ਅਸੀਗਜਤਿਵੰਦਬੀਮਾਰਤੇਰੇ। ੩੫। ਤੇ
ਤਾਰਵਗੀਮਾਰ, ਇਸਕਦੀ ਜੀਜਿਨਸੁਰਿ
ਆਸੇਮਸਤਰਿਵਾਨੀਆਨੀ। ਹੋਸਅਕਥ
ਤਸਰਮਕਰਗਗਇਆਸੁਏਇਸਕਦੀ
ਆਏਹੋਨਿਸਾਣੀਆਨੀ। ਹੀਰੇਜੋਗਨੀ
ਮਕਬੁਯਕੀਤਾਸਿਰਦਾਥਖਲੇਗਯਾਨੀਆਨੀ॥

੭੨

ਸੇਸਾਬਤਕਰਮਾਸਾਨੁਮੀਆਆਈਵਾਉ
ਪਗਨਾਹਲਦੇਨੀ। ਏਸਕਰਗਮਦੇਜੇਨ
ਗੁਆਬਾਏਸੁਰੇਦੇਇਕਕੰਡਨਚਲਦੇਨੀ
ਦਰਦਦੁਖਸੰਜਤਦੇਮੰਗਿਯੀਤਿਆਸ
ਕਤਾਲਘਾਇਸਗਲਦੇਨੀ। ਜਿਨਾਤਲ
ਬਾਨਹੀਮਹਬੂਬਦੀਜੀਮਿਰਿਰਦਦ

ਭੁਕਿਉਟਲਾਦੇਨੀ॥੪੦॥ਦੀਮਜੋਗਤਿਰ
 ਇਕੋਜਗਟਿਗਮੇਤਾਣਾਇਕੁਕੁਤਮਲੇ
 ਗਰੇਈ॥ਸਿਰਿਵਾਘੁਲੇਮੇਰੈਨਰੁਥੇ
 ਲਿਟਾਵੈਨੁਬੈਗਗੀਦੇਰਗਰੇਈ॥ਜਿ
 ਥੇਅਗਬਲੇਤਿਥੇਵੈਵਜਥੇਸਥਿਕੈਸ
 ਨਸਾਆਉਪਤਿਗੁਰੇਈ॥ਆਤਤਿਵੈਨ

ਆਤਮਦੇਵਤਾਹਿਤਾਮੀਸਹੇਲੀਆਦਮੇਤਾ
ਉਠੀਹਥੇਟੇਰੇਸੀਗਿਰੇਣੀ॥੪੧॥ਹੇਹਾਯ
ਹਕੀਕਤਿਸਜਨਾਟੀਹਥਪਾਟੀਆਰੇ
ਇਥਿਘਲਾਨੀਆ॥ਜਿਥੇਖਬਰਪਿਆ
ਰੇਣੀਸੁਪਪਟੇਬਾਸੁਸਾਥਾਰੇਉਠਚਲਨੀ
ਆ॥ਕਾਂਕਮੋਰਉਚਾਰਨੀਕੋਠਿਘਾ

ਤੂੰ ਮੈਂ ਤਾਨਿਤ ਵਾਦਾ ਵਾਦ ਮਲ ਨੀਆਂ ॥ ੧੪
ਉਂ ਸਾਘਤ ਦੀ ਬਾਮਨ ਪੁਛ ਦੀ ਸਾਇਸੇਰੀ
ਲੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਵਾਦ ਨੀਆਂ ॥ ੪੨ ॥ ਖੇਖੁਬ
ਤਾਖਾਬਾਖਿਆਲੇ ਦੀ ਇਤੀਥੀਉਂ
ਹੀਮਗਰੁ, ਗਮੀਆਂ ॥ ਵੈਸੀਆਂ ਵਾਖਤ
ਵਿਗਾਇ ਚੁਆਨੀ ਦਾਜੀ ਕਰਿ ਸੁਲਾਸ

ਭੁਕਤਰੁ ਰਮਿਆ ਪਾਪੀ ਕਸਮ ਤੈ ਕੁਸ
ਰੇ ਸਾਈ ਦੀ ਜੀਆ ਖੇਏ ਜੋ ਸਨੇ ਗਜਰੁ ਰਮੀ
ਆ ਜਗਾ ਚਲਣਾਈ ਮਰਵੈ ਵਣਾਈ ਸੁ
ਨਗਾ ਭਏ ਗਮ ਸਾਹੁ ਰਮਿਆ ਦੁਨੀਆ
ਜਾਨਾ ਹੀ ਮਜਗਾ ਜਏ ਹੀ ਇਸੇ ਪਾਟ ਭਿਖਾ
ਸੈ ਪੁਰਮੀਆ ॥ ੪੨ ॥ ਟਾਲਾ ਦਿਭ ਮੈਰੂ

ਤੁਧਖਸਯਣੀਮੈਗੁਰੋਰਲੀਕਿਛੁਗੰਦਰਾ
ਗੇਅਸਾਥੁਕਤੁਕਤੁਬਟਰਹਿਗਇਆ
ਤੁਧਬਾਝਸਥੇਕੁਝਖਾਵਰਾਗੇ।ਰਿਯ
ਆਸਮੈਤੋਏਗਾਯਗਿਰੀਗੁਣੇਆਇ
ਕਰਾਗੀਬੁਝਾਵਰਾਏ।ਸੰਮੁਟਬਹੁਟ
ਕਗਾਰਅਰਮਗਇਆਮੈਨੁਮੇਲਸਈ
ਜੋਜੀਵਾਵਰਾਏ।੪੪।।ਸੰਧੂਨਸਰਮ

੭੫

ਕੇਗਾਜਿਥੇਇਸਕਯਗਾਇਸਕਯਖਗਯਾਟੁ
ਏਕੋਟੋਨੇਨੇ। ਜਿਥੇਸਗਮਗਯਾਇਦੀਨਾ
ਗਯਾਗੀਉਥੇਇਦਉਨਾਏਨੀਆਨਘੇ
ਨੇ। ਸਰੁਟਰਜਗੀਇਨਾਆਸਕਾਨਉ
ਨਕਉਨਮਗਬੁਥਾਏਗਮਨੇ। ਕਉਉ
ਨੀਏਗਮਗਬੁਥਾਨੀਜੇਨੇਰਬਸ

ਬੰਥਾਰੇ ਨਾਲਿ ਜੋੜੇ ॥ ੪੫ ॥ ਯੇ ਯਾਗੁ ਮੁਸ
ਫਰਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਸਾ ਕੀ ਤੇ ਨਾ ਮੈ ਯੁਕੇ
ਵੇਸ ਮੀਆ ਰੋਈ ਬੈਠੀਆ ਟਿਚ ਸੇ
ਲੀਆ ਦੇ ਤੁੰਤਾਰ ਚਰਹਿ ਚ ਪਰੇ ਸਮੀ
ਆਗਿ ਨਾਗੁ ਲੀਕੋ ਯੁ ਮੇਰੁ ਰਈਆ
ਸੇਈ ਗਾਲੀਆਈਆ ਮੈ ਤੁਪੇ ਸਿਮੀ

੭੬

480.

ਆ॥ ਸਨੇਹੇ ਨਿਤ ਉਠ ਪੁਛੁਰੀਆਂ ਪਾਂਧੀਆਂ
ਤੂੰ ਤੈ ਗਾਗੁਰੂ ਚੁਢੇਰੀ ਹਮੇ ਸਮੀਆ॥
ੴ॥ ਜਾਣ ਨਿਕਰਿ ਪਿਆਰਿਆ ਦੇ ਸਤ
ਟਮੇਰੀ ਜਾਨੀ ਮੁਝ ਅਗਮ ਨਹੀ॥ ਘਟ
ਘਟੀਆ ਦੇ ਸਕੈ ਪਾਗ ਦੇ ਕੀ ਪਥੇਰਿ
ਕਸਰੁ ਰਦਾ ਰਾਮ ਨਹੀ॥ ਸ ਉਕ ਪਾਗ ਦੇ

ਨਾਨਕਿ ਗਾਏ ਭੀ ਵਾ ਕੁ ਸੁਬਹੁ ਤਜਗੁ ੭੭
ਤਮਾਮਨ ਹੀ। ਜੇ ਨੀ ਹੋਵੇ ਨੀਆ ਹੀ ਸੋਹ
ਇਹੀ ਕਾਈ ਜਗਤੇ ਠਿਰਿ ਚਕਾਮਨ
ਹੀ। ੪੭। ਕਾਠਕਾ ਸਤਾਰ ਬਦਾਵਾਸ
ਤਾਈਆ ਖੀਯਾਰਨੁ ਖੋਲਿ ਕਰਿਗੀ ਮੇ
ਗੇ। ਪਈ ਸਹਿਕਦੀਆ ਮੁਖ ਤੇ ਪਟੇਨੁ

ਉਪਰਿ ਨ ਕਰੇ ਆਇ ਨੀਦੀ ਮਮੇਗੇ। ਹੁ
ਆਇ ਕੇ ਦੇਹ ਦੀ ਦਾਗਸਾਨੁ ਫਿਰ ਆ
ਦੁਖ ਕੇ ਹਰੇ ਨ ਕਮ ਮਮੇਗੇ। ਮੁੰਡੀ ਰਨ ਆ
ਹਨੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ਸਿਲੀ ਮੈ ਪੈਰੀ
ਜੋ ਰਨ ਪਯੋਨੁ ਦੈ ਮਮੇਗੇ। ੪੮॥ ਤੇਤਿਖ

ਆਮ੍ਰਿਤ ॥੧॥ ਰੁੰਗੇ ਨਿਰਦੀਪੀ ਕੋ।
ਵੇਖ ਵੇਖਾ ਜੇ ਵੇਖਣ ਆਵੀ ਵੇਖੇ ਪਾਕ ਨਾਹ
ਕਰਿ। ਖੇਸ ਕਬੀਲਾ ਦੇ ਨਸਰੇ ਵਟ ਗਈ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਦੀ ਪਾਰਿਕਰਿ। ਚਹੀ ਥੀਆ ਨਾਸ
ਕਠੀ ਸਬ ਬੈਠੇ ਕਰ ਮਗ ਖਿਆਇ ਥੇਰੁ
ਕਰਿ। ਤੁੰ ਆਸਿ ਕਰੀ ਵਟਦਾ ਆਸਿ ਕਰਾ

੭੮

ਸਿਕਰੀ ਵਲ ਮਰਿ ਕਰਿ। ਗੰਮ ਰਿਆ ਤੀ ਗਕ
ਨੈਨ ਰੁਰਵ ਚਿਰਿ ਕਉ ਦਸਤਾ ਪਿਸਰਿ ਕਰ
ਮੁਸਕਰ ਗਗਨਾਰ ਬਾਘਾਈ ਵੈਦੀ ਏਸੁਰਤ
ਵਿਸਰਿ ਕਰਿ। ਰਿਲ ਬਰਿਨਾਰ, ਪਹੁ, ਚ, ਟਹਿ
ਦਵੀ ਦਰੀ ਮਾਉ ਮਾਤ ਸਦਾ ਤੁਰ ਕਰਿ॥੧
ਜੇਤੁ, ਹੈ ਮੁਸਤਾਕ ਪਾਰੀ ਨਾ। ਸਿਰੇ ਕੁ ਵਲਦ

ਫੁਨੁ ਬਹਾਨਾ ਸਿਰੇ ਦੁਖਿ ਫੁਖ ਸਮਾਨਾ ਸੁਖ
 ਤੇ ਰੁਖ ਪਾਉ ਉਲਾਹਾ ਆਰਿ ਲਬ ਰਿਖਾ ਸਿਰ
 ਕਰਿ ਪਿਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਰਿਹ ਗਏ ਖਥੀ ਸੀ ਬੇਤ
 ਬੀ ॥ ਜੇਗ ਤੇਂ ਸੀ ਆ ਬਿਰੇ ਕਥਾ ਬੀ ॥ ਰਿਕ
 ਰਿਕ ਸਿਰ ਗਜਾ ਰਖ ਗਈ ॥ ਸਗਲਿ ਨਾਮ
 ਚ ਖਿਨਿ ਜਾਗਾ ਆਰਿ ਲਬ ਰਿਖਾ ਸਿਰ ਕਰ

੮੦

੦

ਪਿਆਗਾ। ੩॥ ਜੇਗਪਯਕਵਿਛੈਸੀਆਪਭ
 ਪਯਾਹਯਕੇਗਉਹਯੈਸੀਆਹਯਹਯਾ।
 ਮਾਸਹਡਾਤੁੰਪਸੀਆਗਯਗਯਾਮਿਹਰਿ
 ਕੇਰੇਸੀਆਤਡਾਸੁਗਗਾਯਾਰਿਯਬਰਿਯਾ
 ਸਿਰਕਰਿਪਿਆਗਾ। ੪॥ ਜੇਕੇਈਦਰਸੁਮਿ
 ਤਾਇਸੇਵਤਿ। ਸਾਸਾਬਤਿਜਾਨਦਯਾਇ

ਨਰੇਵਨਿ। ਤੂੰ ਮਿਸਕੀ ਹੈ ਕਉ ਨਵਿਚਾਗਾ। ਪਾਇ
 ਲਾਬਰਿਯਾਸਿਰਕਗਿਪਿਆਗਾ। ੫। ਕਠਾਚਾਇ
 ਸਜਦੀਆਕੁਲਾ। ਚਾਇਨੀਤਾਚਿਤਰੰਚ
 ਲਾਚਾਣਾ। ਰਹਨਗੁਇਆਇਨੀਮਿਸ
 ਲਾ। ਫਿਰਦੀਜਾਹਿਰਮਾਰਨਗਾਗਾ
 ਦਿਬੁਯਾਸਿਰਿਕਗਿਪਿਆਗਾ। ੬॥

੮੭

੬॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਾਰਹ
ਮਾਗਮਖਸੁਦਜੀਕੇ॥ ਸਖੀਚੇਤ੍ਰਮੇਗ
ਪੀਓਚਲਿਆਕੁਰਿਨੈਨਆਏਨੀਗ॥ ਸੁਨਿਸ
ਖੀਪੀਆਬਿਨਹਿਕਘਣੀਕੈਲਗਧਗ
ਜੀਓਪੀਗ॥ ਇਸਸੁਲਰਰਦਫਿਗਕਰੀ
ਮੇਪੀਕੁਬਦਤੀਸੰਗੀ॥ ਸੋਦੁਖਪੀਆਦੇ

ਗੁਰਨਾਮੇ ਬਿਨ ਕੇ ਸਹੀ ਚ ਸਖੀ ਹੋਇ
ਕੋਰ ਰਿਹਾ ਮੇਰੁ ਖੀਪੀਆ ਬਿਨਰੀ
। ਬੈਠੀ ਮੇਰੀਆ ਬਿਨ ਜਾਲ ਸਾਜੇ ਕਰਮ
ਮੇਰੀ ਦੁਹੀ। ਓਹ ਰਹਿਅ ਪਰਦੇ ਸਨੁ ਜੋ
ਆਹਾ ਮੇਰੇ ਹਾਣਾ ਨਿਸਰੇ ਕੁ ਬਿਛੁਨਿਆ
ਕੰਤ ਸਾਈਆ ਸੋਚੇ ਰੁਖੁ ਲਨਾ ਫਾ।

੮੨

ਬਿਨਰਸਸਭਿਠਨਿਆਕੰਤਰੇਨਾਜਿਕਿ
ਸਭਿਰਾਸੁਦਾਅਕਿਭਪੀਆਪਰੇਸ
ਕਿਸਗੁਨਾਪੁਗੰਮਖਸੁਦਾ॥੧॥ਵਿਸਾ
ਖਰੇਵਿਰਭਾਪਮੇਰੇਜੀਅਨੇਨੁਭਾਇਆ
ਜਿਥਕਤਸਾਈਆਰਚਰਹਿਆਜੀਅ
ਨਾਤਿਤੈਵਲਗਇਆਸਰਤਨਪੁਰਾ

ਨਾਹਿਰਿਗਿਆਹਿਕੁਰਰਪੀਆਰਾਇ
 ਆਸੁਖਸਹਜਿਸਾਰੇਭੇਕਨੁਦੁਖਕਾਇਮੇ
 ਤੇਪਾਇਆਨੁਖਜਾਇਮੇਤਾਤਬਸਖੀਜੇ
 ਮੇਰਸਪੀਆਰਾਕੋਗਾਬਿਨਦਰਸਰਿਠਿ
 ਤਿਆਕੰਤਦੇਮੇਧੀਰਕੇਯਗਧਰਭੀ।ਤਿਸ
 ਨੇਕਿਆਧੀਰਜਆਵਰਾਜਿਸਦਾਪੀਆਪਰ
 ਦੇਸਾ।ਨਿਤਸੋਜਰਖਦੀਬਿਰਹੰਦਾਰਹਦੀ

ਤਾਮੈਥੇਵੇਸਾ। ਮੈਰਾਸੁਹਾਗਾਸਿਗਾਰਸਕੁਆ
ਕਿਯਪੀਆਵੇਨਾਲਾ। ਮਖਸੂਰਸੁਹਤਿਕੀ
ਤਦੀਮਰਸਾਸੰਗੁਲਸੰਗੁਲਾ। ॥ ਜੇਠ
ਵਿਰਪਯਪਯਿਯਨੀਬਿਰਹਸੰਤਾਵੇਅ
ਇ। ਇਕਪਯਕਸੇਜਾਨਭਾਵਦੀਮਾਰੇਸੰ
ਤਾਇਸੰਤਾਇ। ਕੁਰਬਾਨਕੀਤੀਦੁਇਸੇ

ਨਪੀਆਬਿਨਰਗਨਿਨਾਹਿਕਿ ਘਨ੍ਰੀ ਤਖ
ਤੀਪੀਆਦੇਰਗਸਦੀਸਾਹਿਬਅਜਾਇਬ
ਘਨ੍ਰੀ। ਇਕਦਰਸਦੁਜਾਬਿਗਦੀਏਫੇ
ਜਮੇਥੈਚਨ੍ਰੀ। ਨਹੀਸੀਸਦੁਲਸੁਗਦਰਾ
ਨਹੀਮੋਤੀਆਦੀਲਨ੍ਰੀ। ਕਰਦੀਨਿਨ
ਟਪਚਾਰਮੇਨ੍ਰੀਸਸਰੇਨਿਤਲਨ੍ਰੀ। ਕਿ
ਓਗਦਾਂਦੀਬਾਝਕਾਦੀਕਿਓਗੁਧਾਏ

੮੪

ਪਤੀ॥ ਬਿਨਦਰਸਤਿਰਾਨਿਆ ਕੰਤਰੇ ਬਿਗ
ਦੁਖਾਈ ਜਾਨੀ॥ ਮਖਭਰਤ ਕੰਤਰੀ ਜਿ ਬਜਾ
ਨਿਮੈ ਰੀਅਤੀ॥ ਆਗਕੂਚ ਨੂਰੇ ਕੰਤਾ ਬਿਨ
ਬਿਗਾਂ ਵਿਸ਼ੁਤੀ ਸਾਂਗਾ॥ ਜਿ ਸਰਾਪੀਆ ਪਰ
ਦੇ ਸਰੈ ਕਿਤਗੁ ਟਰੁਗਾਏ ਸਾਂਗਾ॥ ਵਾਂਗੁ ਵਰੁ, ਜੇ
ਫੁਲੁ ਤੁੰ ਗਾਨੁ ਸੇਜਹੇ ਇਗੀ ਕਾਲੇ ਨਾਗਾ॥
ਪੀਆ ਦੇ ਵਿਛ ਨ ਜਾਮਰੇ ਤਿਸਦੀ ਕੁ, ਕਨ

ਨਪੀਆਰੇਰਗਸਾਥਿਨਾਇਗਤਸਿਕਰੇਖਯੋ॥ ੮੭
ਦੇਖੋਭਾਈਬ੍ਰਿਹੰਦੀਹਿਕਪਯਕਮੁਕਤੀ
ਦਯੋ॥ ਏਰੁਖਪੀਆਰੇਨੇਹਦੀਸੁਖਸੇਜਸਮ
ਦਾਦੁਯੋ॥ ਜੋਜਾਗਰੀਬਿਰਹੇਪੀਆਰੇਨੇ
ਦੀਲੀਕਗਨ੍ਹਾਨੁਕਯੋ॥ ਮਖਸੁਰਮੇਭਾਤਾਥੀ
ਵੇਜਾਹਰੇਪੈਰੀਤਯੋ॥ ੮੮॥ ਅਸੁਮਸਾਭੁਜੀ

ਅਨੁਬਿਨਪੀਆਸੇਰਾਟੇਆਇ।ਪੀਆਰਾਟਿ
ਦੋਨਗਤਿਰੀਹਰੋਕੇਜਗਾਏਜਗਾਇ।ਹੇਇਹ
ਜੀਪੀਲੀਪੀਆਬਿਨਪੁਟੁਟੀਤਬੀਬਬੁਲਾ
ਇ।ਕਰਿ।ਇਆਰਾਹੁ,ਦੀਜੀਐਇਸਰਰਰ
ਕੋਲਦੁਗਾਇ।ਟਕਦੇਖਨਾਨੀਸੁਨਿਆਨਕੀ
ਰਰਰਦੀਕਰਿਕਾਇ।ਅਗੁਤਬੀਬਪਕਾਰ

੨੮
 ਘਾਇਥਨਜੀਮੈਡੀਨਾਇ। ਜੋਇਸਦੇਦਨ
 ਕੁਜਾਨਰਾਤਿਸਕੰਤੁੰਲੇਧੁਲਾਇ। ਘੇ
 ਦਨਤਬੀਬਨਜਾਨਰਾਜੇਪੀਓਨਰੇ
 ਖੇਅਾਇ। ਮਖਸੁਦਸੁਰਤਕੰਮਗਸਾਕ
 ਟਾਗੀਘਾਇ। ੭॥ ਕਤਕਕੰਤਨਆ
 ਇਆਨਿਤੁਆਦਕਕਿਕੁਰਿਝੁਗਾ। ਬਿ
 ਨਆਦਕੀਤਿਆਂਤਰੇਇਕਪਗਬ

ਭਾਖਾਨੁਗੰਗਾ ਕੁਠੀਤੁ ਸਾਡੇ ਬਿਰਹ
ਰੀਝਾਂ ਗੁਕਬੁਤਰਿ ਫੁਗੰਗਾ ਹੋਇ ਰਹੀ ਕੁਸੰ
ਭਾਕਤੀ ਹਿਕਪਭਾਖਾਨੀ ਵਿਚਿ ਕੁਗੰਗਾ।
ਸਕਸਖੀ ਅਮੋਕੁ ਡੇਖਕੇ ਰਿਭਾ ਵਿਚਕ
ਰਾਵੀ ਚਾਗਾ ਸੁਪਗਈ ਮੇਰੇ ਰਹੀ
ਮਰਸਾ ਪਈ ਅਵਸਾਗਾ ਬਿਨ ਆਟਕੀ

ਤਿਆਕੰਤਰੇ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਵਪਾਰ। ਗਲੀਆ
ਤਮਹੁਗਾਏ ਇਹੀਆ ਸਭ ਬਿਸਰਿਆ ਪਰ
ਬਾਗ ਮਖਸੂਰ ਨਿਸਦੇ ਪਾਸ ਹੈ ਤਿਸਨਾ ਭਯ
ਹੁਤ ਪਿਆਰ। ਆਕਲਾ ਪਿਆ ਪਰਦੇ ਸਰੈ
ਨੀਦ ਨਾਨ ਆਵੈ ਕਾਗ। ੮। ਮਾਘ ਰਿਆਸਾ
ਰੋਜੀ ਅਨੁ, ਬਿਨਕੇਤ ਲੀਨਾ ਘੋਗ। ਨਹੀ

ਕੰਤਘਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ਮਹਿ ਬਿਰਹੋ ਸੰਤਾਵੈ
ਗਿ ਸਸਨਿ ਨਾਨਕ ਸਹੇਲੀ ਆਇ ਹਰਾਤ ਮੇਰੇ
ਹੇਗਿ ਇਕ ਦਾਰੁ ਪੀਆ ਨੇਮ ਲੇਵਤੁ ਵਿਛੁ
ਨੁ ਸਾਨਹੀ ਫੇਗਿ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਨਾਲਿ
ਤਿਸ ਪਰਿ ਚੁਹ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮਲੀਆ ਮਾਗੀ
ਵਿਛੋਰੇ ਨਦਰਦਰੀ ਅਠ ਪਹਿਰੇ ਦਾਖਲੀ

ਬੇਠੀ ਸਿਧਾਏ ਕੰਤ ਨੂ ਨਹੀ ਪੈਗ ਪਾਏ ਗਲੀ ॥ ੮੦ ॥
ਮੈ ਘਾਟ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੰਤ ਨੂ ਸਭ ਜਾਨ ਜਾ
ਟੀ ਗਲੀ ॥ ਮਖਸੂਦਾ ਲਿਖੀ ਅਨਾ
ਭਇਆ ਤਿਸ ਪਾਸ ਜਾਯਾ ਗਲੀ ॥
ਅਕਿਭ ਬਿਨਾ ਦੁਖ ਪਾਟੀ ਮੈ ਡੀਜਾ
ਨ ਸੁਖ ਦੀ ਪਲੀ ॥ ੮੧ ॥ ਪੈਗ ਅਸਾ ਰੇ ਜੀਉ

ਨੂਪੀਆਥਿਨਸੰਤਾਇਸੀਉ। ਨਿਸਦੇਸਮਾ
ਕੋਲਿਕੰਤਹੈਅਣਕਿਆਤਿਤੇਵਯਜੀਓ
ਸੁਖਸੇਜਾਮੁਲਨਗਾਵਦੀ। ਫਿਰਿਫਿਰਿਪੁਕਾ
ਹੋਪੀਉ। ਫਿਰਦੀਦੁਦੇਦੀਕੰਤਕੁੰਦਟ
ਜੰਡਨਾਲਕੁਰੀ। ਓਰਚਰਹਿਆਪਰ
ਦੇਸਮੇਪੀਰਕੇਲਗਪਰੇ। ਮੈਨਾਪੀਆ

ਪਰੇ ਸਹੈ ਸਭੁ ਨਾਹਿ ਪੀਆ ਪਰੇ ਨਹੀਅ
ਪਸਲੈ ਜਾਂਦਾ ਤਿਸ ਨਾਹਿ ਕੁਸੁਨ ਚਲੈ ਸਹੈ
ਤੀਰਿਆ ਕਲਕੰਤ ਦਮੈ ਤੇਹਾਂ ਉਦੈ ਵਿਰਿਹੁ
ਸੁਖ ਮਿਲਿਆ ਸਾਰੇ ਲੋਕੁ ਰੁਖ ਫਹਿਅਮੈ
ਰੂਪ ਲੋਕ ਮਖਸੂਸ ਸੁਰਤਿ ਕੰਤ ਦੀ ਜੇਹਾ
ਗੰਤ ਲੋਕ ॥੧੦॥ ਮਾਂ ਪਰੇ ਵਿਚ ਕੰਤ ਕੁ ਕਾਈ

੨੯

ਜਾਇਵੇਦਨ ਕਰੇ। ਮੈਰੂਖੀ ਬੈਠਾ ਨਾਹਿ
ਆਬਿਨਪੀਆਨੀ ਨਰੇ। ਜਾਣੁ ਟੁਤ ਬੈ
ਠਾ ਜਾਣਿ ਆਪੀ ਆਰੇ ਵਿਵੇਨਾਣਾ।
ਮਾਗੇ ਤਬੈ ਠਾ ਜਾਣਿ ਆਗੁ ਟੁਤਿ ਲਾਸ
ਕਰੀ ਆਜਾਣਿ। ਭੁਠਿ ਪਤਰੀ ਆਪੁਟੀ
ਆਰਬਖੇਨੁ, ਪਤਰੀ ਆਗੁ ਆਇ। ਖਨੀਉ

ੜੀਕਪੰਧਨ੍ਹਾਪੀਆਮਿਲਾਮੁਆਨਕੇਕਾਲ
ਗਈਅਸਤੰਸਚਿਰੇਬਿਰਹਾਂਰੇਮਿਲਿਆ
ਵਿਛੋਨ੍ਹਾਤੋਯਾਸਸਤੇਨਿਨਾਟਸਹੇਯੀਆ
ਬੋਲਾਨਅਟੁਲੇਬੋਲਾਸਹਸਾਮੁਥਾਨਾਸਾ
ਹੀਆਜੇਕੰਤਮੇਡੂਕੋਯਾਮਖਸੁਰਜੁਰ
ਤਕੰਤਦੀਮੇਜਾਨਘਤਨੀਆਘੋਲਾ॥੧੧

੨੨

ਫਗਣਸੁਹਿਆਪੀਆਆਇਆਕਾਮਨ
ਗੁੰਦਾਇਆਸੀਸੁ। ਮੈਡਾਗਾਥਕੋਈਨਲ
ਨਰਾਬਾਝੁਸਾਈਜਗਦੀਸਾ। ਕਾਸਿਤਤੁ
ਧੁਕਰਾਅੰਇਆਪੀਆਆਇਯਥਾ
ਉਬਾਗਾ। ਮੈਦਾਮੁਤਕਧਾਖਨਿਬੁਰੇਜੀਅ
ਮਦੁਤਸਾਖਾ। ਕਾਮਨਦਿਐਰੀਕਾ

ਜੀਆਸੁਲਈਵਧਾਈਆਥਾਖਾਨੂੰਗਾ
 ਥੀਆਪਰਿਆਇਆਟੁਏਵਿਛਾਈਸੇ
 ਜਾਸੁਖਸਹਜਿਵਾਸਾਤਉਥੀਆਟੁਖਈ
 ਏਪਰਪਰਿਭੇਜਿ।ਸਹੀਆਤਰੇਲੀਖਿ
 ਰੁਈਆਰੰਗਮਹਾਨਾਇ।ਚੋਆਚੰ
 ਦਨਮਰਗਜਦਾਵਹਸਕਥਮੰਗਲਗਾ॥

੨੩

ੲਿ। ਮਖਸੁਰ ਮੇਗ ਗੁਲ ਥੀਆ ਮਾਨ੍ਰਿਕ
ਸੁਤੀ ਗਾਭਾਇ। ੧੨॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਾਗਮਾ
ਯਾ॥ ਬਾਝੁ ਪੀਆ ਮਨ ਮੁਖ ਧੀਰੈ ਖਨੀ
ਮੈਵਾਟ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਸਭਿ ਕਾਤਿ ਸੇਰੇ ਦੇਖਣ
ਕਾਰਣਿ ਜਿਨਿ ਦੇਹੁ ਕਾਨਿ ਮਾਗੀ॥ ਕਰੀ

ਇਥਾ ਜੁਦਵਧੇਰੀਆ ਕਰਕੈ ਰਰਇ ਸੇ ਮੇਜਾ
ਰੀ। ਕਰੇ ਰਾਸਗੁਲਾਮ ਸੇ ਮਿਲੇ ਕਰਾਹੀਜੇ
ਵੇਰਨ ਜਾਨੇ ਸਾਹੀ॥੧॥ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੜ੍ਹ ਚਿਤਾ
ਰਪੁਕਾਰੇ ਪਾਭ ਕਮਰਾਮ ਨਾਵੈ। ਪੀਆਪੀ
ਆਮੇ ਖਨੀ ਪੁਕਾਰੀ ਬਾਲ ਬਿਰਹਾਤ ਨਿਲਾ

੨੪

ਵੇ। ਬਾਸੁਪੀਆਇਉਗਲਮਹਿਜਾਨਿਉ
 ਜਾਣਬਿਨਮੀਨਦਿਗਏ। ਕਰੇਦਾਸਗੁਲਾਮ
 ਕੋਲਿਰਿਸੇਨਬੋਲੀਕਰਿਗਈਗਇਬਿਲ
 ਲਾਏ॥੨॥ ਵੈਸਾਖਨਆਖਪੀਆਬਿਨ
 ਮੇਕੁਮਹਿਕੇਨ੍ਹਇਉਇਆਗਗਰਸੀਗਾ

ਅ

ਰਗੁਹਿ ਵਿਚ ਸਾਨੀ ਬਾਝੁ ਮਾਰ ਵਰਾਇਆ।
 ਤੋਰ ਗਣਤੀ ਪਲ ਕਨਾ ਗਤੀ ਮੇਰੇ ਇਰੇ
 ਹਾਲ ਵਧਾਇਆ ਕਰੇ ਦਾਸ ਗੁਣਾ ਮਇਸ
 ਜੀਵਨ ਕਰੁ ਮਰਨ ਕੁਲਾ ਮੇਰਾਇਆ।੩
 ਜੇਠ ਪੀਆ ਜੇਨ ਜਰਿਨ ਦਿਸੇ ਹੁਤ ਕੁਯੇਰੀ
 ਆਈ। ਪੁਲੀਅੰ ਧੇਰੀ ਦੁਖਾ ਕੇਰੀ ਹ

੮੫

ਥਕਿਥੈ ਮੇਪਾਈ। ਦਰਦ ਦਿਵਾਨੀ ਕੁਝ
ਸੁਝੈ ਕੁਕਾਸਾਂ ਈਸਾਂ ਈ। ਕਰੇ ਦਾਸ ਗੁਲ।
ਮਕੋਈ ਆਟਿ ਮਿਠਾਵੈ ਜੈ ਮੇਰ ਤਨ ਆ
ਈ॥੪॥। ਹਾਨੂ ਜਾਗਤੁ ਪੀਦੀ ਆਭਰੀ
ਆਮੁ ਤਨ ਭਾਰੁ ਟਬਲਿਆ। ਸੁਟਿ ਸੁ
ਟਿ ਖੁਬੀ ਮਨ ਮੇਰ ਨ ਕੀਦਰ ਦ ਕਲੇ ਜਾਸ ਲਿ

ਆਇਹੁ ਜੀਉ ਮੈਠਾ ਮਿਸਲ ਪੁਰਗ ਕੀ ਟਿਠ
ਤੇਲ ਕਨਾਰੀ ਤੁਲਿਆ। ਟਾਸਗੁ ਲਾਮ ਪੁਕ
ਰ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰੀ ਸਜਣ ਮੁਖ ਨ ਟੁਲਿਆ
ਪਾ। ਆਇਆ ਸਾਵਣ ਖਰੇਗੰਮ ਲਾਵਣ ਜਿਗ
ਰ ਕਬਾਬੀ ਪਕਾਰੀ। ਆਇਹੁ ਦਿਲ ਪੁਰਜੇ ਪੁ
ਰਜੇ ਕੀਤੀ ਦਿਰਿ ਭੇਗੁ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ।

੨੬

ਸਿਕਸਜਾਣਦੀਤੂੰਈਹਥਵਿਚਿਗੁਰਸੁਭ
ਦੀਆਈ॥ ਕਰੇਦਾਸਗੁਯਾਮਪੀਆਪ
ਰਿਆਵੈਇਹਗੁਨੀਅਜਬਸੁਦਾਈ॥ ੬
ਗੁਰੇਗੁਰਨਗਾਵੈਮੇਨੁ, ਹਥਫੁਰੀਲੈਆ
ਇਆਪਰਿਯਾਪਾਉ, ਕੀਤਮੁਤਨਮੇਰੇ

ਮੁਹੁਰਤੁ, ਨਾਇਓ ਧੁਆਇਆ। ਜੋ ਕੋਈ ਵੇਖੇ
ਗਾਏ ਮਾਹਿੰਦਾ ਰੋਇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਹਿਸਿਆਇ
ਆ। ਕਰੇ ਰਾਸਗੁਲਾ ਮਪੀਆ ਬਿਰਰਾ
ਹੁਣ ਤੈਕ, ਤਰਸਨ ਆਇਆ। ੭। ਅਸੁਮਾ
ਹ ਅਸਾਨ ਗਇਓ ਸੋਫੇ ਰੀਪਿਆਨ ਪਾਈ
ਜਾਏ ਮਰੇ ਹਥ, ਤਿਖੀਆ ਢੁਰੀਆ ਅੰਦਰ

੨੭

ਰਿਵਰਿਅਾਇ ਸਕਕਸਾਈ। ਦੇਵੇਰਕਾਗੁ
ਸੁੰਆਮਨਤੇਦਰਦੁਨਆਈ। ਕਰੇਦਾਸ
ਗੁਭਾਮਦਰਕੈਦੇਜਾਈ। ਏਨਸਦੀਸਭਿ
ਲੁਕਾਈ। ੯।। ਚਤ੍ਰਿਆਕਤੁਕਰਤਰਹੀ
ਨਰਤਕਿਸੁਕਕਰਿਪਿਤਰਹੁੰਦੀ। ਸੁਨਿ
ਟਨਿਬੇਖੁਦਗਾਈਆਦੁਢੀਵੇਦਨ

ਲਖੇ ਨਕੋਈ। ਗਈਆਂ ਤਾਗਤਿ ਸਰਿਵਜੁ
 ਤੇਹੁ ਨ ਪਾਇ ਪਯੁਮੁਹਿ ਰੋਈ। ਕਰੇ ਰਾਸਗੁ
 ਲਾਮ ਮੇਰਗ ਨਰੇ ਦੀਹੁ ਟਿਰੇ ਇਰੇ ਇਰੇ
 ਟਿਰੇਈ। ੫। ਅਯਿਆਮੀ ਪਰਸੁਯਾ
 ਰਾਸੀ ਪੁਰਨੀਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਬਾਊਮੇ
 ਹੁ। ਯੁਪਛਾਣ ਨਕਾਏ ਮੇਕੁ, ਕਿਸੁ ਤਾਈ
 ਗਾਥਾ ਕੇਨੁ, ਰੋਇ ਰੋਇ ਤਤਾਪਾਵੀਆ

੫੮

ਦੀਲਗਾਕਏਜੇਤੀਰਜੈਨੁ। ਕਰੈਰਾਸਗੁ
ਯਾਮਹੁਨਤਰਸਕਿਰੀਏ। ਮਾਯਾਮੇ
ਗਾਗਾਭੈਨੁ। ੧੦। ਚਤ੍ਰਿਆਪੋਹਮਹੀ
ਨਾਮਤ੍ਰਿਆਗਤੀਦੇਗਪਈਸਤ੍ਰਾਸਤ੍ਰਿ
ਸਤ੍ਰਿਤਪਿਤਪਿਕਰੁਆਹੀਪਯਾਕਿਮਰੀ
ਕੇਹੁਟੇਮਰਾ। ਰਹੀਜਬਾਨਪੁਕਾਰਪੁਕਾਰ
ਇਯਗਾਰੈਏਹਜੀਆਕਿਰੈਰਾਸਗਾਯਾ

ਮਕੇਕੇਜਸਨਗਤਉਮਰਦਾਜੀਵੇਜੀਏ
ਪੀਆਯ।੧੧।ਮਾਗੁਮਹੀਨਿਯਬੀਆਝੁਨੀ
ਆਮੈਤੇਸਾਈਆਮਿਹਰਕਕਰੀ।ਆ
ਇਮਿਯਿਪਿਆਗੇਟਿਯਧੁਰਜਾਨੀਫੁਗਸ
ਤਿਨਾਜੀਸਹਈਇਕਪਰੀ।ਕਰੀਦੀਦ
ਰੁਵੰਦਨਸਕੁਰੁਪਨੇਇਗੁਜਿੰਦਤੇਨੁਫਾਰ

੨੨

ਧਰੀ। ਚਮਗਾਡਨਾਨੀਪੁਟਿਰੀਅਗਜਿੰਦ
ਵਿਚਾਰੀਹੋਇਸੁਨਠਰੀ। ਕਹੇਦਾਸਗੁਣ
ਸੰਪੀਆਅੰਗਲਾਈਏਹੁਮਾਹਮਜੀਨੇ
ਬਹੁਤਸਕੀ॥੧੨॥ ਫਗਟਿਮਾਹਪੀ
ਆਪਾਰਿਆਵੈਮੈਕੁਸਾਦੀਅਲਖਬਗ
ਰਗੁਣਾ। ਦਰਦਅਜਾਬਗਏਉਸਪਲ

ਕੁਦਿਚਮਹਬੁਬੁਸਜਟਿਦੀਏਕਗਲਾਗੇ
ਦੀਦਾਰਮੁਖੀਜੀਵਾਈਸੰਗਪੀਆਦੇਨਿ
ਤਰੰਗ। ਕਰੇਦਾਸਗੁਣਮਪੀਆਹਉਘੋ
ਈਵਿਛੋਨਾਨਾਹੀਮੁਲੁਸੰਗ। ੧੩। ਕਰੀ
ਮਿਹਰਿਇਸਬਰਦੀਉਤੇਅਪਨੇਭ੍ਰਮਸੁ
ਲਾਇਈਈਆਗਰੇਵਟਪੁਖਟਾਸਰਗਇ

੧੦੦

ਭਯੋ ਜਾਮਨੁ ਸਰਸਿ ਟਿਏ ਈਆ ॥ ਕੀਅ ॥
ਸੀ ਗਾਰ ਰੀ ਗਸੇ ਜਟਿ ਟੁਈ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾ
ਹਿ ਬਹੁ ਕਮ ਕੀਆ ॥ ਕਹੇ ਦਾਸ ਗੁਲਾਮ
ਪੀਆ ਅੰਗ ਲਾਈ ਮਨ ਤਨ ਮੇ ਗਠਾਰਿ
ਹੀਆ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰੇਖਤਾ ॥ ਅਬ ਆਗਹਿ ਜਾਗਸੇ ਮੁਏ

ਸਿਰਿ ਪਾਉ ਲਗਾ ਜਗਨਾ ਪਗਾ। ਹਰਿ ਦਮ ਪਾ ॥ ੧੦੭ ॥
ਹਾਜੇ ਇਕੈ ਕਰਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ਕਰਨਾ ਪਗਾ।
੧॥ ਮੁਝ ਕਉ ਅਕੇਲੀ ਛੋਡ ਕੇ ਸਾਜਨ ਗਏ
ਪਰੇ ਸਕਉ। ਦਿਨ ਰੈ ਨ ਪੀਆ ਕੇ ਬਿਓਗ
ਮੈ ਅਹੁ ਮੁਖ ਲੋਹੁ, ਰੁਗਨਾ ਪਗਾ। ੨॥ ਕਹੁ
ਰੀਸਖੀ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਉ ਪੀਆ ਬਿ

ਨਗਾਜਾਤਾਨੀ।।ਇਹਯਹਰਖਾਨਾਖਾਇ
ਕੈਯਹਜੀਉਬਿਦਾਕਰਨਾਪਗਾ।੩।ਜਬ
ਠਉਰੇਖਉਪੀਆਬਿਨਜਰਿਜਰਬੁ
ਏਸਿਰਿਪਾਉਲਗਿ।ਦਯਾਮੈਪਾਪਿਨਿ
ਕਿਆਕੀਆਯਹਦੁਖਮੁਏਜਰਨਾਪਗ
੪।ਜਬਲਗਨਦੇਖਉਨੈਨਕੁਰਿਅਪ

ਨੇਸਲੇਨੇਪੀਅਕਉ॥ਜਿਉਮੀਨਬਿਨਪਾ
 ਨੀਝੁਰੇਤਿਸੁਗੁੰਤਮੁਝੁਰਨਾਪਗਾ॥੫॥
 ਇਕਪਾਉਪਰਿਭਾਦੀਜਰੰਉਆਤਸਥਰੀ
 ਹੈਪ੍ਰਮਕੀ॥ਯਹਮੰਜਰੀਤੁਨਧਾਇ
 ਪਨ੍ਰੀਪਥਪਥਮੁਝੇਜਗਾਪਗਾ॥੬॥ਤੂ
 ਤੁਫਾਨਆਤਸਕਾਮੁਝੇਆਇਆਇਏ
 ਨਾਪੀਅਕਾ॥ਇਸਆਗਕੇਦਰੀਆਉ

ਮੈ ਬਿਨ ਬਹਲੁ ਮੁਏ ਤਰਨਾ ਪਰਾ ॥ ੭ ॥ ਕਰਿ
 ਯਾਗਿ ਸੁਰਤਿ ਪੀਅਕੀ ਯਾਗੈ ਨ ਕਰਿ ਕੁ
 ਰਿਆਵਤੋ ॥ ਨਰੇ ਵਹੁ ਰੈ ਨਹੁ ਪਾਪੀ ॥
 ਆਪਨਾ ਕੀਆ ਕੁਰਨਾ ਪਰਾ ॥ ੮ ॥ ਯਾਗ ਕਉ
 ਨ ਤੁਝੀ ਆਇਆ ਜਿਨ ਪੀਉ ਟਿਛੁੜਾ
 ਮੁਏ ਸੇਤੀ ॥ ਹੋ ਪਾਪੀਆ ਤੁਜਰ ਮੁਏ ਜੈ
 ਸਾਮੁ ਏ ਜਰਨਾ ਪਰਾ ॥ ੯ ॥ ਰਾਖੋ ਮਾਯਾ

ਰਆਪਨਾਗਰੀਤੁਮਾਗੀਸੁਖਧਸੇ। ਹਮਤੋਰਿ
 ਖਾਗਨਿਪੀਅਕੀਰਰਦੁਰੁਮੁਏਫਿਗਨਾਪਰ
 ॥੧੧॥ ਬਾਲਿਬਲਿਗਾਇਸਮੁਖੇਪਰਿਜੇ
 ਮਾਇਕਰੈਪੀਉਮਾਇਆ। ਮਾਉਰੇਪੀ
 ਮਾਮੇਬਲਿਜਾਉਤੁਏਬਿਨਾਮੁਏਮਰਨਾਪਰ
 ॥੧੨॥ ਕਦੁਰੇਨਸੀਗਕਿਆਕਰਉਫਾਜਲ
 ਸਾਂਈਕੀਭੇਟਕਉ। ਅਹਸੀਸਅਪਨਾਕ
 ਟਕੈਲੇਪਾਉਪਰਿਧਰਨਾਪਰਾ॥੧੬॥੧॥

ਰੇਖਤਾ। ਦਿਨੈਰੇਨਪੀਆਬਿਨਸੋਤੀਯੋ। ਦੁਇ
ਨੈਨਆਸੁਭਰਿਰੋਤੀਯੋ। ਮੁਖਿਬਾਣਕਰਕਤ
ਸੋਧੋਤੀਯੋ। ਨਿਤਰੇਵਨਮੁਤ੍ਰਦਸਤੁਰਹੁਆ
॥੧॥ ਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਮਦਮਾਤੀਯੋ। ਇਤਕ
ਜਸੁਖੀਰੰਗਗਤੀਯੋ। ਖਨੀਗਗੁਣਿਗਕਾਗ
ਤੀਯੋ। ਰਗਿਤਾਗਤਨਤਮੁਰਹੁਆ॥੨॥ ਤੇਰੇ
ਦਰਸਨਕੀਨਿਤਚਾਹਮੁਤ੍ਰੇਦਹੁਆਗਾਥਿ

ਹੋ ਕੀਨਾਰਿ ਬੁਝੇ॥ ਨਿਤ ਜਲ ਤੀਰੋ ਅਨੇ ਮਾਰਿ
 ਸਜਾਇ ਜਿ ਉ ਜਲ ਬਲ ਸੁਰਮਾ ਕਰਤੁ ਰੁ
 ਆ॥ ੩॥ ਸਿਨ ਦੇ ਪਿਆ ਤੇ ਗਦੁ ਆਰਪੀਆ
 ਤਿਨ ਉ ਜਰਿ ਸਭਿ ਘਰਿ ਬਾਰੁ ਕੀਆ॥ ਤੇਰੇ ਨ
 ਮ ਕਾ ਅਪਾਰ ਲੀਆ ਚਨੁ ਸੁਲੀ ਮਨ ਸੁਰੁ
 ਆ॥ ੪॥ ਕਾਫੀ ਨਟਾ॥ ਮਾਏ ਮੈਨੁ ਸਜਨੁ
 ਸੀਰੇ ਸੁਞਾ॥ ਹਿਕ ਪਲ ਪਿਆਗ ਮੈ ਕਨਾ

ਵੈਸਿਰਤੇਬਦੀਕਬੁਭਾ॥੧॥ਸੁਮਨਬਰਨੁ
ਅਗਮਨਆਵੈਕੀਆਬਿਗਰੰਨੁਭਾ॥ਕੁਨ
ਤਭੁਸੀਪਿਆਰੇਦਾਹਵੈਸਾਸਿਰਿਅੰਧੁਭਾ॥
੨॥ਮਾਝਾਭਿਖੀ॥ਤੈਰੀਆਕੁਆਤੈ
ਭਖਰੁਉਰਘੁਮਾਈਤੈਰੀਪਗਨੀਤੁਭੁ
ਖਪਗਾਜਾਨਤੈਰੀਤੁਸਾਗਾਜਗਨਘੁਮਾ
ਈਅਉਰਬਨਾਈਆਪਗਾਜੇਤੁਮਨੁਸਟ

ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਮੇਯਾ ਸਰੈ ਕੈ ਦੇ ਲਗਾ ਰੇ ਮਰੇ ਮ
 ਰਚਹਿ ਆਤਨ ਮੈ ਤੂੰ ਮੈ ਡੀ ਆਪੇ ਮਕੁਰੀ
 ਆਸ ਕੁਰਗਾ ॥੧॥ ਜਾਗੁ ਟਕਾਉ ਨੇਹੀ ਦੇ
 ਬਖਰੇ ਬਿਗੁ ਬਾਟ ਲਗਾਤਨ ਕਾਰੀ ॥ ਕਾਰੀ
 ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਅਟਕੀ ਘਾਉ ਕਿ ਤੂੰ ਨੇ ਘਾਉ
 ਬਿਨ ਮੁਕਾਮ ਤਨ ਦੇ ਦੇ ਰੋ ਕਾ ਰੂਪ ਘਿਨ ਨਰ
 ਸਸਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਗੀ ਨੇਹੀ ਤਿਨ ਦੇ ਬਖਰੇ

ਜਿਨਾਸਮਤਿਸਉਕਵਿਸਾਰੀ॥੧॥੨॥ਇਹਿ
ਇਯਯੁਟਨਗਈਨਿਪੁਟੀਇਯਬਰਕੋਇ
ਟਕਰੇਰਿਅਗਾਯਨਤਵੰਟਅਖੀਸੁਖਸਮਣੁ
ਸੁਵੀਆਯਨਨਮਗਨਕੁਯੇਰਿਅਗਾਇ
ਹਇਯਪੁਰਜੇਪੁਰਜੇਕੀਤੀਕੋਈਰਹਈ
ਗਕਰੁਯੇਰਿਅਗਾਸਾਬਸਆਖਗੁਆਯ
ਉਨਾਨਗਨੁਜੇਹਰਿਟਮਗਹਨਿਸੁਰੇਰਿਅਗਾ॥

੧॥ ਇਹ ਰਿਭਾ ਬੀਟੀ ਖਾਕ ਪੈ ਗੰਦੀ ਜੇ ਕੋ ਵੇਦਾ
 ਰਿਭਾ ਬੁਰਮੇ ਨੇ ॥ ਇਹ ਰਿਭਾ ਮੈਂ ਤੀ ਦੁਸ ਨ ਮੈਂ ਤੇ
 ਹਟ ਕੇ ਰਹੇ ਨਹੀਂ ॥ ਪੁਖ ਦੀ ਨੁ ਵਲਿ ਬਾਲਨ
 ਮਾਇਓ ਦੁਖਾਤੀ ਤੀ ਆਨੇ ਤੇ ਨੇ ॥ ਮੈਂ ਤੇ ਮਨ ਕੁ
 ਵੇ ਨਿ ਆਪੀ ਤਮ ਜੇ ਤੇ ਖੁਦ ਮੈਂ ਤੇ ਵੇ ਨੇ ॥ ੨॥
 ਭਾਗ ਭੁਗਿਆ ਮੁਹਤ ਉਦਿ ਭਾਗ ਰਾਖਾ ਲੀ
 ਹੀ ਦਨ ਨੁ ਰੇ ॥ ਇਥੇ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁਲੇ ਨਹੀ ਦਸਤ

ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਨੂਰੇ। ਤਿੰਨ ਖੁਸਾਣ ਖੁਸੀ ਰਾਗੁ ਰਿਆ
ਢੁਟ ਪਇ ਚੰਗਾ ਮਪੁਰੇ। ਦਰ ਤੇ ਖਨਾ ਗੁਆ
ਲਾਸ ਨੇਹੀ ਸਨਾਹਾਣ ਪੁਛੁ ਹਜੁਰੇ। ਅਜੇ
ਹਾਲ ਤਿਸ ਰਿਹਜੁਰ ਪੁਛੁ ਤਾ ਸਕਾਗਾਲ ਸੁ
ਣਾਈ। ਅਤਿ ਸਿਰਿ ਤਾਈ ਜਾਨ ਨਿਗਹਿ ਵਿ
ਚਿ ਜਗਨ ਕੁਝ ਢਪਾਈ। ਜੋ ਕੁਝ ਨਾਲਾਇ
ਕੀ ਸੈ ਤੇ ਸਕਾਗਾਲ ਡੁਸਾਈ। ਕਹੈ ਗੁਆ

ਲਹਣਾ ਲਤੁ ਸਾਨੁ ਮੈਨੁ ਬੇ ਆਰਗ ਨਾ ਖਾਈ॥
 ੪॥ ਦਰਦ ਦੰਦਾ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰ ਕਰਿ ਖਨਾਉ
 ਸਨਾ ਕੀ॥ ਮਿਲਿਆ ਦੇ ਸਤ ਗਈ ਦਲ ਗੀਰੀ
 ਕੋਈ ਗਮ ਰਹਿਆ ਨ ਬਾਕੀ॥ ਦਿਲ ਦਾ ਜਾਨੀ
 ਸੇਧ ਲਧੇ ਸੇ ਦੇ ਗਮਾਨੁ ਤਾ ਕੀ॥ ਅਸਾ ਮੰਗੁ ਗੁ
 ਆ ਣਿ ਪਾਰ ਰਗਾਹੇ ਤੇ ਨਿਘਾਤਿ ਆਗਨੁ
 ਯਾ ਕੀ॥ ੫॥ ੧੭॥ ਦੇਹ ਦੇ ਸਸੀ ਦੇ॥
 ਫਲ ਕਸਰੇ ਅਸ ਬਾਬ ਖਾ ਕੇ ਹੁ ਕਮ ਕਨੁ,

ਬਾਰਿਜੇਨੇ। ਕਰਿਪੇਸਤਭੁ ਬਮੁਰਿਥਾਮੇਲੇ
ਕੀਠਿਰਿਫੇਨੇ। ਇਸਕਿ ਇਸਗਰਤਿਥਾਟਨ
ਕੀਤੇਰੁਖਘਤੇਇਕਰੁਨੇ। ਗੁਟਰੁਖਨੇ
ਸਨਥਾਸਰਥਾਟੀਸਸੀਰਿਤਵਿਫੇਨੇ॥੧॥ ਕੇ
ਰਕੁੰਕੋਰਦੁਗਾਂਸਰਿਗਾਂਦਿਚਿਦੁਇਗੁਥਪੇ
ਟਾਕੀਤੇ॥ ਦੁਇਗੁਥਦੈਕੁਦਰਥਸੀਰਿਤ
ਆਪਸਰੇਦਿਚਿਸੀਤੇ॥ ਇਕਸਾਬਿਏਤੁਗੁਸ

ਨਾਪਿਆ ਏਅਖੀਆ ਕੁਰਿਕੁਰਿਪੀਤੇ। ਹਸਨਾ
 ਏਘਿਨਰੇਤਪੁਨੁ ਖਸਿਖ ਬਰਿਹੇਈ ਨਿਸਬੀਤੇ
 ॥੨॥ ਅਰੁਨੁਕੂਹੀਕੁਨਕਉਠੀਘਰਿਨਦਰਿ
 ਨਆਇਉਸਬੇਲੀ। ਸਹੁਰਥੀਆ ਸਕੁਜਹੁਰ
 ਥੀਆ ਸਕੁਜਹੁਰਜਿਵੇਤਰਵਾਰਦੇਵਾਰਹਵੇਲੀ
 ਗੁਲਰਖਤੇਹਕੁਥੀਉਸਦੁਸਮਨਵਖਤਪਇ
 ਆਅਰਬੇਲੀ। ਘਿਨਰੇਤਗਾਏਰਯਹੇਤਹਸ

੧੦੮

ਜੇਮੇਨੁਖਾਬਖਰਾਬਤਿਪੇਲੀ॥੨॥ਅਨੀਅ
ਨੀਕੁੰ ਭੋਰਸਹਰਿਦਿਰਿਪਯਦਿਰਿਦ੍ਰੁਨਸਿਧ
ਟੀ॥ਫੁਰੀਬਿਗਾਯਨਗਾਲਸਮਾਲਿਉਸਸੁ
ਗਾਖਰਚਨਪਾਟੀ॥ਯਾਰਬਪੁਨੁਕੁਕੁਰੇਰੇਕੁਰ
ਲਾਏਕੁੰਜਾਨੀਮਾਟੀ॥ਕਿਮਾਖਉਛਤਿਨਾਨਹ
ਸਨਜਿਨਾਇਲਤਯਬਰਥਾਟੀ॥੪॥ਜੈ
ਨਾਨਾਇਮਜਾਨਾਸਮਾਹਿਸਸੇਸਹੀ

ਆਮਿਥਿਆਈਆਨਾਪਰਿਥੀਸੁਖਨਕਰਿਆ
 ਣਬਸੀਰੀਅਖੀਆਰੁਰਿਦਿਖਣਾਈਆਨਾਤੇ
 ਰੇਸੋਜਕਸਾਏਸਸੀਮੈਤਨਗੁਹੀਯਾਈਆਨਾ।
 ਵਣਆਉਹਸਨਹਠਛੋਕ੍ਰਿਦਿਲੇਕੁਠਿਤੰਗਾ
 ਜੁਪਗਈਆਨਾ॥੫॥ਵੇਨਨਸੀਹਤਿਨਾਕਰਿਕ
 ਹਿਲਨਾਪਰਿਥੈਠਸਰੇਲੀਮੈਨੁਸੁਗੁਰੁਭੈ
 ਭੈਰਥੈਗਨਰਿਸੀਦਾਮਾਤਸੁਸੇਨਾਇਕੋਲੀ

ਮੁਨਾਨਮਗਾਭੁਖੀਆਗੁਨਮੈਨੁਦਰਦਪੁੰਨੁਰੇ
ਪੇਥੀ॥ ਦੁਦੁਸਨਸੁਖਨਕਰਿਕੋਤਹਮੈਨੁਵਿਖ
ਪਉਦੀਵਿਰਿਬੇਥੀ॥ ੬॥ ਬਹੋਪਕਤਿਸੇ
ਲੀਦੁਜੀਸਸੀਨੁਮਝਾਏ॥ ਤੇਰੀਸੁਗਤਿ
ਤੁਭਾਖਪੁੰਨੁਸਰਕਯੋਭਾਘੁਮਾਏ॥ ਬਖਸ਼ਾ
ਕੁਵਿਚਿਅੰਨਨਪਾਟੀਗੁੰਗਰਗੁਖਸਬਾਏ
ਪੁਨਨਕਰਿਜਾਨਮਜਾਨਹਸਨਕਿਆਖੀ

ਆਜੇਹੇਤ ਸਿਧਾਏ॥੭॥ ਸਮਝਿਆ ਆਇਤੁ ਭਾ
 ਇਨਹੀ ਰਿਯਾ ਅਗੇ ਦਰ ਦਰ ਜਾਣੀ॥ ਬੋਲਨ
 ਜਾਏਗਾ ਭਾਜੁ ਹੋਰਿ ਆਤੇ ਗਾ ਅਕੁ ਭਾਸਿਆ
 ਟੀ॥ ਸਸੀਆ ਆਖੁ ਕੁੰ ਕੋਰ ਕੋਰੁ ਨੀ ਹੋਤ ਕਨੁ
 ਕੁਰਬਾਣੀ॥ ਇਹ ਰਿਯਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨਹੁ ਸਨਾਇ
 ਲਾਗਾਗਾ ਭਵਿਕਾ ਟੀ॥੮॥ ਸੁਖੰਨ ਸਹੇਲੀ ਭੀ
 ਝੀਰਾ ਸੁਨ ਸਸੀ ਜੇਤੋ ਭਾਵੈ॥ ਜੇਪੁਨੁ ਰਿਯ
 ਰਾਹੇਤੋ ਗੁਰਿ ਉਸੁਤਿਆ ਵੇਨ ਸਿਧਾਵੈ॥

ਕਰਨਵਿਦਾਰਗਿਆਰਨਆਈਆਸਸੋਹੁ
 ਠਿਗਿਰਿਓਆਏ। ਣਾਟਨੇਹੁਬਿਕਰਗ
 ਸੇਤੀਹਸਨਬਿਹੁਦਾਜਾਏ। ੧੫। ਕਿਆਪਰਦੁ
 ਹੁਪਨੁਕਉਮੇਡੀਮੈਬਰਦੀਓਹੁਸਾਈ। ਣਾ
 ਇਕਨਾਰਿਸਮਜਾਯਸਦੀਓਹੁਦੋਨਗਇ
 ਆਮੇਤਾਂਈ। ਜੇਕਰਿਕਰੰਗਨਨੀਦਪਿਆ
 ਰੀਰਿਓਇਤਨਾਦੁਖਪਾਈ। ਕਰਿਬਸਿਬਹੁ
 ਸਮਝਾਇਨਹੀਡਿਹੁਣਾਹਿਨਹਸਨਇਥਾਈ

੧੪

੧੦। ਤਉ ਥੀ ਮਿਲੀ ਅਸਹੋਇ ਅਗੁਰੀ ਸੁਟਿਸ
ਸੀ ਗਯੋ ਮੇਰੀ। ਤੈਨੁ ਮਿਲ ਸੀਆਇ ਪੁੰਨੁ ਜੇਤਉ
ਤਨ ਤਥ ਬਤਿਖੇਰੀ। ਤਾਂ ਗਨਿਗਰਦੀ ਦਿਓ
ਕੁਖੈਂ ਸਰਤਉ ਸਾਕਾ ਕੇਰੀ। ਕਰਸ ਬਰਨਕਾਰ
ਭਥੀ ਉਹ ਸਨਜੇ ਪਾਕ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ। ੧੧।
ਦਾਦਾ ਪਾਕ ਮੁਹਬਤ ਦਾ ਮੈਂ ਕਰਨ ਕਹਿਅਤ
ਉਤਾਈ। ਪਰਿਵਦੁ ਫਿਰਿਤਉ ਸਰਿਅ ਪੁਰੀ
ਸਾਕਾ ਦੀ ਅਮਜਾਈ। ਪਤੀਨ ਹਾਫਿਰ ਕਮਿ
ਸ

੧੧੫੨

ਬ੍ਰਾਹਮਿੰਦ੍ਰੁ ਇਤਨਾ ਸਬਰ ਸਹਾਈ। ਰਿ
ਲਤਾਇਨੇ ਮੈਂ ਭੀ ਜਾਨਾ ਸਾਨੇ ਮੈਂ ਕਦ ਮਾਸ ਜਟ
ਦੁਖ ਪਾਈ॥੧੨॥ ਪੰਜਵੀਆਂ ਖਿਆਨਾਇ
ਸਾਈ ਦੇ ਸੁਟਨੁ ਕੁਤਾਇ ਕਮੇਗਾ। ਸੁਰੇਖਰ
ਚ ਬਿਨਾਇ ਸਥਾ। ਦਿਰਿਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸੀਆ ॥੦॥
ਤੇਰਾ ਬਾਝੁ ਦਿਸਾਯ ਬਿਗਾਸਾ ਮਰਨਾ
ਰਗਾ ਸਕੀ ਮਕਚੇਗਾ। ਦੁਖ ਨਾਲਿ ਸਭਾਗ
ਸਨ ਪੁਰਿ ਸਉਖੀ ਕਿਚ ਦੁਖੈ ਪਿਨ ਪੇਗ॥੧੩॥

ਸੁਗਾਖਰਚ ਥਾਣਾ ਵਿਚ ਮੇਰੁ ਸਿਕੈ ਰਿਠੀ ਰਬ
 ਸਾਈ। ਪਹਿਲਾ ਮਰਨ ਸਗਦਿ ਤ ਸਿਰ ਤੇ ਮਿ
 ਲਾਤਾ ਸੁਲਗਾਈ। ਨੀਵਨ ਭਠ ਮਿਤਾ ਬਿ
 ਨ ਪਲ ਪਲ ਸਾਭ ਪਵੇ ਇ ਸਜਾਈ। ਸੁਣ
 ਹਸਨ ਇਹੁ ਸੁਖ ਨ ਫਿਰੇ ਹੁਣ ਜਾਣ ਮੁਈ ਮੈ
 ਤਾਈ। ੧੪। ਦਿਹੁ ਵੀਗਾ ਜਬਾਨੁ ਮਾਖੀ
 ਸੁਟਿ ਸਸੀ ਚਿਰਿ ਜੀਵੈ। ਅਖਿਰ ਮਰਨਾ ਉਜ

ਗਨਕਿਸੇਤੁੰ ਕਿਉ ਕਾਹਿਲਾਖੀਵੈ। ਗਾਹਕੁ ਲਾ
ਸਕੁਸੇਨੁ ਬੀਬੀਹੇ ਰਨਚੰਗੀ ਕੇਵੇ। ਕੇਹਸਨ
ਲਈ ਵਨਾ ਲਾਸਾਨੁ, ਜੇਤਉ ਸਮਝੀਈਵੈ
੧੫॥ ਤੁਸਾਨ ਦਰੇ ਕਾਂਗਾ ਮੇਰੇ ਕਿਆ ਏਏ
ਨਾਭ ਕਰੇ ਸੋ। ਸੀਨੇ ਘਾਉ ਬਿਗਰੇ ਬਾਝੇ
ਦਾਹੁ ਕਿਥ ਯੇਸੋ। ਮੇਨੁ ਮਿਨ੍ਹਾਰੇ ਗਾਹਕ
ਨੂੰ, ਕਿਆ ਮਸਾਭ ਤਿਭਾਭੀ ਦਸੇ ਸੋ। ਕੁਛ

੧੧੨.
 ਹਬਨਹਸਨਤੁਸਾਡੇਚਨ੍ਹਸੀਮੇਨੁਵਿਥਪਏ
 ਸੋ॥੧੬॥ਸਤਵੀਲਾਹਿਉਮੇਦਕਹਿਆ
 ਸੁਨਸਸੀਸਚਮਾਘਾਈ॥ਇਕਸਬਏਦੇ
 ਨਾਭਮੁਹਬਤਿਦਿਸੇਸਭਕਿਥਾਈ॥ਤਉ
 ਜੇਹੀਹੁਨਨਾਪੇਮੁਏਕਿਸੇਨਦਿਤੀਸਾ
 ਈ॥ਕਭਕਰਦਿਆਹਸਨਥੀਵੈਰਗਮਾਦੀ
 ਸਿਕਨਵੀਤਉਤਾਈ॥੧੭॥ਗਾਭਤਿਸਿ
 ਕਨਵਾਲਿਆਦੀਮੇਪਾਰਕਰੀਗਮਾਖ॥੦

ਵਗਾਥੇ ਸਰਸਿੰਦੀ ਸਰਸਕਰਨੁ ਕੁਰਾਣਾ ਵੇਤਮ
ਜਾਵਾਗਿਉ ਅਨੂਖਲੇ ਦੀ ਨਗਲਿਤੁ ਸਾਧੁਜੇ
ਤੇਵੇਨੇਦੁ ਸਰਾਵਾਗਾ ਕਹਿਮਾਰਿਚਲੀ ਓਹੁ
ਬਯਾਹਸਨਿ ਵਫਾ ਮਰਗਿ ਰਿਯਾਬੁਰਪਾਵਾ
॥੧੮॥ ਮਾਝਾਸਸੀਦੀਆ ॥ ਤੇਖ
ਮਾਏਗਾਣਮਹਿਨੁ ਮੇਘਾਖਾਬਾਅਵ
ਯਾਗਿਕੇਪੁਨੁ ਕੇਈਲੇਸਿਧਾਣੇਰਿਕੇ
ਤਉਕਿਨੁਗੀਘਾਗਾਕੁਨਕਨਿਕੁਰੀ

ਤੇ ਕਨਕ ਨਿਆਹੀ ਵੇਦ ਗਉ ਕਥੇ ਜੇ ਸਥਿ
 ਅਗਾਗੁਆਥਾ ਸਸੀ ਨੇ ਧੋਹੁ ਚਰੇ ਕਾਧੰਗੁ ਨ
 ਲਿਭਿਗਾਟਾਗਥਿਆ ॥੧॥ ਪੁਨੁ ਨਾ ਲਭਿਗੇ
 ਵਾਗਥਿਆ ਸਸੀ ਜਾਗੇ ਜਾਗ ਕੁ ਕੇਈ ॥ ਕਾ
 ਈ ਜੇ ਆਹ ਆਤਸਦੀ ਕਥੇ ਵਾਧਾ ਪਟੇ ਨਾ
 ਲਿਮੀਦੀ ॥ ਵਰਦ ਪੁਨੁ ਦੇ ਕਹਿ ਚਕੀਤੀਹ
 ਹਬਿਗੇ ਪੀਵੈ ਗਤ ਤੇਦੀ ॥ ਗੁਆਥਾ ਸੁਗਰੇ
 ਸਹੁਦੀ ਸਸੀ ਬਹੁਤਰੇ ਫਕਰੇਦੀ ॥੨॥

ਅਰੁਨਕ, ਹੀਉ ਠੀਸ ਸੀਵੈ ਦੀ ਕੁੰਜ ਨ ਘਤੀ
ਮਿਥਿਕ ਰਿਕ ਰਿਹੋਓ ਪਾਉ ਮਹਿਗਾਮੇ ਦੇ
ਸਤ ਵਣ ਇਆਤੁ ਤੀਐ ਪੇਰ ਪੁੰਨ ਦੇ ਯਗੀ
ਵੈਸਾਰੀ ਜਮਾਗਾਨੁ ਰਤੀ। ਮੁਨ ਨਗੁਆਲ
ਤ੍ਰਿਹਾਨੁ ਮੁਸਕਾਉ ਸੁਰੇ ਨਹੀ ਸਤੀ। ॥ ॥ ॥
ਜੇ ਸੇਯੀਆ ਮੁਨ ਵਣੈ ਅਕੇਲੀਆ ਮੈ
ਤੇਸਾ ਥੀਵੈ ਦੇਯਦੀ। ਹਸੁਨ ਖੇਡੁਨ ਭਾਉ

ਭੁੰਸਾਡੇ ਹਿਕਮ ਹੀ ਨਿਮਾਣੀ ਥਨੀ ॥ ਪਯੋਖ ੧੧੫
ਚੰਡਨ ਕੁਟੇ ਪਾਣੀ ਮਜਲਾ ਸੁਟੀ ਦੀ ਫੁਡੀ ॥
ਦੁਖ ਗੁਆਲਾ ਸਭੇ ਮੁਹੁ ਦੇ ਆਏ ਮੇਰੇ ਸਕੇ ਬੇ
ਲੀ ਆਨੂੰ ॥ ੪ ॥ ਸਸੀ ਸਿਕਤੋ ਸਾਕਰਿ
ਚਾਇਆ ਤੁਝ ਬਚਾਇਆ ਨਾਇ ਪਾਣੀ ॥ ਥੀ
ਹਸਵਾਰ ਮੁਹ ਬਤਿ ਉਤੇ ਤੇ ਤਾਪਿ ਦੈ ਪਾਣੀ
ਸੁਰਿਆ ਵਾਗੂ ਜਿੰਦਗਤ ਲੀ ਤੇ ਮੁਨੇ

ਨਗਰੁ ਸਾਣੀ। ਦੁਖ ਸੁਖੁ ਗੁਆਲੁ ਹਿਰੇ
ਕਹਿ ਜਾਤੁ ਸਤ ਰੁਟੇ ਇਉ ਸਮਿਲੁ
ਅਸਾਣੀ॥੫॥ ਜੈ ਵਟੇ ਹਿ ਪੁਨੁ ਥੀ ਅਧਿ
ਆਸੇ ਹੋਇ ਸਸੀ ਗਲ ਲਾਇਆ ਕਾਈ
ਕੁਕਰ ਹਰੀ ਕਢੀ ਉਸ ਨੈਟੀ ਜੀ ਨੀਰ
ਵਹਾਇਆ ਹੋਇ ਡਿਗਾ ਨਾ ਰੂਪੁ ਮੇਰੁ ਮੈ
ਤਤੀ ਹੋਤ ਵਟਾਇਆ ਮਿਲੁ ਗੁਆਲੁ

ਹਿਕੇ ਮਿਲਾਨ ਸਸੀ ਏਹੁ ਬੀਨਾ ਚੁਮ
 ਚਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਕੇਤੁ ਜੋਗਿ ਟਕੇਤੁ ਭੁਇ
 ਟਕੇਤੁ ਵੈਸਵਟਾਇਆ ॥ ਥਲ ਮਾਰੁ ਵਿ
 ਚਿ ਫਿਰੇ ਇਕੋ ਣੀ ਰਖੇ ਕਰਮ ਸਦਾਇ ॥
 ਕਾਈ ਜੋ ਵੈਰ ਨ ਰਿਝੈ ਤੇਰੇ ਵਿਚਿ ਸੁਟਦੀ
 ਨੀਜੀ ਅਲਾਇਆ ॥ ਸਿਕਰੁ ਆਲਾਜਿ
 ਨਾਦੀ ਤੇਰੇ ਚਹੁ ਫਿਰਦਾ ਨੀਜੀ ਫਿਰਾ

ਇਸਾ॥੭॥ ਨਾਮੋ ਜੋਗਨਿ ਨਾਮੋ ਭਾਇਨ ਘੁਸ
ਰਹੀ ਹੋਤਾਈ ਸਥੋ॥ ਬਥਾ ਮਾਰੁ, ਵਿਚਿ ਟਿਕਾ
ਦਿਵਾਨੀ ਜਿਵੇ ਉਠਹਿ ਰੇ ਦਿਵਿਨ ਨਥੋ॥
ਏਤ੍ਰਿ ਹੁਸੁ ਝਰਾਨਾ ਹਾਤਤੀ ਨੂਬ ਖਤਗ
ਇਉ ਮਹਿਰ ਮਥਿ ਭਾਮਾ ਖੇਗੁ ਮਾਲੇ ਮੇਰੇ
ਗਢੁ, ਢੇਰੀ ਲਾਲ ਖਇਉ ਮਢਹਿ ਬੇ
੮॥ ਸਸੀ ਸੇਜੇ ਸੰਭਲਿ ਸੁਤੀ ਯੁਟੀ ਨੀ

੨ ਸਹਦੀ ਨਾਨਕਿ ਪੈਰਬੀ ਬੁਝਾ ਪੁਨਨਿ
ਰਤੁ ਮਹਿਰੀ ਪੈਰ ਸਫਰਦੀ ॥ ਕੰਜੁ ਦਿਛੁ
ਨੀਰੁ ਗਜਿਵੈ ਕਰਾਣਾਵੈ ਕੁਕਰਦੀ ॥
ਏਖੁ ਭੰਜਨ ਜੀਰੀ ਪੁਰਿ ਵਢ ਪਾਹਚਾਂ
ਤੇਰੇ ਕੇਰ ਕੇਰੇ ਚਾਇ ਬਹੁਦੀ ॥ ੫ ॥ ਬਰਦੀ
ਥੀਕੇ ਕਾਰ ਕੇਰੇ ਸਾਉ ਨਗਨ ਕੇਇ ਅਟੇਸਾ
ਪਾਟੀ ਪਖਾਚ ਕੀਠੀ ਬੈਠੀ ਪੈਰ ਮਲੇਸ

੧੧੭

ਰਗਣਮੇਰੇਦਾਠਿਕਰਗਨਤੁਸਾਮੇਇਤਥਿਧ
ਜਾਣਜਥੇਸਾਗਦੁਖਭੰਜਨਸਕਰੋਜਪੁਨੁ
ਕੰਡੇਖੁਟਕੁਤਕਰੋਸਾ॥੧੭॥ਮਹਬੁਬਾਦੇ
ਦੇਖਾਇਕਾਰਦਕਖਗਯੀਆਇਬਥੀ
ਵੰਗਾਜਿਉਜਿਉਦੁਊਪੁਰੇਦੀਚਲੇਦਗਤੁ
ਜਾਇਸਟੀਵੰਗਾਮਾਹਿਪੋਹਿਭੇਪਉਰੇਪਾਏ
ਭੋਗੀਕਿਤੇਕੀਮਯੁਨੀਵਾ॥ਮਿਯਮਹਬੁ

ਬਾਦਾਦੀ ਬਾਲੀ ਭਰੁ ਸੇਕ ਨਿਹਉ ਜੀ
ਵੰਗ ॥ ੧ ॥ ਅਗੇ ਨਿ ਚਨ੍ਹ ਮਸਗਾਹੀ ਪਿਛੈ ਮ
ਗਨਿ ਰੁਖਾਏ ਅਜੇ ਸੇਰੁ ਦੇਵੈ ਰਿਖ ਲਾਈ
ਖਬੈ ਬਿਸੀ ਉਰਖਾਏ ਪਰਤੀ ਦੇਵੈ ਚਿਜਾ
ਇਨ ਕਾਈ ਗਗਨ ਨ ਚ ਕ੍ਰਿਆ ਜਾਏ ॥ ਏ
ਤੈ ਗਲਾ ਬਿਗਾਏ ਕੇ ਸੇ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਜਰੀਆ
ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਕਨ ਗੀਨ ਸੇਈ ਜਾਨ ਨਿਜੇ
ਵਨ ਆਪ ਨ ਗੀਨੇ ॥ ਇਸ ਕ ਮੁਸਾਕ ਕੀਸ ॥

੧੫੮

ਰਕਿਆਜਾਨਿਕਾਇਰਲੇਕਕਮੀਨੇ।
 ਸੁਕਨਗੀਕੋਈਤਿਖੀਆਫੂਰੀਆਘਾ
 ਉਕਨਵਿਚਿਸੀਨੇ। ਫੂਹੈਨੇਨਾਦੇਦੇਖ
 ਨਕਾਰਨਿਕੇਸੋਚਾਕਾਰਬਾਸੁਮਹੀਨੇ॥
 ੨॥ ਜਿਥੇਅਸੀਤਿਥੇਜਉਕਹਮੇਸਾਸ
 ਟਾਫੁਯਹੀਆਗੁਯਜਾਗਾਸੋਗਵਿ
 ਜੋਗਵੇਡੁਤੈਦਿਤਾਮੇਜਾਮੁਖਦੇਖਾਯਾ

੧੫

ਗੰ। ਅਠੇਪਹਰਿ ਬਸੀਤ ਅਸਾਉ ਲੈਏ ਮੁਸਕ
 ਬਹਾਗੰ। ਮਹਾਨੀਰ ਮਿਥਕੈ ਪਿਠਨ ਦਿਓਰ
 ਹਮਤਿ ਤਿਨਾਈ ਯਾਗੰ। ੪। ॥ ਵਿਛੁਨਿਆਰੇ
 ਭਈ ਸਨੇਹੇ ਪੁਛੁ ਕਲਿਆਕਾਵਾ। ਮਨਸਿ
 ਕੇਤਨ ਮਿਥਿਆ ਭੈ ਝੁਆਵਨ ਮਿਲੈ ਤਾ
 ਵਾ। ਦੁਖਾਰੀ ਹੋਈ ਸੁਭਾਰਾ ਭਾਵਨੁ ਸ
 ਪ੍ਰੀਤਾਈ ਖਾਂਵਾ। ਸੁਭਾ ਕੇ ਭੁਫੁਟ ਪਵਨ

ਫਨਿਨਹੀਜੇਮਾਫੁ॥੫॥ਵਾਟਾਜੇਈਆਉ
ਰੀਆਭਮੀਆਕਉਟਆਫੇਕਉਟ
ਜਾਫੇ॥੬॥ਵਿਛੁਨੁਯਾਗਗਏਦੁਗਤੇਭ
ਧਗੋਤੇਜੀਉਯਾਫੇ॥ਅਜਕੇਕਭਸੁਣੇ
ਸੀਰੀਭਾਮੇਸਰਸਾਤੈਰੇਗਫੇ॥੬॥ਦਰ
ਦੇਦੀਰਾਗਰਿਫਾਨੀਪੁਛਾਫਾਟਖੋਨੇਈ
ਯਾਗਦੇਸਨੇਪੁਛਾਦੰਦਾਨਾਹੀਕੋਈ॥

ਬਾਹਿਖਨਾਸਬੁਤਰਿਸੀਵਾਗੁਣੀਕਾਰਿਭ ੧੨੦
ਯੋਈਆਗਦੇਵਿਛੁਣੇਕਾਰਿਸੇਖਗੀਅ
ਗੁਰਦੀਰੇਈ॥੭॥ਸਜਨਵਿਚਿਮਹਾਣੀ
ਰਹਦੇਅਸੀਰਹਤੇਖਨੇਸਿਕਾਗਾਕਾ
ਗਲਤੇਮਸਵਾਨੀਆਟਿਓਸਭੇਲੁਲਿ
ਖਾਗਾਜੇਕਰਿਨਜਗਿਅਸਾਵਲਵੇਖਨ
ਤਮਰਦੇਉਠੀਬਹਾਰੇ॥੮॥ਸੀਨੇਉਤੇ

ਦਾਂਗਮਿਨ੍ਹਾਦਾਰਿਤੀਮਲਮਲਯੋਵਾਇ
ਛਨ੍ਹਪਾਰਗਏਦੁਗੁਨ੍ਹਸਮਲਿਜਾਈਰੋਵਾ
ਜਿਉਜਿਉਦੇਖਾਦਾਂਗਮਿਨ੍ਹਾਦਪੁਟਿਪੁਟਿ
ਵਾਟਖਲੋਵਾ। ਮੁਨ੍ਹਵੇਪਾਗਮੇਬੰਦੀਤੇ
ਗੀਜਗਸੁਗਗਤਿਰੋਵਾ। ੫। ਰੋਦੀਵੇ
ਤ੍ਰਿਗਇਓਵਿਚਬਾਗੀਆਪਪਾਇਆਉ
ਠਗਾਹੀ। ਨਰਦਵਿਗਕਤੁਸਾਨੁਮਾਨੁ

ਰੇਇਰੇਇਕੁਰੁਆਗੀ। ਕੋਈਖਤਾਪਾਇ
 ਆਇਰਿਭਰਿਭਰੇਬੀਟੀਨਾਲਖਤੀਟੀਨਾਗੀ
 ॥੧੦॥ ਯਾਗਯਾਗਕੋਲੁਵਿਰਿਆਮੰਗ
 ਦੇਆਖਵੇਖਾਕਿਆਕੁਰੀਐ। ਸਿਰਿਕਟ
 ਰਿਸਾਲਬਣਾਈਐਪੇਸਮਿਨ੍ਹਾਟੀਪਗੀ
 ਐ। ਜੇਸਿਰਿਭਰੇਰਾਨੀਥੀਵੇਸਿਰਿਰੇ
 ਰਿਆਕਿਉਰੁਗੀਐ। ਸਿਰਸਦਕੇਕੁਰੁਥਾ

ਨਾਬਿਗਾਰੀਜੇਵਿਚਿਨਿਗਾਰਦੇਮਰੀਅੈ॥
 ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਰਕੀਤੇਦਰਿਆਈਗਰੀ
 ਰੇਤਰਿਸਾਣੀ॥ ਅੰਗਲੀਆਕਟਿਕਲ
 ਮਾਕਰੀਅੈਨੈਨਕਰੀਮਸਵਾਣੀ॥ ਰਿਲ
 ਟਾਟੁਕਨਾਕਾਗੁਰਕਰੀਅੈਅੰਤੁਰਾਕ
 ਰੀਅੈਪਾਣੀ॥ ਭਿਖਿਕਿਤਾਬਤਪਾਗਾ
 ਕੀਚੈਰੇਇਹੋਇਹਰਫੁਪਛਾਣੀ॥ ੧੨॥ ਪਾਇ

ਭਕਰਕੈਮਾਇਭਕੀਤੀਕਰਿਆਸਾਡੀ
ਕਾਗੀ। ਅਸੀਤੁਸਾਡੀਨੈਣੀਫਟਤਲ
ਵਾਰੀ। ਭਾਇਮੁਹਬਤਿਪਿਕਾਰੇ
ਰੁਠਤਿਨਾਰੀਯਾਗੀ। ਭੁਭਾਰੇਆ
ਦਿਨਥੋਬੀਤੇਉਮਰਨਬੀਤੀਸਾਗੀ।
ਗਏਪਿਛੇਛੁੱਗੀਰਏਵੇਟਿਰਦੀਜਿਵੈ
ਕੁੰਜਾਠਿਰੋਗਜਸਾਗੀ॥੧੩॥ ਘਰਬੁ

੧੩੨

ਜੇਰੀ ਵਾਨੀ ਵਾਂਗੁ ਮੁਸਕਵਾਉ ਆਤ
ਰਣਾਪੋ। ਏਹਾ ਬਾਗੀ ਤੈ ਡੀ ਖਰੀ ਪਿ
ਆਗੀ ਤੇ ਨੂਰ ਨੈ ਤਾਨਾਪੋ।। ਹੀਰੇ ਨ
ਕੀਝੁ ਰਣੀ ਮਾਏ ਤੈ ਨੇਹੁ ਚੁਲਾਇਆ
ਪੋ। ੧੪।। ਮਹ ਬੁਥਾ ਦੇਵੇ ਖਟਿਕਾਰ
ਨ ਸੁਰਮਾ ਆਪ ਪੰਗੁਇਆ। ਦੇਵੇ
ਧਮਕਾ ਨਿਕਾ ਕੀਤਾ ਪਥਰ ਜੇਰ ਸਗ

ਇਆਗ ॥ ਨਿਉ ਨਿਉ ਘਸੈ ਤਿਉ ਤਿਉ
ਸੈਰ ਕਰ ਕਰੁ ਪਸਵਾਇਆ ਲਾਲਖਿ
ਆਲ ਮੁਆਠਿ ਰਿਨੀਵੈ ਪਰ ਰਸਮ
ਦਖਿਲਿਆਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਯੋਗਵਸਪ
ਇਆ ਉਸਤਾਦ ਮਾਲੇ ਰਲੀ ਤਾਕੀ
ਜਾਮੁਖਵੇ ਯਇ ਕਥੀਆ ਤਾਸ ਕੇ ਲੋਕ
ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਤੁੰਗੀ ਮੇਰਾ ਸਜੁ ਰੁਪ ਨਰੇ

922

ਕਜਣਜਿਨਿਭਨ੍ਰਕਿਪ੍ਰਤਿਬਾਹੀ॥
ਰਿਭਟੇਮਹਮਨਾਭਿਬਿਹਾਰੀਭਿਖਮੰ
ਗਟਪਾਤਸਾਹੀ॥੧੬॥ਜੇਚਨ੍ਰਟੇਖਰਿਹ
ਮਹਾਸਾਹਿਬਰਿਸਟਨਾਹੀ॥ਅੰਤੁਰ
ਚੁੰਦੀਬਾਹਰੁਚੁੰਦੀਚੁੰਦੀਥਕੀਸ
ਭਖਾਈ॥ਜੇਜਾਇਪਟਮੈਦਿਚਿਰੀਅ
ਟਾਬਭਬਭਉਠਨਗਾਹੀ॥ਦਿਛੁਨ੍ਰਿਆ

ਦਿਨ ਬਹੁ ਤੇ ਹੋਏ ਸੁਪਨੇ ਆਉ ਕਰਾਹੀ॥
੧੭॥ ਜਦੋਂ ਗੀਰਗੁ ਮਾਨ ਟਿਆਹੀ ਸਦਿਆ
ਸਦਨ ਦੇਣੀ॥ ਸੁਏਇ ਸਕ ਕੀਤੀ ਰਿ
ਵਾਨੀ ਆਈ ਸੁਭ ਚਿਰੇਂ ਟੀ॥ ਸੀ ਗਈ
ਅਸਵਾ ਰੀ ਕਰਣੀ ਨਾਂਗਾ ਚੋਟ ਮਹੇਂ ਟੀ॥
ਮਕੇ ਦੇ ਵਿਚਿ ਡਿਠੀ ਫਕੀਰਾ ਲਾਂਗਰਖਾ
ਨੀਵ ਨੂੰ ਟੀ॥ ੧੮॥ ਅੰਤ ਸਰਮਤ ਉਤਾ

੧੨੪

ਈਸਾਈ ਮੈ ਤੈ ਭੀ ਹੋਇ ਮੁਕੀ ॥ ਨਾਉ ਨਿਸਾਨੁ
ਤੇਗ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਹਰਿਗਿ ਸਰਗ ਨ ਲੁਕੀ ॥
ਬੇਆਰਾਹੁ ਨ ਥੀ ਦਾਸੁ ਹੀ ਵਲਿ ਵਲਾਅ
ਵਾਧੂ ਕੀ ਗਲ ਪਇਅਸਾ ਸਰਸਤੁ ਸਾ
ਨਗੁ ਫਕਾਰੀ ਰਹਣੁ ਕੀ ॥ ੧੫ ॥ ਵੀਰੇ ਰੇ
ਯਤ ਕਉ ਦਰਸਾਏ ਜਾਈਆ ਮੇਲ ਮੁਹੀ
ਮੀਆ ਮਿਤਾਵਿ ਫੂਨਿ ਆਰਿ ਲੁਕੈ ਫੂਨਿ ਜਿ

१२५
ਉਤ੍ਰੇਟੇਅਮਯਹੁਣੀਮੀਆਰਾਹੁਰਸਨਤ
ਬੀਬਤਮੇਦੇਜਾਣੀਜਾਨਹਕੀਮੀਆਸੇ
ਖਨਿਏਸਿਮਿਦਰਤਭਾਗੀਜਾਮਿਯਸ
ਮਿਮਿਕੁਕਟੀਮੀ॥੨੦॥ਸਿਨਾਯੁਖਯਗੀ
ਵਿਤਿਤਨਦੇਤਿਨਾਸੁਖਨਗਤਿਵਿਗਈ
ਕਾਰਗਿਮਿਤੁਸੁਗਰੇਕਾਰਿਨਸਹਦੇਕਾ
ਵਿਗਮਾਂਟੀ॥ਹਰਿਦਮਸਾਂਈਯਾਸਸੁ

ਆਈ ਕਰਿ ਮਿਹਰਿ ਅਸਾ ਮਨ ਕਾਟੀ ॥ ਬ
ਖਸਾ ਤਭ ਬਟੀ ਦਾ ਰਾਸਾ ਨੂ ਦੇ ਏਹ ਬ
ਰਾਤ ਸੁਖਾਂਟੀ ॥ ੨੧ ॥ ਨੈਨ ਪੁਗਟੀ ਦੇ
ਨਜਿ ਉਅਠ ਪਹਰਿ ਝਿਰੀ ਨਿ ਨੀਸੇ ਸ
ਜਟਿ ਮੈ ਮਿਯ ਨਿ ਨੀਸੇ ਨੈਨ ਰਹੰਨਿ ॥ ੨੨
ਯਿਰੀ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ਰਨੁ ਰੇ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਠ
ਦਾ ॥ ਏਹ ਕੀ ਸਜਾ ਸੁਲਾਇ ਬਿਅਸਾਉ

ਥੇ ਸੁਖਰੀ॥ ੨੨॥ ਗਤੀ ਸੁਖ ਨ ਸੁਤੀ ਜਾ
 ਰੀ ਹੇ ਸੁਖ ਸਰੀ ਨਿ॥ ਦਿਵੁ ਨੇਰੀ ਜਾ ਮਾਖੀ
 ਆਤੁ ਰੁ ਸਿਵੁ ਪਨਿ॥ ੨੪॥ ਗਤੀ ਨੀਰ ਨਹਿ
 ਹੁ ਸੁਖਿ ਨਿਮਾਇਆ ਨੈਦਾ ਰੋਇ ਨਿਗਾਣੁ
 ਪੰਧਨੁ ਸੀਮਾ ਨ ਸੇਦਾ॥ ੨੫॥ ਜਾਂ ਜਾਂਸ
 ਜਣ ਸੀਮਾ ਤਾਤਾ ਲਗਤੀ ਤੀਗਾਖੀ
 ਖੀ ਹੋਵਾਉ ਰੁ ਸਿਯਾ ਸਗਾ ਨੇਰੀ ਪੀਨਾ

੨੬॥ ਜੋ ਫੀਸ ਜਲ ਦੁਹੈ ਨਿ ਹਿਰਦੇ
 ਮੰਤ੍ਰੁ ਚੁਗ ॥ ਮਨ ਤਨ ਸਜ ਫਰਦੁ ਹੋ ਸੇ
 ਕਿਉ ਕਹੀ ਮਹਿ ਦੁਗ ॥ ੨੭॥ ਅਸਾਤੁ
 ਸਾਡੀ ਸਜ ਦੇਡੀ ਝਿਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ॥ ਨਿ
 ਰਹਿਉ, ਕੇ ਮਛੁ ਜਿਉ ਤਨੁ ਫਤ ਤਨੁ ਫਿ ਮਹਿ
 ਜਾਗਿ ॥ ੨੮॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ਮਾਮਾ ਮਾਖਨ
 ਸਘਾ ਮਾਖਾ ਫਿਟੀ ਗਲੁ ਨਾਗਿ ॥

ਖਨੁ ਵਿਚਿ ਮਖਾਵਣੁ ਮਾਵੈ ਏ ਰਿਯਰ
 ਹਰੀ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿ ਉਕਰਿ ਮਾਖਾ ਰਿਯਮ
 ਪਨੀ ਵਿਚਿ ਠਠ ਠਠ ਨਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸਜਣ
 ਤੁਹੈ ਮਾਖਮੈ ਮਾਖਨ ਨਾਨਾ ਤੁਮੈ ਮਾਖਾਨਾ
 ਜੀ ॥ ੨੮ ॥ ਬੇਪਰਵਾਜੀ ਤੈ ਮਾਖਮ ਸਤੀ
 ਮਹਬੂਬਾ ਕੋ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਮਜਣ ਸਿਕਰ

ਗਈ ਬਿਗਰੀ ਸਜਣ ਤੁਸਾਡੇ ਮੁਹਰੀ॥
੩੦॥ ਅਖੀ ਦੇਖ ਅਖੀ ਖੁਸਈ ਵਨ ਕਾਈ
ਸੁਰਤਿ ਸਾਞ ਸਿਰਾਈ॥ ਤਨ ਵਿਚ ਤਾਗ
ਤਿਰਹੇ ਨ ਰੋਗੀ ਮੇਕੁ ਕੀ ਨਾ ਸਰਮਾਈ॥
ਕਰਕ ਕਯੇ ਜੇਹੁ ਨਿਤ ਖਾਵੈ ਅਗੁਣਾ
ਟੁਝ ਖਾਈ॥ ਦੇਵ ਕਉ ਨ ਸਨੇਹੀ॥

ਜੇਜਾਨੁਦਾਹੈਦੁਨਿਆਨਾਸਵੈਤਹੈ। ਅਸ
ਥਿਰਿਨਾਹੀ। ਅਰਉਪਰਿਉਸਦੇਕਰੇਸਾ
ਕਰਦੇਹੈਨਿ। ਤੀਨਾਅਵਸੇਸੁਆਵਦਾਹੈ
ਮੇਰੁਉਸਆਯਮੀਓਤੇਜੇਜਾਨੁਦਾਹੈਜੇਕ
ਸਸਕਰੇਦਰਗਾਹਦੈਨਿਅਰਓਹੁਅਵਸੇ
ਸਕਰਦਾਹੈ। ਉਸਵਸਤਦਾਜੇਨੀਗੁਜ

੧੨੫

ਗਿਜਾਵੇ। ਚਉਥਾ ਅਵਸੋ ਸਮਾਵਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਉਸ ਆਰਾਮੀ ਤੇ ਜੋ ਜਾਨਦਾ ਹੈ ਦਿਨ ਚੰਨ ਕ
ਦੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਨਿ। ਅਰਥ ਹੁਇ ਕਠੇ ਕਰੇ ਮਾ
ਭਾਵੇ ਉਦਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਵਾਂ ਅਵਸੋ ਸ
ਮਾਵਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਰਾਮੀ ਤੇ ਜੋ ਅਗ
ਨ ਨਰਕ ਦੀ ਤੇ ਜਗਾਠੀ ਹੈ। ਅਰਥ

ਪਾਕਰਟੇਵਿਚਿਰਿਣਵਿਚਿਰਿਣਵਾਹੀਕ
ਰਦਾਯੈ॥ਵਿਹਵਾਅਵਸੇਸੁਆਵਦਾਯੈ॥
ਨੂਓਸਆਦਮੀਤੇਜੇਜਾਣਦਾਯੈਸੁਰਗੁੰਸ
ਚਾਯੈ॥ਅਰਥਹੁਕੀਮਾਧਰਮਾਦਿਆਵਿਚਰਿ
ਣਾਯੈਵਿਰਿਆਯੈ॥ਸਤਵਾਅਵਸੇਸਆ
ਵਦਾਯੈ॥ਨੂਓਸਆਦਮੀਤੇਜੇਜਾਣਦਾਯੈ
ਜੇਸਾਈਇਕਾਯੈਦੁਸਰਾਯੈਰਸਰੀਕਓਸ

੧੨੦

ਨਗੁਰ

ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਅਰਧੀ ਤੇ ਰਸਨਾ ਲਿਕਰੇ
ਐ। ਸੋ ਸਾਈ ਰਖਿਆ ਕਰੈ ਮੈਂ ਨੂ ਇਨਾ ਸਤ ਕੇ
ਭੁ। ੧॥ ਨਕ ਰਿਵਿਚਿ ਧਰਮ ਰੇ ਦਿਓ ਪਿਆ
ਗੇ। ਜੋ ਕਥਾ ਨੂ ਕਰੇ ਗਾ ਅਵਸੇ ਸੁਸੁਰੁ ਟਹੀ
ਮਨ ਅਪਣੇ ਕੰਨ ਦਿਓ। ਜੋ ਕਥਾ ਨੂ ਆਵੈ
ਦਿਓ ਤੇ ਰੇ ਤੇ ਕੁ ਸਾਈ। ੧॥ ਹਿ ਕਥਾ ਕੀ
ਰਖਾ ਖਰਾ ਆਗਾ ਜੋ ਚਾਹਿ ਜਾਗ ਕਿਤਾ ਬ

ਪਤੀਮੈ॥ ਜੋ ਉਨਾ ਵਿਚੁ, ਚਾਗਲਾਂ ਲਈਅ
ਮੈ॥ ਉਨਾ ਚਹੁਆਗਠਾਨੁ ਰਿਨਵਿਓਠਾ
ਗਗਨਾਗੀ ਪਨ੍ਹਾਗਮੈ॥ ਪਹਿਲੀਏਰ
ਹੇਮਨਮੇਰੇ॥ ਜੇ ਬੰਦਗੀ ਸਾਈਂ ਦੀਕਰ
ਦਾਹੈ ਤਾਕਰ॥ ਨਹੀਤਾ ਰਿਨਕਉ ਸਦਾ
ਖਾਉ॥ ਦੁਜਾਇਹੇਮਨਮੇਰੇ ਜੇ ਸਾਈਂ ਦੇਇ
ਤੇਰੇਗਾ ਨੀ॥ ਨਹੇਵੇਤਾਂ ਸਾਈਂ ਹੋਰ ਦੁਖਤਾ

੧੩੯

ਤੰਨੁ ਬਹੁਤਾ ਰੇਵੈ। ਤੀਜਾ ਏਹੇ ਹੇਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇਸਾ
ਈ ਮਨ ਹਿਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਭੁਗਟਾ। ਨਾਹੀ
ਤਾ ਮੁਲਖ ਉਸ ਰੇਵਿ ਚੰਦ੍ਰਗੇ। ਚਉਥਾ
ਏਹੇ ਹੇਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇਤਉ ਪਾਪ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾ
ਪਹਿਲੇ ਜਗਾ ਪੈਰੇ ਕਰਿ ਨਿਥੈ ਸਾਈ ਤੇ
ਨੁਨ ਰੇਖੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰਿ। ੨॥ ਸੁਖ
ਨਾਹੈ ਕਉਇ ਕਰਿ ਨਾ ਮਿਹ ਤਿਹਿ ਈਸੇ ਅਜਨੀ

੧੩੨
 ਇਥੁ ਮਰਿਉ ਨੀਯੇ ਸਿਖਰਾ ਤੈ ਨੁ ਸਾਂਈਰ
 ਪੁਰੁ ਨਾਹੈ ਏਗਾ ਮਾਜਨੀ ਮਾਧਿ ਮਾਹੇ
 ਮਿਹਤਿ ਰਿਈ ਸਾਇਥ ਮਵਿਚੁ ਪੰਜਗਾਥਾ
 ਜਾਨਰਾਗ ਮੇ ਨੇਤੁ ਭੀ ਪਨੈ ਤਾਇਥ ਮ
 ਤੇਗ ਕੀ ਵਧਿ ਜਾਵੈ ਤਾ ਮਿਹਤ ਰਿਈ ਸੇ
 ਕਰਿ ਮਾਓ ਚੁਕਉ ਨਗਾ ਲਾਇ ਨਿ ਤਾਨਾ

ਜਤ੍ਰੀਕਰਿਆਜੋਪਰਿਭਾਇਹਜਾਂਬੰਦਗੀ
ਸਗਾਮੈਕੀਤੀਤਾਗੁਨਾਹਕਿਸਵਾਸਤੇਕਰੀ
ਮੈ। ਭੁਜਾਇਹੁਜਾਸਚਸਗਾਮੈਬੋਲਤਾ
ਏਠਾਕਿਸਵਾਸਤੇਬੋਲੀਮੈ। ਤੀਜਾ
ਏਹਜੇਹਲਾਭਪਾਵਾਮੈਤਹਗਾਮੁਕਿਸਵਾ
ਸਤੇਖਾਵਾਂਮੈ। ਚਉਥਾਇਹਜਾਉਮਰਿ

ਸਾਂਈ ਕਰਿਆ ਹੈ ਜੇ ਬੈਠੇ ਆਦਿ ਸਦੇ ਨਹੀ
ਡਰਦਾ ਤੁੰ ਪਾਤਸਾਹੀ ਮੇਰੀ ਤੇ। ਜੇ ਸ
ਰਾਸਦਾ ਹਮੇ। ਦੁਜਾ ਇਹ ਜੋ ਨ ਡਰਤੁ
ਰਿਜ ਕ ਥੋ ਜੋ ਪਰਿ ਮੇਰਾ ਕੁਰਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ। ਅਰਖ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਖਾਲੀ ਨਹੀ।
ਤੀਣਾ ਇਹ ਜੋ ਜਿਸ ਜਗਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇ

੧੨੪

ਜਿਸ ਕੰਮ ਕੇ ਆਜੁਤ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮਨੁ ਚਿਤ
 ਕਰੇ ਤਾ ਮੇ ਕੰਮ ਤੇ ਗਰੁ ਲੀ ਤਗਾਂ ਕਰਿ
 ਦੇਵਾਨਾ ਚਉਥਾ ਇਹ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਨੁ ਦੇਸਤ
 ਰਖਦਾ ਗਤੁ ਕੀ ਮੇ ਗਹੇ ਹੁ। ਅਗ ਮੈ ਨੁ
 ਦੇਸਤ ਰਖਾ ਪੰਜਾਹ ਇਹ ਜੇ ਰੁਹ ਮੇ ਰੇਖੀ
 ਨਿਰਕੈ ਨਹੋਇ। ਜੇ ਪੁਰਸਥਾਤ ਨੀਹੇ

ਭਾਧਿਆਸਾਧਿਹੁ ਵਾਏਹੁ ਜੇਹੇ ਬੇਟੇ ਆਸਰ
 ਮੇਪੈ ਰਾਕਰ ਦੇ ਮਿਟੀ ਅਰ ਬੁੰਦ ਪਾਣੀ ਤੇ ਤੇ
 ਹੁਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸੋ ਮੇਹੁ ਕੁਛੁ ਜਤਨ ਨਹੀ
 ਇਆਸੋ ਤੂੰ ਪੈ ਰਾਕਰ ਦੇ ਰੋਟੀ ਦੇ ਫਿਕੂਰ
 ਕਿਉ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਤ ਵਾਏਹੁ ਜੇ ਸਰੇ ਵਸ
 ਤੂੰ ਬਣਾਈਆ ਹੈ। ਮੇਵਾਸ ਤੇ ਤੇਰੇ ਅਤੇ
 ਤੇ ਹੁਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੇਵਾਸ ਤੇ ਬੰਦਗੀ ਅਪ

ਟੀਏ। ਅਤੇ ਤੁੰਗੁ ਆਮਿ ਚ ਨਾਵ ਸਤੁੰਦਾ ਹੋਇ
ਆਹੈ। ਜੇ ਨੀ ਆਵਾਸ ਤੇ ਤੇਰੇ ਬਣਿ ਆਹੈ ਨ
ਸੋ ਤਉ ਆਪ ਨ ਆਪ ਦੁਰ ਕੀਤਾ ਹੋ ਮੇਰੇ ਭੁੰ।
ਅਠਵਾਇ ਜੋ ਸਭੇ ਰੀਜਾ ਅਰ ਸਭੇ ਆ
ਦਮੀ ਤੈ ਨੁ, ਦੁ, ਦੁ ਤੇ ਹੈ ਨਿਵਾਸ ਤੇ ਮਨ ਆਪ
ਏਏ। ਅਗੈ ਜੋ ਤੈ ਨੁ, ਚਾਹਦਾ ਹਾਂ ਵਾਸ ਤੇ
ਥੇ ਤੇਰੇ ਦੇ। ਤੂੰ ਮੈ ਭੁੰ ਨ ਸਦਾ ਹੋ। ਨਾਵਾਇ

ਜੋ ਕੁਧ ਉਪਰਿ ਮੇਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵਾ ਸਤੁ ਮਨਾ
ਪਟੇਦੁ ਮੈ ਪਗਾ ਉਪਰਿ ਮਨਾ ਪਟੇਦੁ
ਧਨੀ ਹੋ ਕਰਦਾ ਵਾਸਤੁ ਮੇਰਾ। ਦਸ ਵਾਇ
ਜੋ ਤੇਗ ਕਰਮ ਬੰਦੁ ਗੀ ਕਰਟੀ ਹੋ। ਅਤੇ
ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਰਿਜ ਕੁਦੇ ਨਹੀ। ਸੋ ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦ
ਗੀ ਕੋ ਲੂਨ ਸਦਾ ਹੋ। ਤਾ ਮੇਰਿ ਜਕੁਦੇ ਦੇ
ਕੋ ਲੂਨੀ ਸੀਰ ਹਦਾ ਦੇਂਦਾ ਹਰੰਗਾ

੧੩੬

ਪਾਗੁਇਹਜੇਤੁੰਮੰਗਰਾਹੈਰਿਜਕਕਲ
ਦਮੈਕੋਭਾਅਰੈਮੈਨੀਸੀਮੰਗਰਾਕਰ
ਮਰੁਏਕਯੇਤਉਕੋਭਾਬਾਗੁਈਏਹੁ
ਜੇਕੇਕਰਿਤੁੰਗਨੀਨੀਹੈਹੋਦਾਉਸਦੁਸ
ਤਨਾਥਿਜੇਨ੍ਹੀਤੇਗੀਪ੍ਰਭਥਪੈਮੈਕੀ
ਤੀ।ਤਉਸੇਦੇਯੇਰਰਿਰਗਿਠਿਗੰਦੁਰ
ਗਾ।ਸੁਗਮਿੰਦਾਨੀਹੈਹੋਦਾਤੂੰ॥੪॥ਸੁਖਨ

ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਨ ਦੇ ਤਾਈ ਤਿਨ ਪ੍ਰਕਟੇ ਮਥਿ
ਥੈ ਹੈ ਨਿ। ਜੋ ਕਰਿ ਤ੍ਰੇਈ ਪ੍ਰਕਟੇ ਦੁਰ ਕਰੇ। ਅ
ਗੁ ਅਪ ਦੇ ਤਾ ਦਰ ਵਾਜੇ ਚ ਨ੍ਰਕ ਦੇ ਨੁਪ ਗੁਚੇ
ਪਹਿਭਾਏ ਗੁਜੇ ਦੁਨਿਆ। ਏ ਗੁਪ ਨ੍ਰਕ ਚ ਨ੍ਰ
ਕ ਦਾ ਹੈ। ਦੁਜਾ ਸੈ ਤਾਨ ਏ ਗੁਪ ਨ੍ਰਕਾ ਪਰਮ
ਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰੀਥਾ ਪ੍ਰਕਟਾ ਮਨ ਹਰਾਮ ਜਾ ਦਾ।
ਏ ਗੁਪ ਨ੍ਰਕਾ ਸਾਈ ਦਾ ਹੈ। ਪਾ। ਸੁਖੁ ਨੈਫ

੧੩੭

ਕੀਰਦਾਜੇਕਹੰਦੇਆਹੇਜੇਅਵਸੋਸੈ
ਆਦਮੀਆਤ੍ਰਿਗੁਉਤੇ। ਇਕਮੰਗਤਵਾ
ਘੇਰੁਨੀਆਦੇਜੇਪਿਛੇਓਸਰੇਵੈਰੈਨਿ
ਅਰਏਗੁਨੀਜਾਟਰੇਜੇਪਿਛੇਅਸਾਨੁਮ
ਉਤਾਫਿਰਦੀਹੈਸਿਸੀਵੇਯੇਪਹਚੇਗੀ।
ਏਜਾਇਹਜੇਕੁਲੇਹੈਸਾਈਤੇਪਏਪਾ
ਪਕਰਦੈਹੈਨਿ। ਤੇਜਾਟਰੇਨਾਹੀਜੇਪਾਪਾਦਾ

ਬਰਥਾ ਖੁਹੇ ਸੀ। ਤੀਝਾਇਹ ਜੋਆਪਣੇ
 ਆਪਿ ਮੁਹਨਾਇਹ ਸਦੇਹੈ ਲਿਖਾਗਯਾ ਟੁਕੇ
 ਨਹੀ ਜੋ ਸਾਂਈ ਇਸ ਗਯਾ ਤੇ ਗਜੀ ਹੈ ਕੋ ਨਹੀ
 ਗਜੀ॥੬॥ ਸੁਖਨਾਇਹ ਫਰੀਰਾ ਜੋ
 ਟੁਕੀਆਰੇ ਤਾਈ ਨਿਗਾਨ੍ਹੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸਾਂਈਰੇ
 ਗਜਰਿ ਕਰੀਏਗਾ। ਸੋ ਸੁਹਤਿ ਬੁਢੀਆ
 ਈਰੀ ਸੋ ਮੁਹੁ ਉਸਰਾ ਕਾਯਾ ਅਰਅਖੀ

ਬਿਲੀਟੀਆਂ ਅਰਤੁੰਦ ਬਾਹਰਿਨਿਕ
ਥੇ ਹੋਏ। ਅਰਹੋ ਠਥਿ ਪਰਥੇ ਤੁਥੇ ਦੁਥ
ਕੇ ਹੋਏ। ਅਰਤੁਥੇ ਓ ਪਰਿਥੇ ਹੋਏ।
ਸੋ ਜੋ ਕਈ ਦੇਖੇ ਗਾ ਸੋ ਰੁਗਾ ਟਿਗਿ
ਰਗਾ ਹਸਾਈਟੀ ਤੇ ਅਵਾਜਾ ਵੇਗਿ
ਜੋ ਹੋਥੋ ਕੇ ਪਛਾਣੇ ਹੋਇ ਸੇ ਤਾਈ।
ਸਰੇ ਕਹਿਣਿ ਯਗੇ ਜੋ ਹੋ ਸਾਈ ਰਥਯੇ

ਸਾਨੁਇਸਥੀ ਅਸੀਨਗੀਪਛਾਣਦੇ॥ ੧
ਫੇਰਅਵਾਜ਼ੋਈਜੋਏਹੁਦੁ,ਰਿਆਐ॥
ਜਿਸਕਰਿਕੈਤੁਸੀਵਡਿਆਈਆਕਰੇ
ਸੋ॥ ਅਰੁਜਿਸਕਰਿਕੈਗਰੀਬਾਨੁਦੁਪਪ
ਹੁਏਏਆਹੇ॥ ਅਰੁਪਰਮਆਪ੍ਰਣਤੁਈ
ਵਿਚੇਏਆਹੇਸੇਭਹੁਦੁ,ਰਿਆਐ॥
ਜੇਨੀਉਸਾਡੀਪਿਆਰੀਆਹੀ॥ ਫੇਰ

ਹੁਕਮਹੁਕਮੁਹੈਵੈਗਾਜੇਦੁਨੀਆਨਰਕਵਿਚਿ
ਘੱਤੇ॥ਤਬਦੁਨੀਆਉਸਵਖਤਿਪੁਕਾਰਕ
ਰੇਗੀਹੇਸਾਂਈਕਿਥੈਹੈਨਿਪਿਆਰੇਮੇਗਾਅ
ਹੁਕਮੁਮਨਫਵਾਏਮੇਗਾਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇ
ਆਜੇਇਸਦਿਆਪਿਆਰਿਆਨੁਭੀਨਰਕ
ਘੱਤੇ॥੭॥ਸੁਖਨਹੈਰਿਕਫਕੀਰਦਾਜੇ
ਹਿਕਾਇਨਸਾਂਈਮਵਾਜਕੀਤਾਮਿਹਤੁਗਿਮੁ

ਸੇਤਾਈ ਜੋ ਜਾਨਦਾਰੈ ਜੋ ਸਰੁ ਨਾਨਕਾਦਸੀ
 ਆਇਓ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਪਸਿਰ ਕਿਸਦਾ
 ਸੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਰੋਬ ਰੋਬ
 ਤਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈ ਤੇਨੁ ਤਾਮੁ
 ਸੇਆਖਿਆ ਹੋ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਨਦਾਰਾ
 ਤੂੰ ਸਰੁ ਕਿਵੇਂ ਜਾਨਦਾਰੈ। ਤੁਸਾਈਆ
 ਖਿਆ ਜੋ ਸਰੁ ਨਾਲੋ ਕਾਇਰਿ ਮੈ ਨਹੀ

ਹਿਕੀਤੀਸੋਮੈਤਉਕੇਲੂਹੇਗਨਕੇਈਨ
ਜਰਿਅਾਇਆਜੇਗਕੰਗਾਣਅਰੁ
ਖੁਆਰੁਅਰੁਅਰੁਧੀਨਅਰੁਤੁਟਾਹੇਇ
ਆਜੇਗਤੁੰਯੈ।ਹੇਮੁਸਾਜਿਸਟੁਖਤਿਬੀ
ਟਗਿਪਨ੍ਹਰਾਹੈਤੁੰਤਾਂਗੇਨ੍ਹੇਤੁਰਉਪਰਿ
ਫਾਤੀਸੇਗੀਰੇਟਿਕਰੇਹੈਨਿ॥੮॥ਬਚੁਨ
ਹੈਫਕਕੀਰਦਾਜੋਤੈਪਨ੍ਹਰੇਆਗੇਰਿਲ

ਪ੍ਰੀਤਫਾਨਦੇਹੈਨਿ ਜੇਕਰਿਉਨਾਤ੍ਰੇਹੰਪ
 ਨਰਿਅਨੁਮਗੇਤੇਦੁਰਕਰੇਤਾਰੁਫਾਨਾ
 ਦਉਲਤਿਸਾਈਦਾਉਸਉਪਰਿਖੁਲਾਸਾ
 ਹੈ॥ ਪਹਿਲਾਇਹੁਜੇਗਾਨਦੇਗਲੇਕਾਰ
 ਸਾਥਬਖਸੀਸਮੇਰੀਦੇਨਿਤੈਨੂੰਅ
 ਰੁਗਾਜੀਨਹੈ॥ ਫਾਸਤਾਏਹੁਜੇਕੋਈਥੇ
 ਨੀਚੀਜਨਾਹਿਗਾਜਹਿਦਾਹੈਅਜਾ

ਹਿਰਸੀਐ ॥ ਹਿਰਸੀ ਰਗਗਸਾਈ ਦੀ
ਤੇ ਸਾਧਾ ਮਹਿਰੂਮ ਹੈ ॥ ਦੁਨਾਇ ਹਜੇਗ
ਜਦੁ ਗਲੇ ਕਾਟਾ ਉਸ ਪਾਸੇ ਚਾਇ ਘਿਜੇ
ਤਾਦਲ ਗੀਰ ਨਹੈ ॥ ਦਾਸਤਾਇ ਹਜੇ
ਕੋਈ ਕੰਗਾਲ ਤਾ ਵਿਚਿ ਰਲ ਗੀਰੇ
ਦਾਇ ਤਾਂ ਸਾਂਈ ਉਸਤੇ ਗਜੀ ਨਾਜੀ ॥ ਤੀ
ਧਾਇ ਹਜੇ ਕਿਸੇ ਵਡਿਆਈ ਦੁਨੀਆ

ਦੀਉਤੇਬੁਲੇਨਾਹੀ॥ਜੇਕੋਈਦੁਨਿਆਦੇ
ਵਡਿਆਈਉਤੇਬੁਲਦਾਰੈਤਾਥੇਨੀਹਿਮਤ
ਵਾਲਾਸਾਂਈਤੁੰਸਦਾਖਾਲੀਹੈ॥ਤਾਲੇਨੀਏ
ਜੇਵਡੀਹਿਮਤਿਵਾਲਾਹੋਵੈ॥੫॥ਸੁਖਨਹੈ
ਜੇਅਬਲਾਹਸਟਖਿਰਕਾਨੀਪਾਸੇਕਿਸੇਪੁ
ਛਿਆਜੇਕਿਉਕਰਿਗਲਾਹੈਤੇਰਾਅਗੁਅ
ਬਲਾਹਸਟਕਰਿਆਜੇਕਿਆਗਲਾਹੋਵੈ

੧੫੨

ੴ ਸਾਹਿਬ ਸਾਂਝੀ ਫਰਜ਼ੁ ਆਪਣੇ ਥੇ ਵਿਸ
ਵਾਸ ਮੰਗਿਆ ਲੇਨ੍ਹੇ । ਅਰੁ ਨ ਬੀਸਗਾ ਅਰੁ
ਸੁਨਤ ਮੰਗਿਆ ਲੇਨ੍ਹੇ । ਅਰੁ ਮਾਨਹਰਾ ਮਜਾ
ਦਾ ਹਿਰਸ ਹਵਾਇ ਮੰਗਿਆ ਲੇਨ੍ਹੇ । ਅਰੁ ਸੈਤ
ਨ ਪਾਪ ਕਰਾਇਆ ਲੇਨ੍ਹੇ । ਅਰੁ ਜਮ ਜਾਨ ਮੰ
ਗਿਆ ਲੇਨ੍ਹੇ । ਅਰੁ ਬੇਟੇ ਰੋਟੀਆ ਮੰਗੀਆ
ਚਾਹਿਨਾ । ਤਾਕੀ ਪੁਣ ਨਾਗ ਲਮੇਰਾ ॥੧੦॥

ਸੁਖਨੈਫਕੀਰਦਾਜੇਯਾਰਚਾਰਦਾਰੁਤੁ
ਸੀਈਬਹੁਤੁਹੈ। ਅਰਜੇਸਾਥੀਏਕੁਦਾਰੈ
ਤਾਫਰੇਸਤੇਚਿਕੁਗੁਪਤਬਹੁਤੁਹੈਨਿਰੁਹੈ।
ਅਰੁਨਸੀਹਤਚਾਰਤਾਰੈਤਾਦੁਨਿਆਹੀਬ
ਹੁਤੁਹੈ। ਅਰੁਜੇਕੋਭੈਠਟਵਾਚਾਰੰ
ਹਦਾਰੈਤਾਸਾਈਏਕਾਰਬਚਨਹੀਬਹੁ
ਤੁਹੈਨਾ। ਅਰਜੇਡਰਚਾਰਦਾਰੈਤਾਮਓਤੁ

੪੩

ਜੀ ਬਹੁ ਤੈਯੋ ਅਰਜੇ ਇਨਾਨੁ ਨਾਹੀ ਚਾ
ਹਟਾਤਾ ਤੈਨੁ ਨਰਕ ਬਹੁ ਤੈਯੋ ॥੧੧॥ ਫ
ਕੀਰਕਰਿਆ ਜੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈ ਸੁਨਿਆ
ਜੇ ਜਾਹਦ ਵਿਚਿ ਮੁਝ ਕਠਿ ਤਰੇ ਸੇਧੇ
ਘਮ ਅਰੁ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਚਨ੍ਹ ਕਯੋ ॥੧੨॥ ਟੀ
ਰਥਿ ਸੇਧੇ ਨੁੰ ਗਇਆ ਮੈ ਚਾਖੀ ਦਿਨ
ਉਪਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰੇ ਉਸੇ ਤੇ ਖਨਾਹਿ

ਆਮੈ ਨੁਵਕਤਿ ਨਿਮਾਜ ਦੇਵਿ ਰਿਮਸੀਤੁ
 ਦੇ ਮੇਲ੍ਹਾਰੇ ਆਮ ਫਸੇ ਸਮਰ ਹੋ ਗਨਗ
 ਨਾਲਿ ਫੇਰ ਆਵਦਾਉ ਪਰਿ ਮੇਰੇ ਕਿਛੁ
 ਮਿਹਰਿ ਬਾਨਗੀ ਨ ਕਰਦਾ ਇਸ ਕਰ
 ਕੈ ਮੈਨ ਸਕਰੇ ਦਾ ਮੈ ਇਕ ਦਿਨ ਕਰਿ
 ਆਜੇਏ ਸਾਈ ਲੋਕ ਗਾਈ ਰਿਨਗੁ
 ਜਰੇ ਰਿਨ ਜੇਦਰ ਤੇ ਪਨਾਹਾਂ ਮੈ ਨੁਕਿ

ਛਮਿਹਰਿ ਨਾਭ ਵਚਨੁ ਛਰਮਾਈਐ॥
ਉਪਰਿਉਸਰੇ ਤੁਸਾਡੀ ਹਿਮਤਿ ਨਾਭ
ਅਮਲ ਕਰੰਗਾ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਕਰਿ ਮਾਜੇ ਸਾ
ਈ ਤੈਨੁ ਹਿਮਤਿ ਦੇਵਤਾਰੁ ਨੀਆਨੁ ਦੇਸ
ਤਨਾਰਖਾ ਅਰਕੰਗਾ ਭਤਾਨੁ ਦੇਉ ਲਤ
ਕਰਕੇ ਜਾਣੁ॥ ਅਰੁ ਪਨੁ ਸੁਖ ਕਰਕੇ
ਮਨਾ ਅਰਛਕੀਰ ਨਾਭ ਗੋਪੁਕਰਿ॥

ਮਰਖੁਆਗੀਨੁਵਡਿਆਈਜਾਨਾਅ
 ਰਜੇਵਦੇਨੁਮਉਤਪਟਾਨਾਅਰਕੁਰੇ
 ਸੇਸਾਈਦੇਗੁਜਗਨਰਖਾ॥੧੨॥ਬਚ
 ਨਹੈਫਕੀਰਦਾਜੇਸੈਤਾਨਕਰਿਦਾਜੇਜੇ
 ਮੈਨੁਪੰਜਾਆਦਮੀਆਦਖੁਯਾਗੀ
 ਹੋਰਸਾਗਜਗਤਮੇਰੇਵਸਿਯੋ॥ਪਰਿ
 ਭਾਏਹਜੇਕੋਈਬੰਦਗੀਸਾਈਦੀ

ਨਿਸ

ਯਗਾਰੋਵੈ ਅਗਨਿ ਰਚਾਹ ਕਰਕੇ ਸ
ਕਕਮਾ ਵਿਚਿਆ ਸਗਾਸਾਈ ਨਿਸਾਦਕ
ਰੇਅਗੁਰੂ ਜਾਇਹੈ ਜੇਕੁ ਨਾਸਾਈ
ਟਾਕੋਗੁ ਇਨ ਸਦਾ ਕਰੇ ਅਗੁ ਤੀਜਾਇ
ਹੈ ਜੇਗਾਆਪਣੇ ਸੁਖ ਨੁ ਚਾਹੇ ਤੇਗਸ
ਭਨਾਨੁ ਭੇਨੇ। ਚਉਥਾਇਹੁ ਜੇਸਾਈ
ਚਾਹਿਆਹੈ ਵੈ ਤਿਸਉ ਪਰਿਗਤੀ ਰਹੈ।

ਪਜਵਾਏਹਜੋਨਸੀਬਆਪਣੇਤੇਵਧੀ
 ਕਨਚਾਰੇ। ਬਚਨਹੈਵਡੁਕੇਦਾਯਾਗੁ
 ਨਾਲਾ। ਜੋਪਿਛੇਮੇਰੇਦੁਨੀਆਤੁਸਾਰੇ
 ਨਿਕਟਿਆਵੈਗੀ। ਅਰਥਾਏਗੀਵਿ
 ਸਾਹਤੁਸਾਰੇਨੂ। ਜੈਸੇਅਗਨਖਾਂਦੀ
 ਹੈਕਨ੍ਹੀਆਨੂ। ਪਸਭਾਗਨਾਕਰੇਇ
 ਸੁਦੁਨੀਆਤੇਸਚਿਨਾਭਿ। ਜੋਜਾਦੁਗ

ਰਗਾਗਰੁ, ਤਮਰੁ, ਤਦੀਨਿਆਈ॥ ਮਿਠ
ਆਈਦੁ, ਨਿਆਈਕਓਨ੍ਹਤਨਦੁ,
ਨਿਆਈਮਿਠਿਆਈਹੋਆਖਰਤ
ਦੀ॥ ੧੩॥ ਬਚਨਐਕਸਾਈਓ
ਕਦਾਜੇਕੋਈਫਿੰਮਾਜਗਾਇਰ
ਦੁਨਿਆਈਆਗਯਾਨਾਭਿਪਰ
ਗਾਤਾਤ੍ਰੀਗੰਬਰਸਾਂਦੀਬੰਦਗੀਉ

ਸਦੀਨਾਂਦੀਜੈ॥ ਇਕਯਗਮਸਾਥਦੁ
ਨਾਮਜਲਸਪਤਿਨਾਮਜੈਇਆਰੀ॥
ਤੀਨਾਪਿਛੇਮੁਰੇਰੇ॥ ਚਉਥਾਟਿ
ਚਕਬਗੰਦੇਪੰਨਦਾਪਿਛੇਲੀਗਤਿ
ਦੇਹਦਾਦੇਲੇਕੁਜਨਰੇ॥ ੧੪॥ ਥ
ਚਨੈਜੇਗੁਨਗਗਰਸਾਂਦੀਰਾਛਿਆ
ਗਣਨਾਭਿਰੇਰਾਜੈ॥ ਪਾਰਿਲਾਪਿ

੧੪

ਆਂਹੁਦੁ ਨੀਆਂਦਾਦੁ ਜਾਸਿਰਦਾਗੀ॥
ਤੀਜਾਪੁਸਖਾਨਾਚੈਥਾਸੀਗਤਿਇਸ
ਰੀਆਦੀ॥ ਪੰਜਵਾਸਮੁਠਬਹੁਤਾ॥
ਫਿਰਵਾਹਰਖਵਾਨਹੋਵੁਨਾਚੀਜਾਉ
ਪਾਗਿ॥੧੫॥ ਬਚੈਜੇਤਿਨਗਭਾਵ
ਸਤੇਆਦਮੀਆਗਿਆਨੀਹੋਦਾਏ
ਪਾਹਿਯਾਗਿਰੇਹੁਮਉਰਤਾਦਾ॥ਕਿ

ਉਜੋਤ ਭਵਾਰ ਸੈ ਤਾਨ ਦੇ ਲੈ ਨਿ। ੨
 ਕਾ ਕੈ ਫਪੀ ਵਲਾ। ਕਿਉ ਜੇ ਗੁਣਾ ਮ
 ਸੈ ਤਾਨ ਦੀ ਯੈ। ਤੀਜਾ ਮੁਹਬਤਿ ਟਕਿ
 ਆਈ। ਕਿਉ ਜੇ ਓਹੁ ਯਾਰ ਸੈ ਤਾਨ ਦੇ
 ਨਾ। ਪਰ ਕਿਸੀ ਨੇ ਜੇ ਨ ਫਜੀ ਵੇ ਏ ਆ
 ਪਟੇ ਰਾਨ ਲੁ ਸ਼ੀਰਾ ਤੇ ਸੈ ਕੈ ਫਪੀ ਵੈ
 ਅਰੁ ਸੁ ਵਰਗੁ ਉਪਰਿ ਹੋਰਾ ਜੈ
 ਉਸਦੇ

ਅਰੁਜੇਕੋਈਦੁਨਿਆਨੁ ਦੇਸਤਰਖਦ
ਹੈਬੀਦਾਦੁ, ਨਿਆਦਾਹੈਸਾਂਈਦਾਨ
ਹੀ॥੧੫॥।।ਬਚਨਹੈਸਾਂਈਪੇਸੇਨਾ
ਲਾਅਵਾਜਕੀਤਾ।।ਜਿਸਦਖਤਿਕੀਗਾ
ਭਤੇਰੇਪਾਸਆਵੈਕਹੁਖੁਸੀਆਹਨਾ
ਇਨਿਸਾਨੀਅੰਨਿਕਾਦੇ।।ਅਗਜਿਸ
ਦਖਤਿਰਉਭਤਦੁਪਾਸਤੇਰੇਆਵੈ

ਜਾਣਜੋਕੋਈਗੁੰਨਾਹਕੀਤਾਹੈ॥੧੬॥
 ਬਚਨਹਜਰਤਿਦਾਹੈਜੋਵਿਚਚੁਸੇਆ
 ਦਮੀਦੇਤਿਨਪਾਤਸਾਹਅਰਤਿਨਵ
 ਜੀਰਹੈਨਿਅਰਤਿਨੇਵਜੀਰਤਿਨੇਪ
 ਤਸਾਹ॥ਆਪਣਿਆਨੁਸੀਹਤਕਰ
 ਦੇਹਿਨਿ॥ਅਰਉਪਰਿਉਨਾਦੇਬਚ
 ਨਾਦੇਪਾਤਸਾਹਅਮਉਕਰਦੇਹਿਨ॥

ਪਾਹਿਲਾ ਪਾਤਸਾਹ ਰੂਹੈ॥ ਦੁਜੀ ਰਉ ਸ
ਦਾ ਅਨੁਲ ਹੈ ਸਾਥ ਪਾਤਸਾਹ ਆਪ ਨੇ
ਦੇ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਏ ਪਾਤਸਾਹ ਅਮਲ
ਭਯੋ ਕਰ ਅਰੁ ਬੁਰਿਆਈ ਫੁਡਾ॥ ਕਿਉ
ਹੋ ਸੀ ਏਹੁ ਲਿਖਾਈ ਆਤੇ ਗਵੀ ਹੈ॥
ਬੁਰਿਆਈ ਆਤੇ ਗਵੀ ਨਾਹੀ॥ ਦੁਜਾ
ਪਾਤਸਾਹ ਦਿਲੈ ਦੁਜੀ ਗਇ ਸਦਾ॥

ਬਾਨਹੈਇਹੁਵਜੀਗੁਕਮਪਾਤਸਾਹੁਦੇ
 ਚੰਭਰਾਹੈਨਾਇਜਬਾਨਦੇ। ਆਖਰਾ
 ਹੈ। ਤੀਜਾਪਾਤਸਾਹਮਨਹੈਵਜੀਗਇ
 ਸਦਾਸੈਤਾਨਹੈ। ਨਾਲਪਾਤਸਾਹਅਪ
 ਠੇਦੇਆਖਰਾਹੈ। ਜੇਪਾਤਸਾਹੁਸੁਗੁ
 ਅਗਨਰਕਕਿਨਡਿਠਾਹੈ। ਚਾਹੀਏਜੇ
 ਅਜਕਰਿਯੇਹੁਕਾਕਿਨਡਿਠਾ

ਸੁਖਿਆਰੈ॥ ਅਵਸੇ ਸਰੁਲ ਕਰਾਨ ਚਾਹੀ
ਏਰੀਤਾ॥ ੧੭॥ ਬਚਨੈ॥ ਲਾਨਤਿ ਸਾਂਈ
ਦੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਉਪਰਿ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਜੇਵ
ਡਾਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਆਜ ਚੁਕੇ ਤਾਈ॥ ੧੮॥
ਸਤੈ ਕੀ ਗਾਣਾ ਤਾ ਉਸੇ॥ ਯੁਗਾਵਤੁ ਜ
ਟਰਾ ਹੈ॥ ਉਲਤਿ ਟੁਟਤਾਈ॥ ਵਾਸਤੇ
ਧਨ ਦੇ॥ ਇਹ ਕਰਮ ਮਨ ਮੁਖਾ ਦੇ ਹਿਨ

੧੮

੧੫॥ ਬਚਨ ਹੈ ਇਕ ਆਟਮੀ ਪਰਲੋ ਕਵਿ
ਖੇਰਿ ਸੀ ਵੇਗਾ ਅੰਦਰ ਕਜ ਬਾਨ ਪਿਛੇ ਇਕ
ਅਰੇ ਹੋਵੈ ਗੋਲ ਮੁਹੁ ਉਸਦਾ ਫਲ ਕਿਆ
ਹੋ ਆਮਰੁ ਦੁਗਜ ਬਾਨ ਤੇ ਪਾਕ ਵਹਿਟੀ
ਇਹੁ ਸਜਾਇ ਦੁਖ ਉਸਨੂੰ ਹੋਵੈ ਗੈ ਜੋ
ਕਪਟੀ ਹੋਵੈ ਮੰਦਰੇ ਹੋਰ ਬਾਰੇ ਹੋਗਾ ॥੧੫॥
ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚ ਸੀ ਸਾਹਦੇ ਅਠ ਵਸਤੂ

੧੫੧

ਕੁਲੀਆਗਿਨਿ ਪਹਿਲਾਹਯਾਉਇਨਤੀ
ਆਤੇ। ਦੁਜਾਤੇ ਬਾਜੁਆਨਾਥੋ। ਤੀਜਾ
ਬੰਦਗੀ। ਪੰਨਿਆਹੋਇ ਬੋ। ਚਉਥਾਉ
ਦਾਰਤਾ। ਧਨਵਾਨਾਕੋਲੁ। ਪੰਜਵਾਪਿ
ਆਰਦੇਸਤਾਤੇ। ਆਦਿਵਾਨਿਰਬਾਹੁ ਸੁੰਦ
ਗਥੋ। ਸਤਵਾਇਨਸਾਫੁ ਬਾਦਸਾਹਾਤੇ।
ਅਠਵਾ। ਮਾਰਫਤਫਕੀਰਾਤੇ। ਇਉਂ

ਗਕੰਬਣਲਾਗੇਜੁਸੇਦੇ। ਇਕਨਪੁਟਿਅ
ਨੇਏਸੇਖਕਿਆਗਾਯਤਿਯੈ। ਕਹਿਆ
ਮੈਓਸਤੰਤੂਰਦਾਗਮੈਨਹੈਵੈਜੇਸਾਂਈ
ਅਰਮੈਵਿਚਿਕੋਈਪਨ੍ਹਰਾਪੇਜਾਵੈ।
ਪਸਹਾਯਮੇਗਾਕਿਉਕਾਰਿਹੈਵੈ॥੨੧॥
ਬਚਨਹੈਇਕਵਖਤਮੁਸਾਨਾਯਸਾ
ਈਦੇਅਵਾਜਕੀਤਾਜੇਏਸਾਂਈਤੈਨੁ

੦੧੫੩

ਕਿਸਨਗਗਾਧਾਵਾਮੇ। ਅਗੋਨਬਾਬਾ
ਇਆਜੋਨੇਵੇਤੁਟਿਆਹੇਇਆਰਿਆਹੇ
॥ ਏਸਾਂਈਅਜਰਿਯਮੇਰੇਬੋਤੁਟਾਖ
ਗਕੋਈਨਾਹੀ। ਫਿਰਿਜਬਾਬਾਇ
ਆ। ਜੋਮੇਤੇਰੇਹੀਵਿਚਗਾਂ। ੨੨। ਥਰ
ਹੁਏਇਕਸਾਂਈਲੋਕਦਾ। ਵਿਚਥਾਬ
ਦੇਅਗਫਿਕਰਦੇਦੇਖੇਤਾਦੁਨੀਆਂ

ਭਾਸੁਰਤਿਨਬਾਨਦੇਯੋ। ਕੀਤਸਉਸਨੁਸ
ਵਾਞਜੇਏਅਉਰਤਿਤੁੰਨਬਾਨਇਤਨਿਆ
ਖਾਂਵਦਾਰੇਇਆਕਿਉਕਰਿਰਹੀਐ॥
ਆਖਿਆਦੁਨੀਆਜੇਸਾਥਤੇਰੇਸਚਕਹ
ਦੀਹਮੇ। ਜੇਨ੍ਹਾਮਰਦਸਾਉਸਨਚਾਹਿ
ਆਮੈਨੁਅਤੇਜੇਕੋਈਨਾਮਰਦਸਾਉਸਚ
ਹਿਆਮੈਰੁਤਾਈਇਸਕਰਿਕੇਰੁਆਨ

੧੫੪

ਰਹੀਗਮੇ।।ਹੇਪਿਆਰੇਇਸਅਉਰਤਿਤੇ
ਹਮੇਸਾਕੁਗਣਵਾਲਾਹੋਇ।।ਮੁੰਹੁਇਸ
ਦੀਵੁਨਲਿਆਉ।।ਮਨਿੰਦਮਰਦਾਦੀ।।
ਕੁਗਣਵਾਲਾਹੋਦੁਨਿਆਤੇ।।ਗੁਣ
ਵਾਲਾਨਹੋਤਾਸਾਸਨਾਮਰਦੀਦੇਨਕਰੇਪ
ਨਦਾਤੇਗਜਾਹਗਿ।।੨੨।।ਬਚਨੈਹਸ

ਨਬਸਰੀਦਾਜੋਵਿਚਕਿਤਾਬਤਥੈਰੈਤੁਰੇ
ਆਦਾਹਿਨੇਨਿਸਵਖਤਿਆਦਮਸਿੰਨੇਸਬ
ਰੁਕੀਤਾਬੇਪਰਵਾਹੁਰੇਇਆਨਿਸਵਖਤਿ
ਖਲਕਤੇਕਿਨਾਗਪਕਨ੍ਨਿਆਸਲਾਮਸ਼੍ਰੀਪ
ਈਨਿਸਵਖਤਿਹਿਰਸਨੁਦੁਰਿਕੀਤਾ
ਤਿਸਵਖਾਤਬਖੀਲੀਤੇਹਸਥਏਠਾਇ

੧੫੫

ਆਹੋ ਸਤੀ ਜਾਗਰਿ ਹੋਈ। ਜਾ ਕਿਤੁ ਨ ਕਿਰਿ
ਨ ਸਿ ਤੇ ਖਕੀਤਾ ਤਾ ਠੁਝਾਧਾ। ਅਰੇ ਕੀਸ
ਦਾਰੀ ਪਾਈ। ॥ ੨੪ ॥ ਬਚਨੈ। ਇਕ ਸਖ
ਸੇਠੁ ਜੈ ਭੁਪੁਟਿ ਆਜੈ ਅਸਲੁ ਪਰਮ
ਕੀਰੈ। ਕਰਿਆ ਅਕਲੁ ਕਰਿਆ ਅਸਲੁ
ਅਕਲੁ ਦਾ ਕੀਰੈ। ਕਰਿਆ ਰਿਲਾਮਾ ਕ
ਰਿਆ ਅਸੁਲੁ ਇਲਾਮ ਦਾ ਕੀਰੈ। ਫੁਰ

ਮਾਇਆ ਸੰਤੋਖਾ ਏਫਕੀਰ ਸੰਤੋਖ ਦਭਿਯ
 ਤਿਵੁਰੀਏ ਜੋ ਕਰਿ ਸਾਈ ਤੇ ਨੁਹਿ ਮਤਿ ਸਿਤੋ
 ਖਦੀ ਬਖਸੀ ਹੈ। ਤੁਕਰਿ ਨਿਚਰਨ ਮਰੇਤੁ
 ਅਰਮਰਤ ਧਾਅਪਣਾ ਵਿਚਿ ਖਾਸਿ ਆਸੰ
 ਈਇਆ ਵਿਚੁ ਗਿਣਾ ॥੩੫॥ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ
 ਟੇਢਾ ਸਾਈ ਥੋਕਾਰਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਅਤਾਰ
 ਨੁਪੁਵਿੰਆ ਜੋ ਸੁਫੀ ਕਿਸ ਨੁਆ ਖਦੇ ਹਿਨਾ।

ਫੁਰਮਾਇਆ ਸੁਟੀ ਚਿਸਨੁ ਮਾਖਦੇ ਹਿਨਾ ਜੇ
ਭਿਗਾਇਆ ਪਦੇ ਨੁਮਾਰੇ ਅਭਿਰ ਅਭਿਰ ਤਾਪ
ਟੀ ਨੁਤਲਾ ਕਦੇ ਇਹ ਅਗਮਾਇਆ ਪਟੀਨ
ਲਸੰਗ ਕਰੇਗਾ ਪੁਟਿਆ ਏਹੁ ਕੀ ਅਰਥੁ ਹੈ। ਕ
ਹਿਆ ਭਿਗਾਉ ਤੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਇਸ ਨੁਮਾਗਿ।
ਅਰ ਅਭਿਰ ਤਿ ਦੁਨੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਾਈ
ਤਲਾ ਕਦੇ ਇਹ ਅਗਮਾ ਤੇਰੀ ਸਿਟੀ ਹੈ ਤਿ

ਸਸਾਥਸਿਯਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੀਅਰਮਾਨਜੀ। ੧੫੭
ਨਾਇ। ੨੬। ਬਚਨਹੈ। ਜੇਕਰਿਚਾਰਿਦ
ਹੈ ਤੂੰ ਮਰਤਬਾਸਾਈਓਕਾਦਾਪਾਣਾਤਸ
ਰਿਰਖੇਲਲਨੁਕਿਆਈਵਲਿ। ਕਹਿਆ
ਕਿਉਕਰਿਫੁਰਮਾਇਆਥਾਨੁਕਿਆਇ
ਰਿਪੰਨਾਖਸਲਤਾਗਿਨਿ। ਤੇਉਨਾਵਿਚੁ
ਇਕਕੁੀਆਵੇਤਾਮਰਤਬੇਸਾਈਓਕਾਰੇ

ਗੁਪਤਭੋਯਾਪਿਯਾਮਫਸੇਸਰੋਟੀਰਾਨਾ
ਜੀਖਾਰੇ। ਦੁਜਾਜਿਸਦੁਖਤਿਅਜਾਰ
ਹੋਰਾਏਸਾਂਈਦੀਨਿਦਿਆਨਾਹੀਕਰੇ
ਤੀਜਾਆਪਸਵਿਚਿਯਨ੍ਹਦੇਹਿਨਤਾਕ
ਹੋਧਨਾਹੀਕਰੇ। ਦੇਤੀਹੀਦੇਸਤੀਕ
ਰੇਹਿਨਾਭੀਥਾਜੋਕੋਟੀਗੁਰਾਦੁਰਾਯੋਪ
ਟੀਵਿਦਿਆਖੀਦੇਦਿਆਦੁਰੇਹਿਨਾ।

ਪਜਵਾਜ ਖੀਗਨਾਹੀਰਖੇਟੇ। ੨੭॥ ਬਠ
 ਨਹੈਜੇਦਸਖਸਭਤਾਕੁਤੇਦੀਆਹਿਨਾ॥
 ਜੇਕਰਿਓਨਾਟਿਓਹਿਕਠੀਆਵੈਤਾਆ
 ਦਮੀਰੋਵੈ॥ ਪਹਿਲਾਏਹੁਜੇਸਦਾਬੁਖਾਰ
 ਹਿਦਾਰੋ॥ ਏਹੁਖਸਭਤਨੇਕੀਦੀਰੋ॥ ਦੁ
 ਜਾਜਗਗਾਮੁਕਗਨਾਹੀ॥ ਏਹੁਖਸਭਤੁ
 ਕੁਰੋਸੇਵਾਇਆਦੀਆਰੋ॥ ਤੀਜਾਗਤਿ

ਨੁਕਾਰੇਹਿਨਿ। ਏਹਖਸਯਤਿਪ੍ਰੀਤਿਏ
ਨਦੀਏ। ਚਉਥੀਏਹੁਏ। ਜਦਮਰਦਏ
ਤਾਪਿਏਫਿਰਸਾਕਿਛੁਨਾਹੀਨਿਕਥਾਨਾ।
ਸੁਏਹੁਗਾਹੁਏਗਾਹੀਆਦੀਏ। ੫। ਪੰਜਵੀ
ਏਹੁਏਜੋਖਾਂਦਰਅਪਣੇਨੁਛਡਰਾਨਾਹੀ।
ਏਹੁਨਿਸਾਨੀਨਾਗਿਆਸੀਆਦੀਏ। ੬। ਏ
ਵੀਏਹੁਏਜੋਜਹਗਾਥੇਨੀਮਥਾਦੀਏ

160

੧੬੦

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਇ।

ਅਥ ਤੇਬਾਨਾਮਾਸਾਹਮੁਗਦਜੀਕ

॥ ਬਹਮੁਗਨਾਹਕਿਤਿਆਨੀ

ਬੀਦੇਦਰਸਾਈਦੇਕਰਿਤੇਬਾਥਿ

ਨਤੋਬਾਇਓਨਰਕਸਟੀਸੀਰੂਰੇ

ਜਕਦੇਕਰਿਤੇਬਾਥਿਬਦੀਆਵ

ਰਸਭਜੀਵਦਿਆਹੀਚਨ੍ਰਕਿਵੈ

ਸੀਮਰ ਤੇ ਬਾ॥ ਕੀ॥ ਇ॥ ਲ॥ ਵਿ॥ ਰੁ॥
ਗੁ॥ ਨਾ॥ ਗੁ॥ ਤੇ॥ ਮੁ॥ ਗੁ॥ ਤੇ॥ ਬਾ॥ ਕ॥ ਰੀ॥ ਹਿ॥ ਸੇ॥ ਤੇ॥
ਬਾ॥ ਖੀ॥ ਕ॥ ਰ॥ ਤੇ॥ ਬਾ॥ ॥ ੧ ॥ ਓ॥ ਮ॥ ਰ॥ ਵ॥ ਏ॥ ਈ॥
ਆ॥ ਗ॥ ਫ॥ ਣ॥ ਤਿ॥ ਸੇ॥ ਤੀ॥ ਕੇ॥ ਤੀ॥ ਗ॥ ਤਿ॥ ਫ॥ ਣ॥
ਰ॥ ਤੇ॥ ਬਾ॥ ॥ ਇ॥ ਕ॥ ਰ॥ ਮ॥ ਗੁ॥ ਜ॥ ਰੇ॥ ਫੇ॥ ਰਿ॥ ਨ॥
ਆ॥ ਵੀ॥ ਣ॥ ਖੀ॥ ਕ॥ ਰੇ॥ ਨੀ॥ ਜ॥ ਰ॥ ਤੇ॥ ਬਾ॥ ॥
ਦ॥ ਰ॥ ਸਾ॥ ਈ॥ ਦਾ॥ ਕ॥ ਰੇ॥ ਨ॥ ਵੇ॥ ਰੇ॥ ਫੇ॥ ਰ॥ ਪ॥

ਗਪੰਚਗੁਨਰਤੇਥਾ॥ ਕੁਰਿਤੇਥਾ॥
ਕੰਮਜੁਆਣੀਨਾਹੀਰੋਜਹਸਰਿਤੇ
ਥਾ॥ ਉਥੇਦਰਤੇਥਾ॥ ਬੀਨਿਛੁਨੀ
ਸਨਿਖੁ॥ ਸਨਿਨਾਹੀਫਿਰਰਤੇਥਾ॥
ਨਰਤੇਥਾ॥ ਕਰਨਨਤੇਥਾ॥ ਤੈਥੁੰਥਾ॥
ਉਪਦਰਤੇਥਾ॥ ਬੰਦਹੋਕਰੇਨਤੇ
ਥਾ॥ ਤੈਗਰਦੇਰਥੁਰਿਤੇਥਾ॥ ਪੀਰ

ਪਿਕੰਬਰਿ ਤਾਇਬਰੇਏਪਹੁਤੇ ਮਜਲ
ਅਸਰ ਤੇਬਾਗਿ ਇਥਰੇ ਬਾਨੁ ਤਨੁ
ਹਾਂਉ ਤੁਸੀਜਾਉ ਸੋ ਸਨਪਰ ਤੇਬਾ
ਤੇਬਾਕਰਨ ਅਸਾਨ ਜਾਣੇ ਅਉ
ਯਾਮੁ ਸਕੁਲ ਤਰ ਤੇਬਾਗਿ ਕਰ ਤੇਬਾ
ਜੈਗੁਨਾਕਰੇ ਦੇ ਕੁਕਨਿਦਿਯਾ ਬਰ
ਤੇਬਾਗਿ ਕੁਨੁਗੁਨਾਹ ਵਡਾ ਠਗਾਰ

ਜੇਇਕੇਰਲਾਵਟੇਨੁਦੁਰਬਾਸੇਕੇਪੀਵੈ
ਪਨਾਮਾਮਾਗੇਦੁਰਬਾਸਾਪਾਵੈਰਕ੍ਰ।
ਜਲਿਆਜਲਿਆਪੁਕਾਰਦਾਫਿਰੈ॥
ਸਗਈਜੇਵੈਕੋਈਨਾਜੀ।ਤੀਨਲੋਕਨ
ਠਾਠਿਗਿਆਸਗਈਕੋਈਜੇਇਓਨਾਜੀ
ਰਿਖਮਗਾਕਸਟਿਪਾਇਆਤ੍ਰਿਲੋਕਾ
ਦਾਦੁਖਦੁਰਬਾਸੇਕੇਦੇਰਿਪਾਇਆ॥

ਇਦ੍ਰੁਪਰਮਸੇਸਪਉਲਬ੍ਰਹਮੇਮਰੇਸ
ਫੁਡਾਇਕਿਨੈਨਸਕਿਆਅੰਤਕਿ
ਸਨਪਾਸਆਇਆ।ਸਰਨਸਰਨਸ
ਰਨਰਖਲੈਮੈਕੁਲਾਗੰ।ਤਾਸੀਕਿਸ
ਨਕੁਰਿਆਗਾਜਾਹੀਪਾਸਜਾਹ।ਤੈ
ਨੁਓਹੀਫੁਡਾਵੈਗਾ।ਦੁਰਬਾਸੇਕ
ਹਿਆਕੁਲਾਜੀ।ਪਰਤਿਚਰਮੈਨੁਏ

ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਠਾਕੁਰਾਂ ਅਗਰਿਆ ਕੀਤੀ
ਏਨਾ ਵੁਸਰਾ ਕੇ ਪਾਸਾ। ਤਿਰਹਤੀ
ਕਨਸਾਨ੍ਹ। ਤਾਦੁਰ ਬਾਸਾ ਅਮਰੀ ਕਪ
ਸਾਅਇਆ। ਰਾਜਾ ਸੁਖੀ ਰਹੁ ਮੇਰੇ
ਫੁਲਾ ਉਸੁਰ ਸਨ ਪਾਸੇ। ਰਾਜੇ ਕਹਿ
ਆਤੇ ਨੁਕਈ ਨਾਹੀ ਜਲਾਂਇਦਾ। ਤੁੰ
ਹਸੇਈ ਜੋ ਵਾ। ਤਾਦੁਰ ਬਾਸੇ ਅਸੀਰ ਬ

ਚਨਕੀਤਾ। ਕਰਕੈਰਸੇਈਜੇਵੀਗਾਜੇ
ਨੁੰਥਾਪੀਦਿਤੀ। ਜੇਤੇਰੀਭਗਤਿਅ
ਦੁਲਹੋਈ। ਅਤੇਗਜਾਜੀਤੰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਨਾਮਦਾਰਗਤਹੈਤੇਰੀਭਗਤਿਅਮਰੁ
ਹੋਈ। ਗਾਜਾਜਇਚਰਨੀਲਾਗਾ। ਕੁ
ਈਜੇਕੋਈਕੁਗਤਹੈਪਰਮੇਸਰਦਾ
ਤਿਸਉਪਰਿਪਰਮੇਸੁਰਸਹਾਈਹੈ। ਯੰ

१५२४
१
ਰੇਮਾਂਗ ਕਤੇਰੇ ਰਿਤ ਬਰਤ ਬਾਸੀਨੇ
ਆਜਿਗਰਹਿ ਰਿਆਤ ਸਕਰਿ ਏਹਿ
ਅਖੀਆਤ ਰਤੇ ਬਾਸੀਨੇ ਯਹਿਰਸੰਬ
ਖੀਲੀ ਕੁਣੇ ਫੁਰਿ ਫੁਰਾਇ ਪਕ
ਨੁਤੇ ਬਾਤਿ ਬਾਅਪਨ ਦੁਰੇ ਬਾ
ਜੇ ਲੋਕਾਰੇ ਨਾਠਿ ਮਰਿਤ ਬਾਕੀ
ਜਾਗਾਮ ਪਖੇ ਕੁਝ ਗੁਮਾਸਤ ਫਜ਼ਿ

ਸਦੇ ਪਰਿਤੋ ਬਾਗ ਬਾਗੇ ਫੀਰ ਸੁਨਾਵਨ
ਓ ਕਸੇ ਬਰੀਆ ਫਿਰ ਪਾ ਰਿਤੋ ਬਾਗ ਫੂ
ਰੂਢੁ ਸਿਆ ਤੇ ਫੁਨੀਆ ਫਾਏ ਗੇ ਸੇ ਬ
ਰਿਜ ਪਿਰਿਤੋ ਬਾਗ ਫਿਰ ਫਾਏ ਚਿਰਿ
ਓ ਦੁਹਰ ਗੁਰੂ ਸੁਨੇ ਫਿਰ ਬਜੇ ਮਾਨ
ਦਸ ਰੇ ਬਾਗ ਸਾਰੀ ਨਾਮਾਨ ਜਾਇ
ਬਰਿਯ ਬਰਿ ਪੀਚੈ ਪਾਕ ਪਸਰਤੋ ਬ

ਬੇਟ ਕੋਤੇ ਬੇਤੇ ਜੀਆਪਨ੍ਹ ਦੇ ਕੁਤਰ
 ਨਾਜੀਆ ਸਰਤੇ ਬਾਮਾਣਾ ਮਚੇ ਕਰਿ
 ਜਾਣਾ ਮਚੇ ਦੇ ਪਨ੍ਹ ਕਰਿ ਏਹ ਖਬਰਤੇ
 ਬਾਮਾ ਬੇਖ ਬਗਾਨੁ ਖਬਰਿ ਨ ਕਾਈ ਗਏ
 ਗਵਾਇਉ ਮਰਿ ਤੁ ਬਾਮਾ ਮਰਿ ਮਿਠਨਾ
 ਤੇ ਜਾਨ ਸੁਖਾਣੀ ਪੀਚੈ ਸੀਰ ਸਕਰਤੇ
 ਬਾਮਾ ਨਰ ਕਦੁ ਨਾਇਕੇ ਸੁਰਗੁਰਿ ਖਾਈ

ਏਹੁ ਗੁਰਨਾਨਕਗੋਸਾਇਕਾਇਚਿਬਗਿਸ
ਤਿਮੁਗਾਦਮੁਗਾਦਪਾਏਤਿਮੁਗਥਿਯ
ਯਗੁਗਰਿਤੇਬਾਕੀਰਿਯਾਦਿਨੁਗੁਨ
ਗਤੇਮੁਗਤੇਬਾਕੀਰਿਸਤੇਬਾਥੀਰ
ਗਤੇਬਾ॥ ੧੦॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਗਮਾਗਯੁਕਸਾਗਮੁਗਾਦਕਾ॥
ਦੇਹਗਾ॥ ਬਾਧੁਨਸਾਧਿਮਾਗਸਾਧਸੇ

ਖੀਯਾਲਗੁਲਾਘਗੁਲਾਘਹੋਈਆਉ
ਤੇਪਿਪਲੀਆਰਿਸਨਿਖਾਗਰਿਦੇ।ਸ
ਬਜਰੰਗਵਜੁਦਾਨਿਮੀਨਪਾਇਆਉ
ਤੇਹਿੰਦੂਨੀਤ੍ਰੇਨ੍ਰਦੁਹਾਰਿਦੇ।ਚੇਤ੍ਰਮ
ਹਰਾਸੁਣਨਾਬੁਸੁਨਾਜੀਰਿਭਕਟ
ਖੇਤ੍ਰਦਾਈਯਾਗਰਿਦੇ॥੨॥ਦੇਹਗਾ
ਵੈਸਾਖਸਖੀਕਉਸੁਖਨਹੀਆਪੇਤ

੧੬੭

ਜੈਪ੍ਰਸਾਦਾਦਿਓਨਾਆਠਨਾਰੋਰ
ਸਭਕਦੂਮੁਘਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ ਝੁਲਾ
॥ ਆਈਰੁਤਵਿਸਾਖਰੀਬਾਗਦੂ
ਏਸਾਵੇਦਿਸਤਿਨੀਗਥਦੁਟਕਿਨਾ॥
ਰਥਤ੍ਰਿਦੁਟਗਾਵਨਿਗਥਗਥੀਸ
ਗੀਰਿਅਗਇਆਦਿਸਾਖਰੁਣਝੁਲਾ॥
ਬੈਠੀਰੋਵਾਨਦਿਸਦਾਜਾਨੀਮੇਗਥੁ

ਸੋਹਣਾ ਬੁਧਨਾ ਗਣਾ ਮਿਣਾ ॥ ੨ ॥ ਏਹ
 ਗਾ ॥ ਜੇਠ ਜੇਠਾ ਕਰ ਘਰਿ ਨੀ ਮਾਤ
 ਜਿਆ ਘਰਿ ਦੇਹਿ ॥ ਰਸਨਾ ਕੀ ਘਰਿ ਫੁੱਲ
 ਆਹੇ ਠਾਕੁ ਤਾਕੇ ਦੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਨਾ ॥
 ਸੁਣੇ ਜੇ ਠਾਕੇ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੀ ਰਗਈ ਮੇਲੁ ॥
 ਇਆ ਵਿਛੋੜਾ ਕਿ ਕਰਸਾਨੀ ॥ ਬਾਸੁਨ
 ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਘਰੀ ਘਰੀ ਗਤੀ ਦੇਹਾ

ਏਵੈਪਈਸਨ੍ਹਨੀਆਗੁਣਕੁਕੁਤਿਆ
ਹਿਕੇਕੁਸਾਨੀਦੁਖਇਤਨਾਕਿਉਕਰਿ
ਨਗਸਾਨੀ। ਜੇਠਮਾਹਰਾਸੁਭਨਾਬੁ
ਝੁਨਾਜੀਮੈਗੁਆਇਆਵਿਛੋਰੈਮੈਮਰ
ਸਾਨੀ। ੪।। ਏਹਗਾ। ਗਾਨ੍ਹਕੇਪੀਆ
ਘਰਿਨਹੀਘਰਿਰਹਿਬੇਬਭਾਇਆ
ਖੀਆਗੁਰੀਘਰਿਛੋਰੈਨ੍ਹਆਰਗਪਿਪਲੀ

ਵੁਪੇਥਾਇ।੧॥ ਤੁਲਨਾ। ਮਾਇਆ

੧੬੮

ਗਾਨਕਗਰੁਮਗਮਗਇਆਨਹੀਅੰਤ

ਰਬਾਹਰਿਬਾਂਉਮੈਨੁ।ਠਢਾਪਾਟੀਯ

ਗੈਮੈਨੁਤਤੇਜੇਹਾਜੇਹੀਧੁਪਲਗੇਤੇਹੀਛੁ

ਉਮੈਨੁ।ਵਾਉਬਾਝਨਸਾਈਸਾਨੁਦੀਏ

ਘਰੀਕੋਠੀਘਿਰੀਘਰੀਹਾਉਮੈਨੁ।

ਭਠਗਾਨਮਹੀਨਾਕਮੀਨਾਸਹੀਓਕ

ਈਵਤਨਾਘਿਨੋਨਾਉਮੈਨੁ॥੫॥ ਵੇਹਗਾ॥
ਸਾਵਨਬਾਝਨਸਾਵੇਰਆਇਆਘ
ਟਿਦੁਖਨਾਘਿ॥ਮਾਨ੍ਰੀਝਨੇਸਰੀਰਦੀ
ਮੀਹਵਿਦੇਨੇਨਾਘਿ॥੧॥ ਝੁਝਨਾ॥
ਸੁਝਾਸਾਵਨਆਇਸੰਤਾਵਨਦੁਖ
ਘਾਇਰਰਿਆਮੈਨੁਝਰੀਝਰੀ॥ਕੰਕੁਕ
ਵਾਂਗਬਥੀਹਨੇਪਿਆਪਿਆਰੇਵਾ

ਗੋਮੈਬਰਾਣੀਘਰੀਘਰੀ॥ ਕੁਲੀਗਲੀ ੧੭੦
ਵੇਨੇਸਕੁਚਿਕਨੁਹੇਹੁਨਕਿਥੁੰਦੁਗਮੈ
ਤਾਸੁਨੀਸੁਨੀ॥ ਸਾਵਨਮਾਹਸਹੀਓ
ਨਕੋਈਹਥਿਨਪੇਰਰੀਆਉਬਿਰਹਾਂਦੇ
ਘਨੀਖਨੀ॥ ੬॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਤੇਨੁਨ
ਚਨੁਨਾਬਾਰਰੇਨਰਗਿਨਆਵੈਪੀਉ॥
ਮਰਉਵਿਵੇਨੁਨਾਆਬੁਗਨਪੁਰਪਿਆ

ਯਾਪਿਉ॥੧॥। ਸੁਭਾਨਾ॥ ਕੁਠਗਾਏ
ਰੁਤਨਗਾਏਦੀਏਮੈਨੁਆਇਆਇਫੁਨ
ਸੰਤਾਟੁਦਾਏ॥ ਨਗਰੇਗਤਾਂਮਿਲਗੁ
ਦਾਏਘੁਟਪਾਟੀਰਾਮੁਗੁਨਸਮਾਦੁਦਾਏ
ਸਾਢੇਪੀਯਨੇਰੰਗਨਰੰਗਕੋਏਸੁਖਰੇਗ
ਕਰਾਜੀਨਆਵਦਾਏ॥ ਕੁਠਗਾਏਰੁਤ
ਨਆਵੈਮੈਨਜੇਸਤਤੀਨੁਆਇਤਪਾਦ

ੲਯੋ॥੭॥ ੲਹਗਾ॥ ਅਸੁਆਸੁੰਤਤੀਅ
ਆਹੀਸਰਦਹਨਾਗ॥ਤੁਤੇਠੰਢੇਸੁਖਨਹੀ
ਗਤੀਦਿਹਾਅਨਾਗ॥੧॥ ਸੁਭਨਾ॥
ਅਸੁਮਾਹਅਸਾਨੁਅਸਾਨਨਹੀਕਦੀਰੋਵ
ਕਦਹੀਉਸਾਸਰਗਾਂਹੰਸੁਤਤੀਆਆਂ
ਹੀਠਢੀਆਨੀਗਤੀਦੇਹੇਏਵਪਈ
ਸਨਾਠਗਾਂਭੁਠਵੇਣੁਤੇਨਾਯਹਵੇ

੧੭੧

ਲੀਆਨੀਮੈਤਾਗੁਹਯੇਨੀਆਪਗਰਗੰ॥
ਅਸੁਮਾਹਵਿਥਾਲਸੁਸਾਲਸਜੀਚਨਗਭੇਰੁ
ਨਕੋਈਮੈਕੋਈਧੀਰਧਗੰ॥੬॥ ਵੇਹਗ
॥ ਕਤਕਬਿਗੰਦਾਕਟਕਹੈਕਿਤ
ਵਯਜਾਈਐਧਾਇ॥ਖਾਟੁਨਗਰੀਹ
ਗਿਬਿਨਾਗਰੀਨੁਹਰਿਨਾਇ॥੭॥ ਸੁਯ
ਨਾ॥ ਸੁਯਕਤਕਆਇਸੀਤਈਨਿ
ਦੁਰਾ

ਤਨਿ ਤੇ ਮੈਥੁ ਸੁਧ ਮਤਿ ਰਹੀ ॥ ਆਸਾ ਆਸਾ ॥ ੧੭੨ ॥
ਨਦ ਮਰੀ ਦੇ ਮੁਨੀ ਨਗਰੋ ਗਾਨਰ ਤੀਰੁ
ਨਹੀ ॥ ਥਕ ਪਈ ਅਸ ਸਾਂਈ ਨਰਿ ਸਰਏ
ਗਲੀ ਗਲੀ ਵੇਣੂ ਵੇਣੂ ਵੇਣੂ ਤਿਰਹੀ ॥
ਭਠਕ ਤਕ ਕਿਤਨੁ ਆਵਰਾਯੇ ਵੇਣੂ ਨਾ
ਹਿ ਵਿਵੇਨਾਨ ਸਤਿ ਰਹੀ ॥ ੫ ॥ ਰੋਹ ਗਾ
ਮੰਘ ਗਿ ਮੈਘਾਰਿ ਨਾਧੀ ਆਆਇ ਆਕਿ

ਤਨਿਗਸਾ॥੧॥ ਝੁਲਨਾ॥ ਮੈਨੂੰ ਮੰਘਰ
ਆਇਆ ਤੁਰਾਂ ਵੇਦਾਏ ਬਾਝੁ ਸਾਂਈ ਥਨੇ
ਥਨ ਕੰਥਨੀਆ॥ ਕੰਥ ਗੁਣੇ ਝੁਨੀ ਹਿ
ਕੇਘਨੀ ਝੁਨੀ ਮੈਤਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ
ਮਨੀਆ॥ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਹੁੰਦੇ ਕਾਕ ਸਾਧਾ
ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਮਰਿ ਕਰੇ ਟਿਰਜ ਮਨੀਆ
ਕੁਠ ਮੰਘਰ ਕੇ ਕਰੀ ਕਰ ਰਹੈ ਮੈਤਾਏ

ਠਨਿਗਾਈਨ ਸਮਨੀਆ ॥ ੧੦ ॥ ਰੋਹਗਾ ॥
ਪੋਹੁ ਵਿਛੋਨਾ ਨਾਪਵੈ ਪਵੈ ਤਾਠੇ ਰਿਵਿਛੋ
ਨਿਮੈ ਤੇ ਸਾਈ ਮਿਹਰਿ ਕਰਿ ਮੇਗਾ ਥਨੈ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਝੁਝਨਾ ॥ ਕੁਠ ਪੋਹ ਮਹੀਨਾ ਕ
ਮੀਨਾ ਸਹੀ ਬੁਝਿਨ ਜਾਨੀ ਕੇਨੇ ਮੁਹਿ ਆਵ
ਦਾਏ ॥ ਜਗ ਕੋ ਰਨ ਕਾਵੈ ਚੰਦ੍ਰ ਨਾਮੈ ਨੁਜੇ
ਨਤਤੀ ਨੁਆਇਯ ਗਾਵ ਦਾਏ ॥ ਰਤੀ

੧੭੩

ਵਡੀਆ ਮਾਹੀ ਵਡੇਰੀਆਂ ਨੀ ਹਿਕਰੀ
ਮਨਕਦੀ ਵਿਗਾਫੁਰਾਏ। ਕੁਠ ਪੋਗਵਿ
ਫੋ ਨਾਮੇ ਭੁਮੇ ਨੁਮੇ ਐ ਨੇ ਬੇ ਭੀ ਨੀ ਦੁ
ਵਦਾਏ॥੧੧॥ ਵੇਹਗਾ॥ ਮਾਹਮਹੀ
ਨਾਇਤ ਕੁਠਾ ਘਰਿ ਨਾਨੀਆਇਆਏ
ਗਿਆਇਆ ਸੁਖ ਦੁਖ ਫਿਰਿ ਗਇ
ਆਫਿਰੀ ਦਾਇਹੁ ਫੇਰਿ॥੧॥ ਸੁਭਾ

॥ ਮਾਹਮਹੀ ਨਾਜੇ ਆਵਦਾਏ ਮੇਰੁ ਸਾ
 ਟੀਆ ਭਖਾਨਾਰ ਕੁਠਾ ਅਮੀ ਫੁਟਵੇ
 ਨੇਵੇ ਨੇਰਾ ਣੀਗਾ ਣੀਬਾਗ ਫੁਲੇ ਮੇ
 ਤਾਹੇ ਟੀਅਸ ਅਪਿਬਿਹਾਰ ਕੁਠਾ।
 ਸਾਫੇ ਪੀਲੇ ਤੇ ਕੇਸਰੀ ਪਟਨੇ ਨੇਰੇ
 ਕੇਤ ਨੇਰਾ ਭਸੀਗਾਰ ਕੁਠਾ ਅਪਾਰਿਅੰ ।
 ਵੇਸਖੀਗਾ ਨੀਮੇਗਾ ਮਥੇ ਨੁਰ ਤੇ ਨੁਰ

ਦੀਤਾਰਕੁਲਾ॥੧੨॥ ਤੇਰਾ॥ ਫਗਣ
ਅੰਗਣਮੈਸਜਣਸਹਜਿਸੁਗਰੇਕੁਗਾ॥੩॥
ਇਨਿਗਣਦਿਸਾਲਨਾਇਗਾਇਆਦਿਛੋ
ਨਾਕੁਗਾ॥੧॥ ਸੁਭਨਾ॥ ਫਗਣਿਕੁ
ਗਕੁਰੇਕੁਭੇਕੁਗਜਾਗੇਅਰਿਅਾਇਨ
ਨੀਮੇਰੇਕੋਭਥੇ॥ਮੇਤਾਘੇਭਘੁਮਾਈ
ਸਦਕਨ੍ਹੇਘਨ੍ਹੀਇਗਮੁਮਾਰਖਭਖ

੨੨

ਲੇਹੇ॥ ਸੁਫਲੋਰੇਟੁਪਿਟੁਰੁਠਪਇਆਮੇ
ਤਾਹਸਾਖੇਡਾਬੈਠੀਕਉਤਰੇ॥ ਜੋਈਦੁ
ਖਸੇਸੋਈਸੁਖਯੇਸਚੁਸਾਹਮੁਗਾਦੁ
ਠਕੀਰਕੇ॥ ੧੨॥ ੧੧॥ ੨॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਾਗਮਾਹਸ
ਮੁਗਾਦੁਰੁਕਾਇਭਿਆ॥ ਬਿਨ
ਜਾਨੀਬਾਗਮਾਂਹਨਗੁਜਰੇਸਾਂਈਦੇਦੇ

ਪਨਾਹ ਵਿਵੇਕ ਕੀਤੀ ਸਾਵੀਘਾਹ ਕਥੇ
ਜੇ ਆਤਮ ਸੀਨੇ ਆਹਿ ਦਿਵਾਨੀ ਕੋਇ ਨ ਆ
ਵੇਗਾ ਹਕ ਕਰੀ ਅੰਨਾ ਲਵਿਵੇਕੁ ਵਾਹਕ
ਰੰਦੀ ਗਾਂਗੇ ॥੧॥ ਗਾਹਿਨੇ ਭਗ ਕਦਰ
ਮਿਲ ਸੀ ਆਇ ਉਡੀਕੀ ਪੁਲੀਕੀਤੀ
ਚਾਇ ਚੁਪਾਤੀ ਗਲ ਨ ਆਵੈ ਕਾਇ ਮਿ
ਲੈ ਸੀ ਮੇਨੁ ਆਪ ਅਲਾਹ ਵਿਖੈ ਸੀ ਆ

१११
ਖਸਉਕਾਤੇਬਹੁਤੇਕੁਖੈਵੈਦੀਪੀਗਠਕੀ
ਰੇਸੇਖੈਠਾਯਾਪਾਵਸੀ। ਪਾਵਸੀਠਿਰਿ
ਪੰਤੁਤਿਪੁਛੁਦੀਜੇਸੀਕਰੀਵਛਪਵੈਦੀ
ਅਉਸੀਕੋਢੇਰਗੁਰਗੀਖਨੀਰੇਸੀਗ
ਤੀਰੇਹਾਕਰੀਨਸਉਸੀਗਈਏਬੁ
ਹੇਤਉਖਯੋਸੀਸੁਣਦੀਠਿਰਿਕੁਦਿਸੇ
ਇਕਿਰੇਸੀਰਬਮਿਯਾਵਸੀ। ੨। ਮਿ

ਭਾਵਸੀਵੈਸਾਖਸੁਗਵੈਤਿਸੈਜੈਨੁਨਿਤ
ਘਰਿਜਾਨੀਦਿਸੈਕਰਹੀਮਿਐਕਰਹੀ
ਰੁਸੇਕਰਹੀਖੇਭਖਿਭਾਵੈਹਸੇਬੇਗਮ
ਹੋਵੈਅਪਨੈਹਿਸੇਘਰਿਫੁਰਿਹੁਸਫਜੇ
ਹਾਉਸੇਕੋਭਰਿਸਾਵਟੀਗੀਸਾਵਟੀਕਿ
ਗੀਸਾਕਰੇਨਿਆਣੀਜੈਦਾਨਾਨੀਦਿਫੁ
ਨ੍ਰਿਮਾਗਾਣੀਭੋਹੁਰੋਵਾਨਆਵੈਪਾਣੀ

ਸੁਭਾਰਿਥੇ ਆਇਸਿਆ ਟਿਗੁਲੀਆਰੁ
ਛਾਬਹੁ ਤਹੈ ਗਟੀ ਬਿਗਾਂਘਾਈ ਕਾਰੀ
ਕਾਨੀ ਦਰਦ ਰਧਾ ਵਟੀ ਆਧਾ ਵਟੀ ਮਤਰ
ਬੁਝਿਯਾਏ ਜੈਨੁ ਜੈ ਰਾਤਿ ਰਿਕਲੇ ਜੈ ਮੈਨੁ
ਕੁਕਾ ਕੁਕੁ ਸੁਟਾਈ ਕੈਨੁ ਜੈ ਕੁਟੁਗੁ ਜਰੈ
ਆਇਰਿ ਲੇਨੁ ਬਰਹੀ ਮਿਹਰਿਭੀ ਪਭਿਸੀ
ਤੈਨੁ ਮਾਲਾ ਮੈਂਡਾਰ ਬੇਨੁ ਟਿਗਿਯਾਰਿਆ

੧੭੮

ਦੁਦੀ॥੩॥ਆਦੁਦੀਧਿਕਰਤੇਜੇਠਨਆ
ਵੈਬਿਰਗਾਬਾਨਕਲੇਜੇਯਾਵੈਨਸਾਸੀਹੁ
ਪਯੰਘਭੁਗਾਵੈ॥ਤੀਲੀਪੀਲੀਹੋਈ
ਆਸਿਹਾਵੈਜੁਸੇਸਾਹਨਜਿੰਦਸਮਾਵੈਸਿ
ਦੂਜੁਸਾਜਿਰਾਨਭਾਵੈ॥ਹੋਈਅਸਕਾਹ
ਲੀ॥ਕਾਹਲੀਕੋਦਾਰੂਨਾਹੀਕਾਗੀਭਿ
ਠੇਗਾਦਰੁਸਭਪਸਾਰੀਪੁਕੀਆਸਟਨ

ਦੁਰੋਦਾਸੀ॥ ਜਗਮਤਿਏਗਸਜਨਵਿਸ
ਗੋਨਾਗੀਕੋਤਭਵਰਕਟਾਗੀਮਾਗੀਦੁ
ਟਾਇਸਬੀਮਾਗੀਬਹੁਤਉਤਾਵਲੀ॥
ਉਤਾਵਲੀਕਿਰੋਦਾਇਸਭਿਉਤਾਵਲੀ
ਹਿਕੀਚੋਟਾਜੋਵਨਿਗਾਵਲੀਕੋਰੋਅੰ
ਦਰਿਪਾਟੀਬਾਵਲੀਸਬਰੋਅੰਦਰਿਏ
ਹੁਬਿਭਾਵਲੀਸੁਨੀਏਮਾਵਲੀ॥ ਮਾ

੧੭੫

ਵੁਝੀ ਰਿਓ ਬਾਹਰਿ ਪੇਰੇ ਆਂਦੀ ਦਾਈ
ਮਕਰ ਗੁਰੂਤੀ ਪਾਂਦੀ ਵਿਛੁਨੀ ਕੰਜੁ
ਜਿਵੈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਬਾਂਗਾਂ ਮਾਗੀ ਗੋਤਖੰ
ਦੀ ਰਿਓ ਕਰਿ ਰਿਸੇ ਓਮ ਗਿਰਿ ਗਾਂਦੀ
ਗੁਣ ਦੀ ਲਗੀ ਕੇਹੜੀ ਕਦੀ ਨੀਰ
ਵਹਾਵਦੀ ॥੪॥ ਵਹਾਵਦੀ ਠਿਰਿਹ
ਨਸ ਨੇਦਾ ਗਾਹੀ ਢੋਲੀ ਘਰੁ ਵਹੁਮੇ

ਗਾਗੀ ਗਾਤੀ ਘਖਕਰੇ ਨੀਆਗੀਖ
ਰੇਵੁਜੇਰੇ ਵਾਸਥਾਗੀ ਸਿਰਥੁ ਪਥੁ ਸਿ
ਜਰਾਘਾਂਗੀ ਰਬਾਂ ਮੇਯਰਬੀ ਬਕੋਰਾ
ਗੀਰਥਉ ਠਾਵੁਟੀ। ਓਠਾਵੁਟੀ ਕਰ
ਦੁਰਵਿ ਵੇਨਾਸਾਟੀ। ਫਿਵੇਨੀ ਮਰਦੀ
ਜੀਵਲੁ ਨਾਗੀ ਸਾਨੇ ਕਾਹ ਕੁਨੁ ਕਨ
ਭਾਗੀ ਸਨੀਅਸੁਕਿਉ ਕਰਿਅਗਬੁ

੧੮

ਸ੍ਰਾਸ਼੍ਰੀਹੰਸੁ, ਤੇਯਅਭਿਬਿਤਾਈਸਿਰ
ਤੇਹਥੀਮਿਟੀਪਾਈਅਗਬੁਝਾਵਦੀ॥
ਭੁਝਾਵਦੀਏਕੇਗਮਿਯਮਅਸਾਨੁ
ਦੋਜਕੁਨੀਜੇਗਅਵਾਨੁਚਰਖਸੁਤ
ਰਹਿਆਨਵਾਨੁਆਰੀਪੁੰਅੰਧਾਰਅੰ
ਧਾਗਚਿਟਗਾਗਗਨਿਗਈਆਸਉ
ਤਾਗਬਿਰਿਓਪਾਇਆਏਹੁਦਿਗਾਨੁ

੧੮੭
ਪਛੋਤਾਵਰੀ॥੫॥ਤਾਵਰੀਠਿਰਿਸਾਵ
ਲੁਗਾਈਅਗੁਬੋਯੇਗਾਠਾਥੀਸੀਹੁਸ
ਮੇਯੇਵਾਉਭਗਾਨਿਦੇਜਕਤੁਯੇਕਨੀਅੰ
ਜਿਵੇਬੰਦੁਕਾਰੋਗੋਪੀਅੰਨੰਗਅਗਸੇ
ਜੈਯੇਬਿਜਲੀਰਿਨਗਚੁਆਤੀਚੋ
ਯੇਯਸਕਨੁਗਾਵਰਾਨੁਗਾਵਰਾਵਰਿ
ਰਿਤਵਲਾਨਾਈਐਨਸਦੀਕੋਗਜਾ

ਇਨਕਾਈ ਇਸਰੀ ਰਿਸੇ ਸਰੁ ਉਨਾ
ਨਵਸਰੀ ਕਰੀ ਰੇਵਾ ਕਰਾ ਜੀ ਹਸਰੀ
ਮੇਧੁੰਗਾ ਨਕਾਈ ਹਸਰੀ ਕੁਝ ਨ ਆਵ
ਦਾ ਆਵਦਾ ਕਰੀ ਦੇਵੈ ਬੈਠੀ ਰੇਵਾ
ਕਰੀ ਬੁਧਾਪ ਕਨਿਖ ਨੇਵਾ ਕਰੀ
ਨਦੀ ਬੇਖੁਦੇ ਦਾ ਮੇਲੇ ਦੇਸਨ ਕਰ
ਜੀਯੋ ਦਾ ਰੇਗੇਈ ਅਸ ਕਰੀ ਨਸੇਖ ॥

ਪਯਕਨਜੇਨੀਵੇਯਾਖੇਵਮਤਘਰਿਆ
ਵਦਾ। ੬। ਆਵਦਾਟਿਰਿਠਿਰਿਭਾਏ
ਗੁਤਕੁਲੇਗੀਬਿਗੁਆਇਆਹੇਗੁਰੇਗੀਕੇ
ਹੀਪਈਆਮਏਗੁਅੰਧੇਗੀਦੁਖਾਫੇਰਿ
ਚਉਟੇਗੁਪ੍ਰੀਆਜਨਕਵਨਗੀ
ਦਲੇਗੀਬਾਝਨਸਾਂਈਕੋਇਨੇਫੇਗੀਪ
ਰਉਤਾਰਦਾਉਤਾਰਦਾਘਰਿਕਿਸੇਨ

੧੮੨

ਬੇਠੀਰੁ ਗੁਣ ਗਾਣਾ ਪਈਆ ਫਿਰਿ ਗਿਰੰ
 ਵਾਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ਕਿਤੁ ਦੁਖ ਜਾਵਾ ਅਮਰੀ
 ਦੇਖ ਪਈ ਕੁਰਲਾਵੈ ਰੂਟੇ ਤਨੇ ਗਲ ਰਿ
 ਗਾਵਾ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਹੋਇ ਰੁਗਾਵਾ ਬਾਬੁ
 ਲੁਮਾਰੁ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਫਿਰਿ ਦੇ ਸਕਿ ਕ
 ਰਸਾਂ ਦੇ ਸਾਮੇ ਨੁਲ ਗੀਇਤੁ ਦਰਸਾਂ ਅ
 ਜੇ ਨ ਕੰਘੀ ਕਾਲੇ ਕੁਸਾ ਅਜੇ ਕੰਘੀ ਕਾ

ਲੇਕੇਸਾਮਜੇਨਥੁੰਦੇਬਿਸਿਰਿਸੀਸਾਥਿ
 ਰਹੁਲੈਕਥਵੇਤੇਸਾਹੈਗਠਿਰਦੀਦੇਸ
 ਬਿਦੇਸਾਚੇਟਕਯਾਹਟਾ॥੭॥ਯਾਕੁਟਾ
 ਫਿਰਿਅਸੁਮਾਹਕਿਕਰੀਐਗਰਮੀਰੀ
 ਧੁੰਦੇਗਾਸਨੀਐਸਨ੍ਹਦੀਆਹੀਗਤੀ
 ਠਹੀਐਤਤੇਸੁਖਨਠੰਦੇਮਰੀਐਹਰਿ
 ਟੀਮਸਾਇਤਲਹਜਤ੍ਰਗੀਐਸੁਯਸਜਟ

ਟਾਕਿਉਉਰਿਜਗੀਐ। ਰਹੀਏਸਬਰੁ
ਕਰਿ। ਸਬੁਰਕਰਿਨਿਤਰਹੀਆਸਿਕ
ਦੀਨਆਇਆ। ਰਿਹਰਿਹੁੰਦੇਦੇਦੁਪ
ਗਇਆਬਥਦੀਉਤੇਤੇਭਪਦਾਇਆ
ਕੀਤੁਸਦੁਖਪਰਿਦੁਖੁਸਬਾਇਆਸ
ਬਰੋਪਾਸਾਗਰਿਹਿਗਇਆ। ਫੁਲੀ
ਆਪੇਆਪਿਗਦਾਇਆ। ਫੁਲੀ

ਬਰਗਾਦਰ ਬਰਗਮਤਿਰਬਰਿ ਖਾਏ
 ਜਾਨੀ ਸੁਰਤਏਹੇ ਜੁ ਸਫਸਾਨੀ ਭਉ ਆਚ
 ਨੀਕਮੰਨਕਿਆਨੀ ਅਖੀ ਨਰਗਸਕਿਉ
 ਬੁਸਤਾਨਾਮਥੇ ਚੰਦ ਸੁਰਜਾਮਸਮਾਂਨੀ ਸੁ
 ਧਾਨੁਰੇ ਨੁਰਨੁਗਾਨੀ ਈਦਾਜਿਉਗੁਰਗ
 ੮॥ ਜਿਉਗੁਰਗਟਿ ਰਿਕਤਕੁ ਰਿਤਨੁ
 ਚਨ੍ਰਿਆ ਅੰਦਰਿ ਬਿਰਹੁਕਸਾਈ ਵ

ਸ੍ਰੀਆ ਨਾਂ ਨਾਂ ਗਇਆ ਨਾ ਭਾਇਆ
ਹੀਅਗਿਕ ਭੇਜਾ ਸ੍ਰੀਆ ਕੁਝੀ ਤੇ
ਰਸਕੇ ਕੁਝ ਭਾਇਆ ਕੇ ਰਿਝਾ ਗਾ
ਦਰਿਧ ਰਿਧਾ ਹੀ ਦਾ ਬਾਭ ਬਾਭਾ ਬਾ
ਭਾ ਬਾਭਿਕ ਕੁਝ ਸਬਰ ਨਹੀਂ ਸ੍ਰੀਆ ਸਕੇ
ਗਾਨਾ ਲੇ ਸੁਖ ਤੇ ਨੀ ਦਰ ਕੇ ਗਾ ਸਨਖੇ
ਭਾਨਿ ਬੇਭਾਨ ਤੇ ਗਾ ਤਾਗ ਤਿਰਹੀ ਨਕੇ

ਈਥੋਗਾਨਾਕੋਤਾਨਾਅਤੇਨਿਰੋਗਾਚਉਪਯ
ਘਿਨਚਲਿਆਦਿਯਚੋਗਾਘੋਕਾਗਾਘ
ਘਾਗਾਘਿਗਾਘਿਕਰਿਰਜੀਨਾਮਾਇਆ
ਕੋਈਕੁਕਾਕਰੇਨਕੋਦਿਯਜੋਈਪੁਛੁਆ
ਖਵੇਖਾਕੋਰੋਈਕਿਥੁਚੋਗਾਅਜਾਨਪਇ
ਚਈਸਾਸਤੋਗਾਇਥਕੋਕੁਝਰਹਿਚਈ
ਛੁਛਾਕਛੁਕਛੁਨਹੀਰਿਹਲੋਈਅੰ

੧੮੫

ਦਰਿਕੁ ਭਗੁਣਾ ॥ ਪਿਗੁ ਭਗੁਣਾ ॥
ਗਿਮੰ ਪਰਪਇਆ ਸਿਆਲਾ ਕੁਕਰਲੇ ਫ
ਤੁਝਾਈ ਪਾਲਾ ਅਤਿ ਸੁਰੇਈ ਅਹਿਨਿਅ
ਟਾਝਾ ਬਿਚਰੀ ਗੋਲਾ ਸਰਦ ਨਿਵਾਝਾ ॥
ਉਤੇਵਰਟ ਪਵੈ ਦੁਸਾਝਾ ਧੁਪੈ ਬੈਠੀ ਰਹੰ ॥
ਹਪਾਝਾਰੇ ਵਾਜਾਰ ਜਾਗਾ ਜਾਰ ਜਾਰੇ
ਇਤਤਾ ਪਾਟੀਆ ਟੀਠਰੀ ਅਸੁਨ ॥

੧੮੬
ਵਾਰਰਰਰੰਦੁਣੀਧੁਆਆਗੀਸਿਗਿਨਿਆ
ਟੀਨਾਰਿਛੁਖਾਵਣਪੀਵਣਪਾਟੀਕਿਥੋ
ਭਗਾਨੇਹੁਇਆਟੀਹੀਯਾਰਸੇਕੋਇਸਿਅ
ਟੀਪੁਛਦੀਵਾਰਵਾਰਾਵਾਰਿਵਾਰਿਪੁਛ
ਰਗੀਨਕੋਈਦਸੇਜੋਕੋਈਸੁਟਦਾਸੇਈ
ਨਸੇਵੇਖੇਗਾਯਾਸਾਨਾਹਸੇਕੁਖੇਦਰਦ
ਕੇਜਾਨਾਨਿਤਸੇਹੋਈਬਰਰਚਯਰਿਵ

ਸਿਉਂ ਮਿਲੇ ਜੇ ਸਿਰ ਭੁਰ ਸੇਰੈ ਬਾਰਬਾਰ ॥੧੦॥
ਦੁਰਦੁਰਗਿ ਰਿਖਿ ਨਿਰਾਖਰੀ
ਨਾਪੇਗਦਿ ਫੁਨ ਕੀ ਤਾਧੁ ਫੁਰੇਗ ਨ ਫੁਨਿ
ਅਸਗਤੀ ਰਿਹਾ ਅਦੋਹ ਕਿ ਕਰੀ ਐਦ
ਰਦਾ ਬਹੁ ਤੁਅੰ ਬੋਹ ਨ ਰਹੀ ਆਕਾਈ
ਫੁਰੀ ਲੋਹ ਫੁਨਾਇ ਉਗ ਭੁੰਗ ਚਹੁ ਕਰੇਦ
ਰਬੁ ਰਬੁ ਰਬੁ ਰਬੁ ਨ ਕਾਇ ਫੁਨੇ

ਨਮਾਹੀ ਬਰਹਮਾਉ ਕਲੇਜੇ ਕਾਹੀ ਸੁ
 ਲੇਉ ਮਰਿ ਦੁਇ ਈਸਾਹੀ ਸਾਂਈ ਆਮੇ
 ਭਕਟੀ ਹਿਕਾਹੀ ਕਰ ਜਿਦੇ ਖਾਸਾ
 ਹੀ ਪਾਹੀ ਰੋਵਾਛੁ ਬਛੁ ਬੁਛੁ ਕਰਿ ਦੁਰਿ
 ਦਿਟੁ ਨਾਸਾਂਈ ਮੇਨੁ ਮੇਲ ਕਟਾਹੀ ਮਾਂਜੀ
 ਹੀ ਤਾਸਿ ਕਟੀ ਮਰਿ ਵੇਖਾਂਈ ਚੁਲ੍ਹੀ ਟੋਰ
 ਨਕਟੀ ਗੁਸਾਂਈ ਗਤੀ ਰਿਗ ਕਰੀ ਸਥਾ

ਗੀ ਸਉ ਸਉ ਲਖ ਜਾਗਦੁਆਈ ਮੇਲੀ
ਝੁਬਝੁਬਾ ॥੧੧॥ ਝੁਬਝੁਬਟਿ ਗਿਟਿਰ
ਚਨਿਆ ਮਾਗਸੁ ਗਾਂਗਾ ਵਟਕੀ ਤਾਗੁ
ਤਬਗਾਂਗਾ ਵਟਕਿ ਤਹੇ ਸੀ ਸਾਵੇ ਸਾਗਸ
ਗੀਓ ਮਿਲਦਾ ਦੋ ਲਾਪਿਆਗਾ ਪਉ ਪਉ
ਕੀ ਤਾਸੁ ਖਨਗਾਗਾ ਪਕੜੀ ਨਸਰਾਦੁ
ਖਕਨਾਗਾ ਨੂਰਦਾਗਾ ਤਿਗਤਾ ਗਤਿਗਾ

ਤਿਘਰਿਜਾਨੀਮੇ ਰੂਆਵੈ ਮਥਾਜਿਉ
ਮਹਤਾਬਰਿਖਾਵੈ। ਤਗਾਨਾਘਰਚੰ
ਗਾਘਲਾਵੈ ਹਸੇਹ ਸਕਰਿਸੀਰਰਲਾ
ਵੈਚਾਏ ਗਈ ਅਰੁਚਾਘਚਘਾਵੈਹ
ਏਮੋਤੀਫੁਲ, ਚੁਆਵੈ ਖੁਬਾ ਮਾਤਮਾ
ਤਾਮਾਤਮਾਤਰੇ ਨਾਹੀਵਿਚਜਗਨੇਅੰ
ਦਰਿਦਿਘੀਤੇਮੁਲਤਾਨੇਕਾਬਘੁ

੧੮੮

ਬਾਘਾਤੇ ਖੁਰਸ਼ਾਨੇ ਰੂਮਾਸਾਮਾਤੇ ਘਰ
ਮਾਨੇ ਨਾਵਿਚ ਸਹਰਾਂਤੇ ਬੁਸਤਾਨੇ ਨਾਫਿ
ਰਸਦਾਵਿਤਿਆਸ ਮਾਨੇ। ਉਤਮ ਜਾਤ
ਜਾਤਾ। ੧੨। ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਫਿਰਿ ਰਹਿ
ਆਫਗਾਨੁ ਘੋਲੀ ਮਿਲਿਆ ਆਇ
ਪਿਆਗਾ ਘੋਲੀ ਸੁਰਜਰੀਟ ਪਇਆ
ਵਿਚਿ ਘੋਲੀ ਕੇ ਸੁਰਮਹਿ ਦੀ ਸੇਰੇਤੇ

੧੮੮
ਲੀ ਖੇਡਾਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ਕੀ ਘੀ ਕੇ
ਏ ਕੇ ਸੇਜੇ ਲੀ ਚੰਦ ਨ ਤੇ ਘੁਤੇ ਘੁਤੇ
ਘੁਤੇ ਘੁਲਾਇ ਚੰਦ ਨ ਪਤੀ ਗੁੰਦਾਈ
ਸੁਰੇ ਸਾਵੇਰੀ ਗਲ ਵਾਈ ਗਾਹ ਦੇ ਬਹੁਤੇਰੇ
ਨਤਰ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਗੀਨੀ ਲਿਖਿ ਵੰਡਾ
ਈ ਵਜਨ ਤੁਰੀਆ ਤੇ ਸਰਨਾਈ ਗਾ
ਵਨਿ ਸਗੀਆ ਕੋ ਲਬਾਈ ਦੇਵਾਵੇ ਲਿ

ਦੁਇਆ ਦੁਇਆ ਦੁਇਆ ਕਹੁ ਸਾਹੁ ਮੁਗਾ ਦੁਇ
ਆਈ ਬੁਰਿਆ ਕੁਇਆ ਆਲੇ ਕਾਤਾਈ
ਗਤੀ ਦਿਗ ਚਿਤਾਰੀ ਸੀਈ ਸਾਈ ਬਾ
ਸੁਨਿਹੋ ਰਕਛੁ ਨਾਹੀ ਏਹਾ ਸਗਨ ਦਿਲ
ਦਿਰਿ ਪਾਈ ਦੁਨੀਆ ਪੈ ਧਾਕੁ ਠਛੁਨ
ਕਾਈ ਅਪੇ ਅਪਨਾ ਆਪ ਮੇਲਾਈ ਦਿਛੁ
ਨੀ ਮੇਲ ਮੇਲਿ ॥ ੧੨ ॥ ੧॥

१॥ गिसतिगुरुप्रसादि॥ बरगमा० १५०
गोरखका॥ नाचनिभाचेरुमगीन
दिदुनिभारिछबुरदछिभासीन
॥ उरुनैठबाष्टुनिउरुनमीनारुदर
गालवीदीकाकीनबाष्टुभावे॥
नारिसेनगीमुगगदिगरेलरेदप
रापागापुलमनागीकोटीनाराग

ਵੇਟੇਹੁ ਜਗੁ ਮੁਖ ਨ ਸਾਗਾ ਬਿਨਗੀ ਮਖਾ
 ਰਏ। ਜਾਨੈ ਨੀਰ ਨ ਆਵੈ ਗਰਿਗਿ ਜ
 ਆਬਤਾ ਮਨ ਕਾਵੈ ਗਬੇ ਖਾਣਾ ਖਾਵਣ
 ਆਵੈ ਦਿਹ ਜਿ ਮੁਖ ਨ ਤ ਸਕੀ ਪਾਵੈ
 ਬਿਨਾ ਦਿਯਾਹੁ ਰੇ। ਜਾਨਾ ਸੀ ਮਨ
 ਹੁ ਦਿਸਾਈ ਰਿਜਰੇ ਰਹਤ ਸਜਣ ਦੇ ਮ
 ਗੀ ਨਿਸਰਿ ਨ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਿਹਤ ਨ ਸਾਰੀ

ਗੋਰਖਕਉ ਟਕਰੇਹੁ ਟਕਾਰੀ ਬਿਨਾ ਕਰਤਾ
 ਰਦੇ ॥੧॥ ਜਾਗੈ ਜਾਇ ਸਾਖੀ ਆਇਆ ਸ
 ਹੀ ਆਗਾਹਿ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੁ ਸੋਨੇ
 ਸੁਰਜਰੰਦਾ ਜਾਇਆ ਇਹ ਜੀ ਦੇਖ
 ਬਹੁੰਤਰ ਸਾਇਆ ਪਾਗਵ ਗਾਇਆ
 ਜਾਂ ਸੋਹੀਆ ਗਾਇਨ ਕਰਨਉ ਚਾਟਾ ਮਿਲਿ
 ਕਰਿਯਾ ਵਨ ਦੇਖਣ ਤਾਫੁਤ ਅੰਗੁਨ ਮਾਵ

ਸਗੋ

ਨਮੋ ਕੁ ਸਹੁ ਬਿਨਮੁ, ਨ ਭਾਵ ਨਿਬਿਰਹਾਂ ਸੰ
ਤਾਇਆ ਜਾ ਬਾਣੁ ਪਿਆਰੇ ਰੇ ਵਾਹੀ ਰੇ
ਸੁਹਾਗ ਪਰੇ ਵਾਇ ਕਪਲ ਕਰਿ ਮਗ ਮਨ ਸੋ ਵਾ
ਲਾ ਹਜੇ ਲਾਜੇ ਕਮਲੀ ਹੋ ਵਾਪਲ ਕਸਗ
ਇਆ ਜਾ ਸਹੁ ਬਿਨ ਦੁਖ ਪਇ ਓਸੇ ਜਨੇ
ਐ ਸਕਰਗਗਾਇ ਓਸੇ ਸਜਣ ਫੇਰਨ ਯਾਰ
ਕਿ ਤੇ ਸੋ। ਗੋਰਖ ਗਾਸ ਲ ਸੋ ਜਥੀ ਓਸੇ ਇ

ਸਜਗਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਨੇਠਮਹੀਨਾਚ
 ਤ੍ਰਿਨਾਸੁਬਿਨਤੀਰਜਿਗਰਵਿਚਵਤ੍ਰਿਨਾ
 ਰਿਯਕੁਨਾਗਜਿਯਫੁਰਾਯਤ੍ਰਿਨਾਇਤੁ
 ਤੇਨਵੰਗੁਪਤੰਗਾਸਤ੍ਰਿਨਾਓਹਾਜਾਗਜਾਗ
 ਜਾਦਰਹੋਕਫਾਆਜੀਸੇਜੇਮਨਤਨੁਕੁ
 ਨਕਨਗਾਜੀਸਾਨੁਨਜਿਮੀਜਮਨਕੁਪ
 ਧਾਜੀਥੈਠੀਅਹਸੋਤਰੇਯਾਜੀਕੁ

ਕਾਯਾਰਘਾਗਾਜਗਰਿਭਰਨਾਇਪੁ
ਕਾਰੇਸੁਰੇਸੇਜਾਅਗਨਤੇਸਾਨ੍ਹੇ। ਚੋਏ
ਲਾਭਲਾਈਗਾਪਾਰੇਤਨਮੈਟੁਕਨ੍ਹੇ। ਬ
ਨਹਥੀਆਗੇ। ਪੀਉਨਸਾਹਸਾਗਾਨਾ
ਬਾਝੁਆਗਲਿਲਾਂਦ੍ਰਾ। ਘਰਿਜੇਰੇਦ
ਸਾਰਿਜੇਗਾਵਾਤੇਨ੍ਹੇ। ਖਾਤਰਖਭਕਨ
ਭਾਵਧੋਰਖਵਾਰਵਾਗ। ੨॥ ਜਾਗਨ੍ਹੇ

ਜੇਅਸਰਗਮਾਦੀ। ਗਾਤੀ ਸੇਜਾਨਸੁਖ
 ਵਿਗਾਦੀ। ਮਿਤ੍ਰੇ ਖੁਨਾਨਿਗਰਦਾਖਾਦੀ
 ਪੁਛਦੀ ਪੰਡਤਿਜੇ ਸੀਜਾਦੀ। ਕਾਰਨ
 ਣਾਯਦੇ। ਜਾਅਤਿਆਰਬਫਿਛੋਨਾ
 ਡਾਢੇਨਾ। ਈਨਚਣਮੁਜੇਗਾ। ਹਰਿਰਮਦੁ
 ਖਨਸੀਬਚਉਨਾ। ਸੁਕਰੀਗਥੀਆਸੁਨ
 ਮੋਗਾਵਾਗਾਹਿਣਾਯਦੇ। ਜਾਡਰਦੀਕਹਿ

ਨਕਰੀ ਦੁਖ ਦੁਹੇ ਲੇ ਸਿਰ ਤੇ ਸਰੀ ਮਸ
ਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਲਗਦੀ ਨੇ ਭਲੁ ਬ
ਏਹ ਮੇਸ ਸਰੀ ਵਿਰਿ ਰਿਜਾ ਲਏ ॥ ਜਾ
ਕੀ ਤੀਰਾਥੇ ਸਰੀ ਮੇਰੀ ਤਪਤ ਪਦੇਰੀ
ਸਨੁ ਦੀ ਗਾਏ ਖਾਏ ਭਲੁ ਹੋਇ ਬਰੀ ॥
ਗੋਰਖ ਪਾਥ ਕਪਾਥ ਕਪਾਈ ਮਰੀ ਬਾ
ਧੁ ਕਾ ਲਏ ॥੪॥ ਨਾਸਾਵਨੁ ਸਿਮਰਿ ਮ

ਭਾਈ। ਚਿਤ੍ਰੇਦਮਨ ਕੀਰੁ ਸਨਾਈ ਕਾਦ
 ਰਭਿਨੀਰੈ ਟਿਬਟਾਈ ਤਤੀ ਕਾਹਮ ਹੀਏ
 ਆਈ ਫਿਗਜਾਨ ਥੋ। ਨਾਸਹੀ ਆਸੇ
 ਜਦਿ ਛਾਵਨ ਹੁਮਨੇ ਸਰਬ ਸੀਗਾਰਬ
 ਟਾਵਨ ਸੁੰਦਰ ਸਾਵਨ ਕੰਤਰੀ ਝਾਵਨ
 ਕੇਈ ਸੇਜੇ ਸੁਲਾਵਿਗਾਵਨ ਮੈਰਗਨ
 ਕੰ। ਜਾਰਿ ਸੇ ਕੋਲਨ ਬੇਯੀ ਮੇਰੀ ਸ

ਗੁਬਿਨਸੇਜਿਇਕੇਈ॥ ਨਾਲਮੁਬਿਰ
ਗੰਬਰਰਪੇਈਸਾਨੇਜਾਨਕੰ॥ ੧॥
ਬਿਰਗੰਘਤੀਗਾਭਠਾਸੀਆਵੈਨਾਹਿ
ਨੀਦਨਿਗਸੀਜਰਨਭੋਗਜੇਬਨਕਾ
ਸੀਗੋਰਖਫੇਭਟਮੁਕ੍ਰਿਪਾਹਿਆਸੀ
ਦਖਤੁਬਿਜਾਨਕੰ॥ ੫॥ ਨਾਪਠੀਪ੍ਰਿ
ਉਨਪਾਤੀਵੰਗੁਤੰਦੁਰਤਪੇਤਨਫੁਤੀ

ਜੇਈਆਸਪੀਯੀਜੋਬਨਮਾਤੀ। ਜੇਈਆਸਪੀਯੀਜੋਬਨਮਾਤੀ।

੧੫੫

ਹਮਰਾਤਨਕਤੀਕੰਤਵਿਸਾਰੀਆ। ਜੇਈਆਸਪੀਯੀਜੋਬਨਮਾਤੀ।

ਇਹੋਇਕਰੀਪੁਕਾਰਾਂਨੈਫੀਨੀਰਚਲੇਜਿ। ਜੇਈਆਸਪੀਯੀਜੋਬਨਮਾਤੀ।

ਉਬਾਗਪਾਯਪਾਯਆਟਕਰੰਗਿ। ਜੇਈਆਸਪੀਯੀਜੋਬਨਮਾਤੀ।

ਟਾਗਾਂਇਹਸਭਫੁਲਕਰਕਰੰਟਮਾਗ। ਜੇਈਆਸਪੀਯੀਜੋਬਨਮਾਤੀ।

ਸਿਰਿਬਿਠਾਰਿਆ। ਜੇਈਆਸਪੀਯੀਜੋਬਨਮਾਤੀ।

ਦੇਖਦੇਦੇਸਕਰਗਰਤੀਟਾਗਾਯਾਪ। ਜੇਈਆਸਪੀਯੀਜੋਬਨਮਾਤੀ।

ਨਾਪਾਇਆਲੁਣੀਰਾ। ਤੇਨੇਖੇਸਮਜੀ
ਜਸਹੀਰਾ। ਜੇਹੀਸਾਰਿਆਂ। ਜਾਸਹੁਬਿਸੁ
ਸੀਨਾਦਇਆਸੁਲਾਮਾਰਕਏਨਾਸਲਿ
ਆਸੁਰਸੁਰਇਤਨਮੇਗਗਇਆਗੋਰ
ਖਰੁਪ੍ਰੇਯਾਰਨਦਇਆਬਹੁਤਪੁਕਾਰਿਆ
॥੨॥ ਜਾਨਾਯਮਮਸੁਆਇਉਮਤੁਖਾਸੁ
ਯਾਬਹੁਤਤਪਾਇਉਮਸੁਦੇਵੇਨੇਹੁਲ

ਗਾਇਉਮਰਾਏਫਕਾਰਗਿਆਨਬਣਾਇਓਮ
ਕਿਆਗਮਖਾਵੁਣੀ। ਨਾਸਹੁਬਿਨਪੀਰ
ਪੀਰਾਂਦਿਭਰੂਬੰਧਾਜੁਲਫਸੀਨੀਗਰ
ਗਿਰਗਿਪੋਤੀਨਿਜਗਤੀਗਾਵਤਾਪੁਫ
ਦੀਪੀਰਫਕੀਗਭੀਰਗਮਾਵੁਣੀ। ਜਾਹਿ
ਜਰੇਆਜਨਜਰੇਈਭਹਿਜਾਕਰਿਆਗ
ਮਾਨਸੋਈਮਿਭਮਮਹਗਜਨਕੋਈਜੇ

੧੪੮

ਤਨਾਗਰਿਜਾਨੈਸੋਈਹਉਮਰਜਾਵਈ
ਜਾਇਹੁਇਯਕੁਇਆਨਿਮਾਂਨਾਸੁਟਿਸੁਦ
ਅੰਦਰਿਇਸਕਸਮਾਨਾਕੋਰਾਜੋਬਨਵਖ
ਤਵਿਹਾਨਾਗੋਰਖਮੁਯਨਆਵਣਕੁਨਾ
ਕਿਆਪਵੁਤਾਵਈ॥੧॥ਜਾਕੀਤਾਕਤੇ
ਆਵਣੁਸਹੁਬਿਨਰੋਵਣਤੇਇਯਾਵਣ
ਇਹੁਕੁਸੁਗਾਯਸਨਹਯਗਾਵਣਹੋਯ

੧੪੭
ਗਰਿਪਰੇਘਣੀਯਾਵਨਨਿਤਪੁਕਾਰਈ॥
ਜਾਖਣੀਉਗੇਰੇਕੰਗਾਰਰੇਕਦੁਆਰੀ
ਚੰਗਾਤਨਮਨਿਖਾਧਾਕੁਘਣਾਨੰਗਾਵੁ
ਵੁਲਫੋਲਾਇਦੀਆਮਜਤਾਘਾਂਪਘਣ
ਵਿਸਾਰਈ॥ ਜਾਸਜਣਫੇਰਤਸਾਰਿਓਮ
ਨਾਖੁਨਤੇਸੇਸੀਨਾਫਾਇਓਮਮਉਤਅਖੁ
ਟੀਰੇਦਿਲਧਾਰਿਓਮਫੋਲਾਦੁਬਾਸੁਵਿ

ਸਾਭੇ ਮਾਰਿਓ ਦੁਟਿ ਗਰਦੀ। ਜਾਤ
ਨਮਨ ਦੁਤੀ ਤਨੁ ਕੇ ਅੰਦਰਿ ਭਾਗ ਬਿਰ
ਹਾਂਦੀ ਕੁਨੁ ਕੇ ਦਿਹਨੀ ਮਿਸ ਯਮੁ ਗਦੀ
ਫਨੁ ਕੇ ਗੋਰਖ ਖੁਬਰਨ ਲਈ ਤੀਯਨੁ ਕੇ
ਮੇਥਿ ਚਾਰਦੀ॥੮॥ ਮਾਝਾ ਸਸੀਦੀ
ਅਮ॥ ਅਵਭਯਾਰ ਕੀਚੇ ਸਾਹਿਬ
ਗੁਜੈ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸਾਂਈ। ਗੁਨੇ ਗੁਨ ਉਪਾ

ਈਆਥਿਲਕਤਿਕ, ਤਦੇਵ ਸਭਤਾਈ॥

ਆਡੁਤਸਭਕਿਦੁ, ਦਸਤਖਮਦੇਮਨਭਾ

ਟੇਦੀਆਕੇਰਜਾਈ॥੧॥ਥਨ੍ਹਿਥਨ੍ਹਿਕੰਥੇਨ੍ਹਿ

ਉਸਸੀਦਾਡੁਰਿਡੁਰਿਅਰਜਧੇਰਦੀ॥ਕਿਉ

ਬਿਬਾਨਕੀਤੇਗੁਲਥਾਗਾਮੰਗਾਘਿਨੇਵਸ

ਤੁਲੁਨ੍ਹੀਦੀ॥ਹਿਕਮਿਜਮਾਨਬਿਆਮੁਸ

ਫਿਰਿਘਤਿਜੇਗੀਦਸਤਿਉਈਦੀ॥ਆ

ਡਤਸਾਮਪਇਆਕਿਉਥੀਵਨਥਾਗੁਸੁਏ
ਕਰਦੀਬਾਣਸੁਟੀਦੀ॥੨॥ਮਾਰਿਨ
ਕੰਥਾਕਰਹਿਮਾਤਾਂਦੇਇਨਮਹੀਭਗ
ਵੇ॥ਹਿਕਬੇਲੀਬਿਆਮਾਲਖਾਦਾ
ਕੈਜਾਕੀਤੇਕਿਤਦਾਵੇ॥ਮਾਭੂਤਏਹੁਉ
ਲਾਂਗਾਕੁਨੀਏਤੇਹੁਡੇਵਲਕਿਉਕਰਿਅ
ਵੇ॥੨॥ਘੋਨਸਦਾਗਰਮਾਲਖਾਦਾ

੨੫

ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਸਾ ਕਰਿ ਲੇਨੇ । ਕੁਠੀ ਕੁੰਨਿਆ ਫੇਗਨ
 ਕੁਕੇ ਬਾਗ ਬੁਟਾ ਫੁਲ ਤੇਨੇ । ਸਸੀ ਪੁਨੁ ਦਾ
 ਲੇਖ ਤੇ ਕੁਰੁ, ਰਬ ਕਾ ਦਰ ਆਪੇ ਲੇਨੇ । ਆ
 ਤਤ ਮੁਹ ਮੁਕਾ ਬਲ ਭੀ ਸਨ ਕਉ ਟਾਢਿ ਵੇ
 ਨਿ ਦਿਵੇ ਨੇ । ੪ । ਅਤ ਨਿਗਾਰ ਉਠਾ ਤੇ ਉ
 ਠੀ ਫਿਕ ਨਿਸਰ ਉਮਗਾਰਾ । ਲਗ ਕਰ ਦਾਨ
 ਭੀ ਮਾਤੈ ਪਾਗੀ ਕੁਜਾ ਨਿਵੈ ਕਤਾਰਾ । ਮਿ

ਭਕਰਿਹੋਇਇਕਰੇਸਭੇਮਸਲਤਿਸਭੁ
ਨਾਯਾਗੰਗਾਮਾਠਤਿਪੁਨੁਥੀਆਸੇਲਾਖੁ
ਲੀਆਇਲਾਬਹਗਾ॥੫॥ਮਤਕਭਮੁ
ਭਨਮਨੇਕਾਈਧਰੇਨਕਰਮਪਿਛੇਗਾ॥ਬ
ਹਸਰਮੰਨੀਧਰੀਨਸਿਰਤੁਬਾਬਬਣੇਜੇਮੇ
ਗੇ॥ਹਿਕਬੇਲੀਬਿਆਮਾਲਾਭਖਾਰਾਬੇ
ਤਕਸੀਰਘੇਗੇ॥ਆਠਤਹੋਤਚਕ੍ਰਿਆਰੇ

ਮੇਰੇ ਕੁਚਕਰੇ ਦਾਨੇਰੇ ॥੫॥ ਫੁਰਨਾ ਗੋਬਾ ੨੦੦
 ਹੁਸਸੀ ਦੇ ਖਾਬੁ ਘੋੜੇ ਵਧਾਈਆ ॥੬॥
 ਵਿਚਿ ਕੰਗੁ ਚੰਦਨ ਮੈਂਦੀ ਹੁਗਾਣਾ ਵਣਆਈ
 ਆਸਸੀ ਪੁਨੁ ਭੀਆਮੇ ਆਸਾਸ ਕੇ ਪੁ
 ਜਾਈਆ ॥੭॥ ਕੀਤਿ ਧ੍ਰੁਵ ਗਾਮੇ ਸੇਤੀ
 ਸੁਤੀ ਕੁੰਦੂ ਨਸਿ ਪਾਇਆ ਖਾਬੁ ਜਾਗਿਡਿ
 ਠਮ ਵਧਿ ਪਾਸਾ ਪੁੰਨੁ ਨਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥

ਭੁਨਕੀਭਾਹਲਗੀਤਨਅੰਦਰਿਥਿਗੁਪ
ਈਤਾਣਾਇਆ॥ਉਗਰਦਸਚਿਠਚਈ
ਇਕੇਈਮੇਠੇਪਿਰੀਆਵੇਸਵਟਾਇਆ॥
੮॥ਭਗੀਵੇਸਾਪੀਧਾਪਿਰੀਆਵੇਤੁਨੇਕੇ
ਚਕਰੇਸਮਗੋਈ॥ਤੁਜਕੇਭੁਜਸਾਸੇਜ
ਨਿਮਾਣੀਪਾਨ੍ਹਸੁਹੀਗਾਇਚੋਈ॥ਲਿ
ਟਾਖੋਲਥੈਗਗਾਨਿਯੋਕਰਿਖੁਲਾਵਿਚਘਤ

ਸਾਹੇ ਲੀ॥ ਬਾਕੀ ਤਾਨੇ ਦੇ ਨਾਮਾਏ ਮੈਂ ਡੀ ਜੀ
ਦੁਪੁਨਨ ਥੀ ਘੋਲੀ॥ ੮॥ ਥੀ ਨਗੋਯੀ ਤੇ ਪਾ
ਨਿਨ ਚੋਲੀ ਨਗੀ ਗੋਲ ਥੀ ਦੁਨ ਚੋ ਪਾ॥
ਤੈਨੂੰ ਸਿਹਰਿ ਪਏ ਘਰਿ ਵਰਿਗ ਇਥਲੀ
ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਾਦਿ ਤੇ ਨਾਨਾ ਕਾ॥ ਮਾਡਤ ਸੁਈ
ਸਮਾਝਿਕ ਰੂਪੀ ਨਗੀ ਪੁੰਨੁ ਹੋਤ ਅਫੇਕਾ॥ ੧੦
ਮਾਏ ਨਗੀ ਅਫੇਕਾ ਤੁੰ ਆਖਨ ਚੋ ਪਾਤਨ ਥੇਕਾ

ਥੀਉਮਾਪਟੇਗਾ। ਤੁਯਵਾਰੰ ਨੂਗੁਟਤਾਰ
ਤੇਰੀ ਨਿਤਕ ਤੁਯਕਰੇ ਜੀਮੇਗਾ। ਆਤੁਤਿ
ਮਰਸਾਥਾਮਾਰੁ, ਵਿਚਿ ਤਨੁ ਟੁਟੁ, ਟੁਟਿ
ਕਰੀ ਨੇਟੁਗਾ। ੧੧।। ਹਿਕਮਕਈ ਦੁਖੁ
ਸੁਯਾਸਈ ਨੀਨਾਥ ਰਹੇ ਤਸਿ ਧਾਏ। ਨ
ਹੀ ਕੋਤਤੀ ਦਾਪੀ ਨੁਦਨੇ ਚੁਸੁਤੀ ਨੁਮ
ਨਜਗਾਏ। ਦੁਇਹਥਮਾਰੇ ਸੀ ਨੇਤੇਰੇ ਮੁ

ਠੀਉ ਸਵੈ ਨਾਏ ॥ ਆਨੁ ਤ ਸੁਖ ਕਰੀ ਸਰੁਖ
 ਰਚੀ ਸੁਵੈਡ ਕਰਿ ਹੋਤ ਸਿਧਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਅ
 ਪੀਵਿਖ ਚੁਟਾ ਕਰਿ ਸਟੀ ਜਿਨਾ ਸਉਤ ਪਿ
 ਆਗ ਕੀਤਾ ਮੇਥ ਠਣਾਈ ਆਜਾਗੁ
 ਕਾਗਿ ਇਨਾਗ ਠਣਾਤਿ ਟਾਪੁ ਟੁਪੀਤ
 ਨਾਨਾ ਆਪ ਜਾਗੀ ਆਨਾ ਮਹੀ ਰਗਿ ਭਿਨੇ
 ਕੁਲ ਠਯ ਕੀ ਨਾਸੀਤਾ ਆਨੁ ਤ ਚਕਗ

ਈਮਸਥਾਹਤਜਰੂਟਹੋਤਹਥੋਖਸਲੀ
ਤਾ॥੧੨॥ਕੇਰੇਨਸੀਹਤਮਾਉਸਸੀਨੁਤੇ
ਵਯਸਮਝਿਏਆਣੀ॥ਕੀਤੇਜਗਸਰ
ਸਿੰਦਮੈਨੁਕਦੇਤਾਬੀਉਸਿਆਣੀ॥ਨ
ਯਮੁਸਾਫਰਿਨੀਗੁਕਿਯਾਵਟਰਹਸੀਅੰ
ਤਨਿਮਾਣੀ॥ਬਾਕੀਗੋਬੀਕੇਰਸਤੀਸੀ
ਸਹਰਿਭੁੰਨੇਰਵਿਕਾਣੀ॥੨੪॥ਸਸੀਕਉ

ਹਿਸਾਬ ਪੁਛੁਣ ਕਉ ਪੁਰੋਮ ਭਾਇ ਕਾਏ
 ਬੁਰਾਭ ਭਾਤੁ ਕਹਿ ਦੇ ਸਭੁ ਜੋ ਤੈ ਅਮਲ ਕ
 ਮਾਏ। ਬਾਰੋ ਪਕ ਨਿਊਠਾਇ ਬਹੀਆਨੇ
 ਦੁਸਮੁਨ ਜਿ ਦੇ ਦੁਖਾਏ। ਆਡੁਤਿ ਸਸੀਉ
 ਭਾਟਾ ਪੁਛੁਣੁ ਸੀਹਿਤ ਪੁਨਰ ਭਾਹੁ ਆਏ॥
 ੧੫॥ ਥੀਹਰੀ ਆਰਖੁ ਨੇ ਮੁਤਫੁ ਕਰਵਾ
 ਵਢਾ ਆਆਵੈ ਗਸਾਏ ਨਿਮਾਣੀ ਕੁਟਨਜ ॥

ਟੇਕ ਲਾਹੜੇ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ। ਇਸ ਕਰਗਆ
ਇਆ। ਬਿਰਿਗਿਆਨ ਕੋਈ ਨ ਬੀਜਿਗਮਿ
ਤਖਾਸਾ। ਆਰੂਤ ਸਸੀ ਉਲਟਾ ਪੁਛੁਛੁ ਏਹ
ਭੀ ਅਜਬ ਤਖਾਸਾ। ੧੫। ਗਹਿਰਗੁਨਾਹੁ
ਨਕੋਈ ਮੇ ਸਰ ਮੇ ਨੁਕੋਈ ਗੁਨਾਹੁ ਨ ਆਈ
ਸੁਤੀ ਕਉ ਛੁਨਗਾ। ਇਓ ਪਿਨੁ ਉਤੇ ਮੇ ਥਕੀ
ਆਸੇ ਜਵਿਛੁਈ। ਪ੍ਰਕਾ ਪ੍ਰਕਾ ਨ ਸੀ ਘਾ

208
ਗਗਾਜਿਮੇਧੁਕਾਕਿਨਿਗਾਈ। ਉਘਰ
ਦਾਸੁਘਿਨਗਏਪੁਨਟਕੁਕੁਈਜਾਲਮ
ਹੋਤਸਿਪਾਹੀ॥੧੭॥ ਪੈਰਤਭਟਗਏਤਾ
ਇਕਨੁਇਤੇਵਖਤਿਝੁਤੀਰੇ। ਤਤੀਮਾਉ
ਜਟਿਆਦੁਖਕਾਗਟਿਭਖਨਵਵੇਹਤੀ
ਏ। ਪੈਗਧਿਆਨੀਵੁਵਕਰਮਿਲਸਾਪੁ
ਨਟਹਕਿਨਘੋਲੇਘਤੀਏ। ਉਘਰਿਦਾ

ਸਕਿਵੈ ਮਿਲਾਹੇ ਤਾਨੁ, ਰੁਣ ਮਿਲਾਜੇ ਜੋਰ
ਲਤੀਦੇ। ੧੭। ਜੇ ਪੇਰ ਪਕੀਤੁ, ਖਨੁ ਵਫ਼ਕ
ਰਹਲ ਤੈਕਿ ਉਕੀਤੀ ਜੇ ਲਭਿਖੇਗੀ। ਮੇਲਿ
ਮਾਟੀ ਤੈਨੁ ਕਿਆ ਲੀਤਾਕਿ ਉਥੀਓ ਅਸਾ
ਡਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਪੇਗੰਦੀ ਬਕੀ ਮੇਲੁ, ਰਨ ਸਗਾਅ
ਜਾਹੇ ਤਾਮ ਜਲ ਕੁਰੇਗੀ। ਉਘਾਰਿਣਾ ਸਭਿ
ਨਗਏ ਪੁੰਨ ਫਕੁ, ਹੋ ਨਾਥੁ ਬਰਿਨ ਲਪੀਆ

ਮੇਰੀ॥੧੫॥ ਸੇਜੇ ਸੀ ਕੁਛ ਨ ਸੁਤੀ ਸਸੀਓ ੨੫
ਟੀ ਨੀਦ ਸਹਰਦੀ॥ ਥੀ ਬਿਨਾਗਨ ਯਾਰ
ਭੈ ਠਸੁਗਲਿ ਤੂ ਟੀ ਉਸਤਾਰ ਸਬਰਦੀ॥
ਰੋਗ ਮਾਹੀ ਟੀ ਤਰਹ ਜਿਵੇ ਖਲਾ ਮਾਰੂ ਫਿਰ
ਟੀ ਤਰਦੀ॥ ਆਰੂ ਤੁਜੀ ਟੀ ਧੁਰ ਵਧ ਧਰ
ਚਾ ਤੇ ਨੇਕੇ ਚਕਰੇ ਸਮ ਬਰਦੀ॥੨੦॥ ਸਸੀ
ਸੇਜ ਸਹਜ ਰੇ ਸੁਤੀ ਲਾਇ ਗਲਿ ਬਾਂਹਿ ਸਿ

ਗਾਣੀ॥ਉਠਕਰਿਤਨ੍ਹੰਮਾਫਿਕਿਵੇਗੀਮੁ
ਹਵੇਖਨਨੁਮਾਂਟੀ॥ਪੁਨ੍ਹਨਬੰਬੁਲਕਰਰਿਦੇ
ਕੇਈਜਾਇਨਕਾਈਵਾਈ॥ਦਸਸਹਾਰਤ
ਗਹਸਜਨਰਾਤੇਤ੍ਰੇਕੇਚਕਰੇਚਾਇਬਾਂਦੀ
੨੧॥ਵਸਦੇਸਹਰਰੁਰੇਰਵਿਚੁ,ਮੰਗਿਕ
ਅਕਲੀਭੁਟੀ॥ਪਾਈਉਮਖਾਬਭੁਮਾ
ਗੀਕਾਈਕਠੀਉਸਖਲਅਪੁਠੀ॥ਬਿ

ਹਾਂ ਨਾਭਮ ਅੰਦਰਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿਆ ਲੈ ਕਾਤੀਤਿ
 ਸਕੁਠੀ। ਬਾਕੀ ਜੇਹੁ ਨ ਮਿਲ ਮਾਪੁ ਨੁਤ
 ਰੁਲਜੀ ਵਲਤੁ, ਇਯਹੁ ਟੀਉ ਮਰਨਿ ਖੁ
 ਟੀ॥ ੨੨॥ ਬਾਕੀ ਬਕ ਪਈ ਕਰਮਾ ਬੀਰੋ
 ਹੈ ਕਰੇ ਨਾਭਾ ਲੈ ਟੀਲ ਟੀਲੁ ਟਲੇ ਟਿਲ
 ਲੀ ਮਤਾ ਵਿਸ ਪਵ ਮਸਹੁ ਨਾਭਾ। ਸੁਰਤ
 ਦਾਰੁ ਰਿਖੀ ਤਪਿਆ ਭਾਮੈ ਨਾਭਾ ਪਤ੍ਰਜਮਾ

ਭੂ। ਸੁਰਗ ਤਾਂ ਸਸੀ ਮਿਲਾ ਸੀ ਸਹੁ, ਨੁਤ
 ਰਕ ਨਕਰੇ ਖਿਆ ਭੂ। ੨੨। ਤਵੇ ਵਾਂਗੁ ਥ
 ਲਤ ਪਰ ਹਿਆ ਰੇ ਤਤ ਪੇ ਜਿ ਵੇ ਅੰਗਾਗਾ। ਏ
 ਇ ਨਹੀ ਜਿ ਬਆਦ ਮਦੀ ਰਿਫੁ ਮਮੀ ਕਰ
 ਨ ਤਵਾਂਗਾ ਪੇਰਾ ਪਿਆਦੀ ਕਿਓ ਕਰਿ ਪ
 ਹੁਚਾ ਨਾ ਭਾਵੁ, ਤਰਹ ਸਵਾਗਾ। ਕੋਚ ਚੁੰਧੁ
 ਦਿਓ ਰਖਹ ਸਨਾ ਜਿਨਾ ਦਿਤੀ ਵੇਨੁ ਮਾਗੁ

੨੪॥ ਸੰਗਲ ਤੇ ਨ੍ਰੁ ਸੰਗੀ ਰਾਸ ਸੀ ਮਾਉਰਿ
 ਠਾਉ ਠਚਲੀ ॥ ਮਿਹਰੀ ਆਲਾ ਮਿਥਲ
 ਮਾਰੂ ਵਿਤਿ ਮਰਸੀ ਵਧੁ ਇਕਲੀ ॥ ਨਾਲ
 ਦਿਲਾ ਸੇਪ ਕਨਿ ਪਛੂ ਭੀ ਸਹੁ ਘਤਿ ਸਾ
 ਇਤ ਠਲੀ ॥ ਤੇ ਨੁ ਆਇ ਮਿਥੈ ਸਾਰੇ ਤਪੁ
 ਨੁ ਪਰਿਆਉ ਗਸਨ ਗਲ ਕੁਲੀ ॥ ੨੫॥
 ਮਾਏ ਗਲ ਨ ਮਾਲ ਮਤੈ ਨੁ ਸੁਟ ਲੇ ਸਚ

ਸੇਗਾਗਾਨਤਨੀ ਦੁਕਾਤਿਨੀਵਿਚ
ਯਾਗਾਯਾਟੁ ਟਕੇਗਾਤੇਰੇਰੇਤਮਿਯਾਟੁ
ਥੀਮੇਨੁਬਿਚਤਰਿਪੰਪਇਵੇਗਾਵਵਕਿ
ਸਾਏਨੁਨਾਨੇਨੁਸਨਮੁਗਾਟਮੇਰੀਗੁ
ਟੇਵੇਗਾ॥ ੨੫॥ ਜਾਸੁਦਿਓਤਾਸਿਕਰੀ
ਰਹੀਓਦੇਖਣਨੁਕਮਾਦੀ॥ ਜਾਮਿ
ਓਓਕੁਯਾਮਾਯਾਦੇਵਿਚਿਸਉਸਉਗ

ਭਬਦੀਆਈ। ਫੁਨ੍ਹਗਇਓਘਰਿਸੇ
 ਜਸੁਤੀਉਠਰੇਈਤੇਕੁਰਲਾਂਦੀ। ਕਿ
 ਆਹਸਨਮੁਗਦਮਿਲਸਿਰਿਤੇਰਸਾ
 ਹੀਪੰਡਦੁਖਾਰੀ॥੨੭॥ ਜਾਸੁਟਿਆ
 ਤਨਸਿਕਉਠੀਰਬਰੁਖਉਮੈਦਜਮਾਇ
 ਆ। ਜਾਗਮਿਲਿਆਤਾਬਦੀਆਮੈਨੁਮੈ
 ਭਾਖੀਸਿਰਤੇਚਾਇਆ। ਗਾਇਆ

ਤਮੈਰੀਗਫੁਲਾਤਿਸੇਤੀਕਦੁਰਮਿਯਾਨੁ
ਪਾਇਆ। ਜੋਤੈਨੁਦੁਖਰਿਸੀਦੇਹਸਾਸਮੇਰੰ
ਗੈਸੁਖਪਾਇਆ। ੨੮॥ ਮੇਰਿਛੁਬਈ
ਰੰਦਸਗਯਾਏਖਾਤੁੰਕੁਦੁਹੋਰਪਛਾਨੇ। ਤੇ
ਰਜਾਇਅਠਾਰੁਪੁਰੇਮੇਭਾਟੈਝੈਕਾਏ
ਮੇਰਿਤਨਾਸਮਝਾਇਕਹਾਂਤੁੰਖਤਰਿਖੁ
ਯਾਨਾਏ। ਪਰਕਿਉਕਹਿਖੁਯਸਾਨਿ

ਦਿਭਾਦਿਭਾਦੇਨੋਪਾਏਕੁਲਾਫਰਬਾਟੇ॥
 ੨॥ ਸਸੀਆਖਸੁਟਾਇਆਮਾਏਆਪਨਿਆ
 ਉਕਿਤੇਈ॥ ਨੇਰਬਦਿਭਾਦਾਕੁਲਾਫਰਬਾਟੇ
 ਰਰਕੇਜਾਤੇਕੋਈ॥ ਤੈਬੁਭਾਬੰਭਾਨੁਬਾਗ
 ਸੁਗਰਿਮੈਕੇਰਬਹਿਸਤਿਤਿਰੋਈ॥ ਅਰ
 ਦੁਦੁਆਨੂਇਨਸਨਬਹੁਰਿਭਜਾਨੀ
 ਦੁਰਗਾਇਚਈ॥ ੩੦॥ ਨਉਨੀਕੰਗਦ

ਲਾਇਅਗੁਰੀਰੋਟੀਤੇਕੁਰਲਾਂਟੀ।। ਦਿਤੇਰੁ
ਖਾਇਏਏਨ੍ਹਦਾਤਉਸਾਹਿਬਏਵੇਗਾਂਟੀ॥
ਜਿਸਮਕਾਨੇਜੀਚੁਦਾਬੀਵੇਘਿਨਆਵੇਖ
ਬਰਮਿਨ੍ਹਦੀ।। ਰਬਮੋਲੀਹਸਨਹਬੀਬਮੇ
ਰਾਮੈਨੁਸਿਕਪਈਵਹਿਅੰਟੀ॥ ੩੧॥
ਮਾਝਾ॥ ਤਲਖੀਜਾਨਕੰਦਲਯੇਵੇਲੇਮੇ
ਨੁਕੀਤਾਪਾਦਪਿਆਰੇ।। ਮਲਖਲਮਉਸਾ

ਫਾਕਰਿ ਦੁਕੀ ਨਿਸਗਉ ਸਕੁ ਭ ਬਚੁ ਨਿ
 ਮਾਗੇ। ਦੁਖਤਮ ਨਾਦੇ ਮੁਲ ਪਹੁ ਤੇ ਕੁਲ
 ਰਹਿਆ ਕਤਾਰੇ। ਏਕੇ ਕਉ ਨ ਨਈ ਮ
 ਕਰੁ, ਆਨ ਜੋ ਅਰ ਜਾਈ ਲ ਕਤਾਰੇ।
 ੧॥ ਸਰਮ ਕੋ ਜੋ ਪਹਿਰਿ ਗਿ ਬੁਰਕਾ ਆ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਠੀ ਦੋ। ਅੰਦਰਿ ਕੰਮ ਕਰ
 ਨਿਸੈ ਤਾਨੀ ਬਾਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪੀ ਦੁਹਾਰਥ ॥

ਇਕ ਨੇਨਿਮਾਜ ਪਨ੍ਹਨਿਭਬਕਿਉ ਕਰਿ
ਗਸਲ ਥੀਵੇ ਗਯਿ ਨਨਈ ਮਸਬਰਦੀ
ਕੁੰਜੀ ਮਤਾਰਿਣੀ ਕੁਝ ਟੁਕੁਲੀਵੇ॥
ਤਾਤੁ ਨਈ ਮਇਣ ਮਰਸਾਈ ਮੇਗਰੀ
ਬੁਝੁਣਾਗਮੇ ਸੁਪਹੁ ਚੁਟਕਿਉ ਕਰਿ
ਏ ਮੇਰੁ ਟਬਰੁ ਰਿਤਾਛਾ ਮਰੇ ਟਬਰੁ
ਕਵੈਏ ਨਾ ਮੇਰੁ ਤੈ ਸੁਮਿਲੁ ਟਸਠਾ ॥

੨॥ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਸਜੁ, ਟੁਟੇ ਰਕਰਗਾਂ ਅ
 ਖੀ ਪਾਇਆ ਭਿਠੋ ਸੋ ॥ ਤਿਸ ਭਾਵੇ ਦੇ ਅਰਿਏ
 ਆਏ ਵਿਰਾਨ ਕਰਨ ਫਰਿਓ ਸੋ ॥ ਪੁਖੀ
 ਚਿੰਟਗ ਪਈ ॥ ਵਿਚਿ ਚੋਲੇ ਪੁਖਿ ਪੁਖਿ ਸ
 ਭੁਖਿਓ ਸੋ ॥ ਬਖਸਾਇ ਗਫ ਟੁਮੁਲਾਨ
 ਟੁਟੇ ਜੋ ਵਿਚਿ ਪੈਕਾ ਮਰਹਿਓ ਸੋ ॥ ੪॥
 ਯਹੀ ਵਾਲੇ ਰਹਿਨਿ ਨਗੁਏ ਤੇ ਨਕਰਨਿ

ਕਰੋਨੀਪਨ੍ਹਦੇ। ਨਿਗਾਗਾ ਠੋਕਥੈ ਠੋਕਰ
ਉਤੇ ਤਿਠੇ ਥਾਏ ਨਹ ਆਇ। ਅਸਿਕਪਾਤ
ਸਾਹਾਦੀ ਨਿਸਬਤ ਤੇ ਨਹ ਜਾਗ ਨਹ
ਦੇ। ਬਖਸਾਓ ਥੇ ਜਾਇ ਨਹ ਦੁਜੇ ਦੀ ਜਿ
ਥੈ ਨਹਿ ਨਿਆਜੀ ਅਨ੍ਹਦੇ। ਪਾਸੁਰਤ
ਹੈ ਪਰਿਸੀਰਤ ਨਾਹੀ ਸੇ ਸੁਰਤਿ ਫਿਰੇ ਅਨ੍ਹ
ਈ ਜੋ ਰਾਬੋ ਨਹ ਤੇ ਆਕੁਰਾਹਾਂ ਤੇ ਦੀ ਕਿ

ਮਾਹੁ ਸਨਾਈ॥ ਦੇਵੇ ਦੇਵਾਂਗ ਨਿਗਰਿ ਵਿਚਿ
 ਰੇਵੇ ਡਾਢੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ॥ ਕਰੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ
 ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇ ਸਿਕਰਿ ਆਉ ਮਹਿ ਵਢਾਈ॥
 ਸੇਕਿਉ ਬਫਾ ਕਰ ਨਿਸਿਯਾ ਵਾਕੁ ਨ ਕਰੁ
 ਟੀਅਸ ਨਾਈ॥ ੨॥ ਕਉਲ ਕਗਰ ਕਿਉ
 ਆਨੀ ਰਿਯ ਬਰੇ ਖਮੁਰ ਬਤਿ ਮੇਆਜਾ
 ਕਰੇ ਉਲਾਂਭੇ ਕਾਰੇ ਵਢਿ ਪਛੁ ਮੁਲਤਾ

ਸਾਗਮਾਗੀ ਦੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਕੰਨ੍ਹੇ ਮੇ ਖੁਨਜਿ
ਗਰਿ ਵਿਚ ਸਹਸਾ ਆਤਫਗਾਹੁ ਨ ਯਾਗੀ
ਸੇ ਦਾਤੁੰਦੁ ਦੁਣੇ ਤੇ ਮੇ ਆਸਾ ॥੧॥ ਛੋਟੇ ਚੁਣੇ
ਤੇ ਸਾਮ ਸਾਝੁ ਟੇਰੇ ਖੇਰੇ ਸਤਿ ਇਅਇਨੇ
ਇਸ ਕਰੇ ਨ੍ਹਾ ਬਿਰਮਨ ਕੋਟੀ ਜਾਇ ਕੁਝਾ
ਹਿਨ ਜਾਨੇ ਆਪਰ ਦੀ ਸੁਹਰਤਿ ਤੇ ਭੇ ਕਾਰੀ
ਫਕਨੀ ਸਾਰਿ ਭੇਤੁ ਮੁਝ ਨ ਆਨੇ ਆਫਾ

ਜਲਾਇਹੁ ਸਿਰਿਤਿ ਥੇਰਿ ਪੇਜੇ ਕੋ ਕੀਮਤਿ
 ਜਾਣੇ॥ ੮॥ ਜਿਤੁ ਦੁਲ ਸਜਾਇ ਲਗਏ
 ਤਿਤੇ ਦੁਲ ਜਾਣਾ ਜਗਤੁ ਦੁਸੇ ਗਠਾਰਿ
 ਨ ਬਿਗਨਾਹੀ ਗਣਾ ਪੰਜੇ ਤਸਕਿ ਮਗ
 ਬਲੀ ਮੇਰਿ ਕਨਿਕਾਣਾ ਕਿਤੀ ਸੁਈ ਸੀ
 ਪਾਇ ਚੋਲਾ ਪੁਗਣਾ ਸਾਸ ਸਾਸ ਪਗ
 ਤੇ ਘਈ ਤਕੇ ਜਗਵਾਣਾ ਅਗੋ ਪਾਦ

ਗਾਖਨ੍ਹੀ ਸੁਨਕੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਏਵੇ ਬੰਨ੍ਹ
ਲਾਈ ਏ ਜਿਉ ਬੰਦੀ ਟੁਲਾ ਸੁਤਦਾ
ਗਾਸਿਉ ਮੋਹਿਆ ਗਾਭ ਪਇਆ ਫਗਾਨਾ
ਸਾਈ ਇਸ ਜਲ ਬੁਦ ਬੁਦ ਜਲ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਗਾਮ ਤੇ ਕਾਲ ਤੇ ਦੇਹੇ ਵਿ
ਸਾਰੇ ਕਰ ਕੇ ਬੇ ਪਰ ਟੁਹੀ ਹਿਕ ਖਾਏ ਬਿ
ਆ ਅੰਗ ਹੁੰਦਾ ਏ ਤੇ ਨੁਸਰਦੀ ਗਾਭ ਨਕਾ

ਈ॥ ਨਿਤੁ ਨ ਤੈਨੁ, ਏਹੋ ਸੀਆ ਧੰਧਾਧ
 ਨਰ ਤਰਾਈ॥ ਗਠ ਭਉਫੁ ਡਿਗੁਆਯ
 ਸਵੇਏ ਇਸਗਠ ਭਉਫੁ ਡਿਗੁਆਈ॥
 ੧੦॥ ਜਿਉ ਪੰਛੀ ਹੈ ਨ ਬਿਰਹੁ ਬਹਿਠੇ
 ਸਾਭਿ ਆਇ॥ ਕੋਰ ਕਈਉ ਡੁਜਾਵੀ ਕੋ
 ਕਾਰੁ, ਸੰਗ ਨ ਜਾਇ॥ ਹਰਿ ਭੁਜ ਬਿਭਮ
 ਨ ਲਾਇ ਮਾਇਆ ਠਗ ਬਾਜੀਆ॥ ਹਸ

ਹਸਦੇ ਖਨਿਆਗਸੀਦਿ ਕਹਿ ਮੁਛਾਨੁ ਤਾ
ਉਪਕੁਲਿਆਆਚਰੁ ਜਤੇਗਜੀਵਨਾ
ਜਿਵੇਦਿਸੇਯਾਵਾਉ। ਏਥਿਪਛਾਵਾ
ਪਗਸਵਾਗਨਿਚਯਦੇਅੰਗਮਰੇਨ੍ਹਾ। ਨਿ
ਗਭਨ੍ਹਗਸਿਧਾਦੇਫਿਠੇਲਾਖਕਰੇਨ੍ਹੇ
ਫੁਕਿ। ਵਸਤੁਪਗਈਵੇਖਕਗਾਹ
ਲਹੇਇਖਨ੍ਹੇਤੇਦੁਗਿ। ਤਿਨਾਤੇਪਗ

੨੭

ਮੇਸੁਰਤੁਠਾਰਹੰਦੇਰਬਹਜੁਗਾ॥ਜਿਨਜਤਾ
 ਤਿਨਪਾਇਆਅਪਬੁਧਦੀਨੀਆਇ॥ਸਾਧੂ
 ਜਨਸੇਓਬਰੇਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਕਰੀਸਹਾ
 ਇ॥੧੧॥ਤੁਭਸੀਪ੍ਰੀਤਕਪੁਤਕੀਅਰ
 ਟਪਕੀਕੀਗੀਤਿ॥ਸਖਨਾਤੈਸਨਮੁਖਯ
 ਭਰੁਰਿਆਦੇਵੈਪੀਠ॥੧੨॥ਤੁਭਸੀ
 ਪ੍ਰੀਤਸਪੁਤਕੀਜਬਕਬਆਵੁਕਾਅ

ਬਿਪਤਿਪਦੇ ਦੀ ਕਾਟੀ ਨੀਰਗਤਿਕਰੀਨਗ
ਮਾ॥੧੨॥ ਮੇਤਾਤੈ ਨੁਆਖਾਸਚੁਤੁਤਾਹੈਕੁਤੁ
ਕਚਾਕਰਿਘਿਨੁਕੰਮਅਜਕਯੁਨੀਹਿਰਿਦੁ
ਟਗਨਿਦੇਨੁਆਇਓਤੈਨੁਕਾਲਆਖਸੀਤੁ
ਕੈਨੁਗਾਲੁਦੈਸੀਆਅਜਾਇਆਮਾਲੁ
ਸੀਨਿਰਤੇਦੁਟਾਕਰਘਿਨਈਹੋਕਾਮਸ
ਟਨਅਜਾਇਆਦਾਮਗਾਛਿਭਨਹੋਇ

ਸਮਅੰਤਹੀਵਿਗੋਵਟਾਟਾਮੇਤੈਨੁਆਖੇ
 ਮਲਾਸੁਟੇਨਾਹੀਹਿਕਾਗਲਕੀਤਿਆਈ
 ਸੇਜਉਤੇਸੁਖਨੀਹੀਸਮਝਾ॥੧੪॥ਬੇ
 ਟਕਤੇਬਤੰਸਰੇਸਿਖਿਓਹਿਕਨਸਿ
 ਖਿਓਗਰਨੁਗਰਨਬਾਝੁਨਾਮਗਛਾ
 ਇਓਕੇਗਕੀਤਕਾਰਨਾਗਰਨਦੀਰਜਿ
 ਨਾਮਟਕਲਾਮਾਈਆਸੇਪਿਤਗੰਕੁਲ

ਤਾਗਨਾ ਕੇਵਲਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਭਲੇ ਗਾਂਗਰ
ਮਿਲਿ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੧੫॥ ਕਾਫੀ
ਆਕਾਸ ਬਹੁ ਸਿਕਨ ਭਖੀਆ ਆਗੈ ਨੈਰੀ
ਨੀਦ ਨਹੋਇਆ ਇਹੁ ਤਨਗਾ ਚੀਲੁ ਤ
ਨਿਉ ਆਗਟਿ ਗਤੁ ਸਾਡੇ ਸੁਖਿਆ ਸੁਖੰ
ਦਾ ਕਰਿ ਕੀਵਣਾ ਆਗਟਿ ਗਾ ਬਿਬਾਧ

ਭੇਇ। ਜਿਹੀ ਸੁਗਤਿ ਸਜਣਾ ਪਾਰ ਤੇਗ
ਮਿਭਮਨ ਕੋਇ। ਕੋਰੇ ਮੰਨੁ ਪਮਾਨੀਅ
ਸੇ ਜਾਰੰਗ ਲੀਆ। ਸੁਦਨੀ ਮਉਤਾਇ
ਨੀਆ ਪਾਰ ਗਾਈਆ ਕੋ ਨਨੀਆ।
ਉਹੁ ਪਿਪਲ ਉਹੁ ਟਹ ਲੀਆ ਓਹੁ ਬੇ
ਰੀ ਓਹੁ ਤੁਤਾ। ਜੋਗੀਆ ਸਣੁ ਫੁਰਿ
ਆ ਪਾਰ ਮਥਨੇ ਲਾਇ ਰੁਤਾ। ਪਰ

247

ਬਿਤਿ ਬਾਣਿ ਅੰਗੀਠੀਆ ਤਪੀਏ
ਤਪਕਰੇਨਿ। ਗਾਭਨਆਪਨਆਪਨਾ
ਪਾਰਸਿਰਿਆਈ ਜਥੇਨਾ। ਦੁਤਮਾਭੁ
ਦੁਗਿਰਾਮਕਾ ਪਾਰਹਰਿ ਜਸਕਰੇ ਪੁਕਾਰ
ਨਿਨਾ ਤੇਗਨਾ ਮਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾਉਰੁ
ਰਨਪਾਰਾ। ੧॥ ਬਿਭਕਾਪਾਇ ਬੈਰਾਗ
ਟਿਹੋਸਾ। ਜਾਂਜਾਜੀਸਾਬੰਨਦੁਢੇਸਾ।

ਅੰਗਬਿਕੁਤਮਥੇਸਾਮੋਹਨਯਾਯਨੁਰੇ
 ਥੇਸਾਮਾਮੈਦਰਿਬੈਠਿਆਬਹੁਨਨਆਵੈ
 ॥ ਚੋਘੇਦੇਅੰਦਰਿਦਰਨਮਾਵੈ ॥ ਬਿਨ
 ਡਿਠਿਆਮਰਵੈਸਾਸਿਰਿਪਰਿਮਟਕੀ
 ਦੁਬਪਰਿਹਟਕੀਕਿਉਕਰਿਗੁਥੈ
 ਗਾਗਟਿਦੁਟਕੀ ॥ ਦਰਦਰਿਹੋਕਰੁ
 ਸਾ ॥ ਕਹੁਤੋਰੁਮੇਨੁਭਟਨਕਾਈ ॥ ਜੈ

ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਸਾਈ ਸਿਰ ਪਰਿ
ਚਉਰ ਚੁਲੇ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਜੋਗ ਆਸਾ
ਵਹੀ ॥ ਦਰਦ ਮਰਜਾਉਗੀ ਯਾਰ
ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੈਨੂੰ ਸੁਝਾਘ ਨੇਰੇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨ ਪਾਨ ਜੋ ਬਨ ਸਭ
ਵਾਰ ਰਖਾਉ ਪੀਆ ਕਉ ਤੈਨ ਕੁਰੇ ਨਿਸ
ਹੀ ਬਸੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਉਠ ਲਬਹੁ ਨ ਅਗ

ਮਨਮਾਵੈ ਬਿਰਹਾਂਤੁ ਸਾਡੇ ਦੇ ਘੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥
ਦੁੱਭਾਉ ਰਿਤੇ ਹੋਇ ਲਕੁ ਬਿਰਿ ਹੋਤੇ
ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਿ ਜੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮਲਾ ਸਾਈ
ਦਾ ਨੇਹੁ ਅਵੇਗਾ ਪਲਾਤਿ ਯਤਾਉ ਤਿਖੇਰੇ
੨ ॥ ੧ ॥ ਮਾਯਕੁ ਉਸਾ ॥ ਯਧਾ ਮੂਰੀ
ਝੇਟਾ ਗੋਲਾ ॥ ਮਿਠਨੁ ਬੁਲੇਦਾ ਬੋਲਾ ॥
ਜੀਵੈ ਮੰਦੁ ਨਿਮਾਨੀ ਦਾ ਸਾਈ ॥ ਜੇਰੇ

੨੧
੧-

ਭਿਠਿਆਜੀਨੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਕ
ਜਿਨਾਦੀਮਨਦਿਚਆਹੀ॥ ਮਿਲਿਆ
ਮੁੰਝੁਨੀਰਾਂਮਾਹੀਪਈਆਨੀਕਬੁ
ਲਦੁਆਈਉਲਾਘੋਲਾਖੀਨੀਆ
੧॥ ਅਈਆਚੇਤੁਬਸੀਤਬਹਾਗਾਰੇ
ਈਆਖੁਸੀਆਤੇਗੁਲਜਾਗਪ੍ਰਮਪਿ
ਆਯਾਪੀਨੀਆ॥ ੩॥ ੧॥ ੪॥ ਜੈਜਾ

ਵੰਤੀ ਮਾਂ

ਬਿਰਹੋ ਕੀ ਜਾ

੨੩

ਨਾਮਾਏ। ਰਤ ਪੀਵੇ ਮਾਸ ਖਾਏ। ਸੁ
ਭਾਵੇ ਕੈ ਪੰਜੇ ਪਾਏ। ਸੀਨੇ ਬਰਛੀ ਸਾ
ਰਣੀ॥੧॥ ਰਗਾਉ। ਕਮਾ ਲੀ ਰਿਵਾਜ
ਵਤਾ। ਆਤ ਨ ਬੈਠੀ ਕਿਸੇ ਕਤਾ ਕੁਲਗ
ਈ ਮਾਸ ਰੇ ਮਤਾ ਤਾਣਾ ਬਿਗਾਂਟੀ ਦਾਰੁ
॥੧॥ ਜਿ ਤਵ ਲਾਜਾ ਨੀ ਮੇਰਾ ਯਖ ਸਉ

ਦਾਦੀਉ, ਫੇਰਗਾਜੀਉ, ਰਾਮਾਉ, ਤੇਰੇ ॥
ਪੁਬੀ ਦੇਖਾ ਯਾਹਦੀ ॥ ੨ ॥ ਦਿਲੁ ਲਈ
ਮੁੰਗਦ ਮੇਰੀ ਜਾਨੀ ਦੇਖਾ ਹਿਰ ਦੇਰੀ ॥
ਗੋਲੀ ਰੇ ਦੁਆ ਯਾਹਦੇਰੀ ॥ ਧੀ ਬਾਹਾਂ ਮੈਸ ॥
ਰਦੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਮਾਲਕ ਉਸ
ਬਾਂਦਰ ਬਾਜੀ ਕਿਰਹਿ ਬਰਾਹੀ ॥ ਸੁਪ
ਲਾਜੀ ਇਥੇ ਖੇਲਾ ਵਟ ਯਾਹੀ ॥ ਰਗੁ ਦੇ

ਅਨੁਕ ਵੇਵੇਨ ਮਾਨੀ ਕਰਿ ਨ ਗਰਦ
 ਨਿਸਿ ਪਾਵਹੁ ਵੇ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਵੇਤਾ ਰੂ
 ਟਾਹੁ ਵੇ॥੧॥ ਸੁਗਭਿ ਨਿਯੀ ਸਿਰ ਤੇ
 ਉਪਰੀ ਟੁਟੁ ਬਲਦੀ ਆਤਮਿ ਕੁ ਹਥ ਲਾ
 ਵਟੁ॥ ਆਗੀ ਕਢ ਨਕੁ ਕਸੁ ਟਾਵਟ
 ਗਲ ਨ ਤੈ ਨੁ ਬਟਦੀ ਵਹੁ ਵੇ॥੨॥ ਫਰ

ਮੇਰਾ ਨਮੁਹ ਬਨਾਤੀ। ਸਗਲਿ ਨਹੀ ਇਥੇ ਪਾਏ
ਦਸਤਾਤੀ। ਜੈ ਵਲ ਬਿਗਰੁ ਲਾਏ ਕਾਤੀ ਕਰ
ਕਏ ਜੇ ਦੇਵਿ ਚਿਤੁ ਰੁਏ॥੬॥ ਤੈ ਬਾਸੁ ਸਰ
ਕੁਨੀ ਬਾਜੀ। ਸੁਠੀ ਦੁਨੀ ਆਲੇ ਕਗਮਾ
ਜੀ। ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੀਤੇ ਨਾਉ ਮਜੀ ਜੀ ਦੁ
ਗਗਣਾਨੁ ਦੁਰ ਨ ਬਹੁਏ। ਕਹੈ ਸੈ ਨਦ

ਕੀਰਗਦਾਈ॥ ਹਰਿਰਮਮਾਨੇਬੋਪਾਰਿਦਾਜੀ
 ਸੋਜਾਇਜੈਮੈਤਨਯਾਈਅਗੁਦੇਖਜਾਨੀਆਏ
 ਵਹੁਦੇ॥੧॥੨॥੬॥ ਮਾਯਕਉਸਾ॥
 ਉਥੇਹੋਰਨਕਾਇਕਬੁਝਮੀਆਗਯਹੋਈ
 ॥ਹਰਾਉ॥ਹਿਕਗਤੀਜਾਗਨਿਜਿਕਰਕ
 ਹੋਏ॥ਹਿਕਾਠਿਹੋਏਸਨ੍ਹੇਰੁਖਨਾਯੋਏ
 ॥ਉਥੇਜਾਇਨਹੀਗੁਨਕਿਰਦੀ॥੧॥ਹਿ

ਕਪੜੇ ਹਰ ਠਕੁਰਾਨਾ। ਹਿਕਮ ਸਭ ਕਰ
ਰੇ ਨਾ ਲਿਖ ਜਾਨਾ। ਕੋਈ ਨ ਰਨ ਨ ਦੂਤੀ
ਤੇ ਹਿੰਦੀ। ੨। ਕਾਮ ਲਿਖੇ ਰਹਵਾ ਜੇ ਜਾਈ
ਐ ਪੈਰੁ, ਨੇਹ ਕਾ ਮੰਗ ਲਇਆਈ। ਐ। ਤਾਖ
ਬਰਿਪਈ ਤਿ ਹਿ ਬਿਹਰੀ। ੩। ਕਹੈ
ਸੈ ਨਿਛਕੀ ਰਗਾਈ। ਲਖਾਈ ਗ
ਲ ਹਿਕਮ ਆਈ। ਤਲ ਬਨੇਹੀ ਨੁਨੇਹੀ।

੨

੪॥੧॥

ਸੁਖਨ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਮੈ ਨਾ ਦੇ। ਪਿਯਮੇਸਿਮ
ਰੇ ਪਾਹ ਬਹਮਦੁ ਤੀਏ ਮਾਰ ਕੁ ਵਾਨੀ। ਮਨ
ਸਾਧਰ ਅਗਯੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰਜ ਕਰੇ ਅ
ਸਾਨੀ। ਸਮੁਤ ੧੭੬੬ ਸੁਕਰਵਾਰ ਦਿਹ
ਰਾਇਆ। ਮੈ ਨਾ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਯਾਯਗਨੁ ਰਿ
ਨਦਿ ਨ ਚੇਨੁ ਸਵਾਇਆ ਅਵਲ ਸੁਖਨ
ਅਯਾਇਆ ਤੇ ਤੇ ਤੁਸੁ ਮੈ ਨਾ ਗਾਨੀ।
ਜੈ ਵਾਨੀ ਹੁਸਰਾਵਾਂ ਜਗਾਇ ਚਿਤੈ ਭੁਮੈ

੨੨੩

ਕੁਰਬਾਣੀ। ਤਨਕੁਰਬਾਣੀ। ਮਨਕੁਰਬਾਣੀ
ਜਿੰਦਗਾਨਸਭਦੁਗੀ। ਵੇਦਨਕੰਡਮਿਤੁ।
ਦੀਪਾਰੁ, ਪ੍ਰਿਗਤਿਨਾਈ। ਆਗੀ। ਕਰਿਪ
ਰਬੋਧਜਬਾਬਦਿਤੇਈ। ਮੇਨਾਤੇਤੇਤਾਈ
ਤਉਮੁਰਖਤਾਈ। ਅਕੁਲਨਕੋਈਕਿ
ਤਨਾਬਹਿਸੰਮਝਾਈ। ਕਿਆਇਤਬਾ
ਹਕੀਚੇਤੁਸਾਡਾਮੰਨਿਓਗਾਭਿਦਿਤਾਈ

ਰੁਠਤੁਸਾਧੀਆਗੀਤੋਤਾਲਕਰਿਕਰ
 ਨਜਾਟੀ। ਵਾਮੈਨਾਥਾਕਰਿਕਰਗਨਜਾ
 ਨਲਿਸੇਈਜੈਦਿਥਾਹੋਵੇਖੋਟੀ। ਕਿਅ
 ਹੋਇਆਤੈਡਾਰੁਪਾਪਨੇਗਾਅਕਯਕੁਨੁ
 ਤੂੰਦੁਟੀ। ਕਯਮਰਥਾਟੀਕਉਨਮਿ
 ਟਾਏਜੋਰਗਗਾਹੁਭਿਖੀ। ਗਗੀਦੁਧਾ
 ਗਬੁਦੁਮਾਰਕਰਿਮੈਨਾਰੁਸਨਸਿਖੀ

ਤੇਤਾਵਾਥਾਬੋਯਨਨਰੁਭਿਆਈਲੇ
ਕਸੁਫੇਤਾਹਸੇ। ਰੁਠਤੁਸਾਡਾਗੀਫੁ
ਹਗਾਰਿਯਾਰੇਰਨਦਸੇ। ਸਚਯਾ
ਇਸਕਯੇਯਾਤੇਮਜਨੁਥੀਅਗਧੀਨ
ਖਲੋਤਾ। ਚਾਰਿਗਾਨੈਦੋਸਤੀਯਾਇ
ਕੇਤਾਨੇਦੇਦਾਤੇਤਾ। ਮੈਨਾਸਾਖੀਸਦਪੁ
ਦੁਸਾਸਕੈਕੈਤੈਨੁਰਿਤੇਤਾਨਾਕਿਆ

ਨਾਨਾ ਜਗ ਥਿਰਿ ਨਹੀ ਗਏ ਕੁਨੈ ਫੁਨ
 ਬਗਨੇ। ਮਨ ਮੈ ਨਾ ਤੇ ਮਿਹਰਿ ਨ ਭੁਗ ਕੋਈ
 ਬਹਿ ਸਮਝਾਏ। ਬਾਰਨੀ ਗਏ ਵਿਚ ਦਾਸਾ
 ਜੈ ਰਾਮੋ ਕੀ ਵੈਰ ਅਧਾਏ। ਵਾਹ ਤੇ ਤਿਆ
 ਇਸੇ ਬਾਰ ਸੁਹਾਵੀ ਦੇ ਵਿਚਿ ਬਾਰ ਸਾ
 ਹਾਂਗ ਨਮੀ ਭੂ। ਫੁਲ ਪਦਾਨੀ ਠਉ ਨਮ
 ਸਾਡੀ ਬਹਰਿਆ ਪੁਨੀ ਕੀ ਭੂ। ਮੈ ਚੁਪੇ

ਨਿਆਮੀ ਬਨਿ ਬੋਏ ਤੁੰਬੇ ਰੀਝਾ ਫੁਓਗਾ।
ਤੁੰਬੀ ਬੋਝ ਨਮਾਹੇ ਮਰਦਾ ਜੈ ਦੀਉ
ਜਮਹੋ ਨ੍ਹਾਮੈ ਨਾਇ ਜਮੇ ਡੀਕਰਤਾਰ
ਉਪਾਈ ਰੰਗੁ ਗੁਣਾ ਬੀਧੁ ਨ੍ਹਾ। ਚੰਦੀ ਚੰਦੀ
ਕਰਦਿਆ ਰਾਤਿ ਵਿਹਾਵੈ ਭਰਮਿ ਰਿਕ
ਠੰਗੁਗਾ ਮਨਿਆਰੀ ਮਉਜਾ ਮਾਣਹਮੇ
ਸਾ ਜੋ ਬਨਰਾ ਮਤੁ ਵਾਯਾ ਤੁੰਬੀ ਬੋਝ

ਨਮਾਹੇ ਮਹਾਰੀ ਸਰੁਤ ਨਜੈ ਰਾਕਾਣਾ ਤੇ
 ਤਾਵਾਧਾ ਬੇਲ ਨਾਨੁ ਲਿਆਈ ਸਰਮ
 ਨਕੀ ਤੇ ਭੋਗਾ ਲਿਖੀ ਕਯਮ ਨਮੁ ਫੇਪਿ
 ਫੁੰਗੀ ਕੇ ਸਿਰੇ ਵਾਥੋ ਗਾਹ ਧਰੁ ਚਜੇ
 ਤੇਗਾਰ ਨਿਕੋ ਤੇ ਪੁਛੁ ਦੇਵਿ ਚਕਿਥੀ॥
 ਹਰਿਟੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਇਓ ਇਤੇ ਤਿਆ
 ਪੁਟ ਮਹੇ ਸੀਆ ਬਿਥੀ ਮਾਹੇ ਨਾ ਬਿਥੀ

ਤੇਰੀ ਕਉ ਨ ਚਿਕਾਰੀ ਜਿਹ ਰਿਸੇ ਨੂਰਖੇ॥
ਸਾਧਸੁਨੀ ਸਥੀ ਵਨ ਅਕਟੇ ਮਉਤ ਕੋਈ
ਯਕੇ। ਚੰਦਮੇਰੀ ਵਾਯਰਦ ਹਮੇ ਸਾਗ
ਯਾਨ ਵੇਪੁਫੀ। ਆਈ ਬਾਸੁਨ ਮਰਦਾ
ਕੋਈ ਤੁੰਬੇ ਬਿਨ ਬੋਲਿ ਨ ਉਰੇ। ਚਛਿ
ਤੇਤਿ ਆਬ ਜਾਰਦ ਵਾਹੇ ਹਟ ਸਰਾਫ
ਤਾਈ। ਗੁਸ਼ਤਾ ਤਾਕੁਸ਼ਨ ਰਹ ਸੀਜਗ

ਕਤਿ ਜਾਮਕਾ ਕੇ ਹੀ ਥੀ ਚੰਡ ਨ ਜਾਮਤੇ ॥ ੨੨੨ ॥
ਨਹੀ ਮਰੀ ਰਾਖਾ ਬੀ ਹੋ ਕੇ ਬਨ ਬਾਸ ਕਰਿ
ਤੀਤੀ ਕੁਕਾਰਿ ਨਗਰੀ ਗਵਿਥਿ ਪੀਖ ਮੇਰੇ
ਜੋਰ ਚੈ ਮੈ ਉਤ੍ਰ ਪਰੰ ਉਤਿ ਹਿ ਦੇਸਾ ਜਗਪ੍ਰ॥
ਨਪ੍ਰੀਤ ਮਰਾਮ ਲਫੂ ਮਨ ਸਹਤ ਕੁਠ ਨਕ
ਏਸਾ ਮੋਹਿ ਕਾਗਰੀ ਨ ਅਪੀਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਕਹਾ ਅੰਸੀ ਬਨੀ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪ੍ਰਕੇਵਿ

ਗੁਰੇਦੁਖਜਾਤਕਾਪਹਿਗਨੀ॥ ੨॥ ਤੇਹ
ਗਾ॥ ਪਾਵਨਮਾਸਦਿਸਖਕੋਤੀਰਥਨਾਵ
ਤਲੋਗਾ॥ ਭੁਰਥਦੁਖੀਰਘਬੀਰਬਿਨਜਾ
ਹਿਬਿਰਗਾਂਕਾਰੋਗਾ॥ ੧॥ ਫੋਲਾ॥ ਰੋਗਾਬਿ
ਰਹਦਾਮੈਨੁ॥ ਲਾਗਭੂਗੀਆਖਾਕੈਨੁਕੋ
ਈਵੈਦਨਕਾਰੀ॥ ਬਿਰਹੁਤੁਸਾਡੇਕਾਈ
ਬਰਛੀਮਾਰੀ॥ ਵਿਦਨਸਾਦਨਾਸੀਰਾਮੁ

ਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਗੁਤਿਜੇਠਆਵਨੀਸਭੁਤਿ
ਪੀਅਰੁਤਿਪਿਓਸਕਯਾਂਅਕਾਸਾ॥ਬਿ
ਨੁਗਮਯਦੁਮਨਸੀਅਕੇਮੇਰੋਰੁਇੰਚ
ਜੀਓਓਦਾਸਾ॥ਸਿਰਿਦੁਨੁਦੁਇਆਕੇ
ਨਹੀਪੇਰੇਂਨਹੀਪਦੁਨੁਦੁ॥ਕਿਸਦਿਪਿ
ਚਲੇਂਗੇਚਰਨਕੇਮਯਆਵਨਕਠਨਬਖਾ
ਨਾ॥ਕਬਹੁਨਦੇਖੀਨਾਸੁਨੀਸੋਬਨੀਅ

੨੩੩

ਬਹੀਆਨੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲੇ ਬਨ ਬਾਸ
ਕਉ ਸੇਵਕ ਕਰੇ ਅਰਿਗਾਨੁ ਅਤਿ ਪੁ
ਪਦਾਰਥਿ ਪਵਨ ਤੀਛੁ ਨ ਚਲੇ ਬਲੇ
ਪਾਤਾ ਕੈ ਸੇਹੀ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕ
ਮਲਕੇ ਮਲਗਾਤਾ ਕਰ ਕੇ ਵਿਛੋੜਾ
ਸਾਥੀ ਕੁ ਸੁਪਤਿ ਸੁਕੇ ਡਾਢਾ ਕੈ ਸੇ
ਹੀ ਮੇਹੀਆ ਵ ਨਤ ਲਏ ਉਕਈਆ

ਸੰਗੁ ਸੁਕੁ ਮਾਰਾ ਨਹੀ ਕੁਰਥ ਸਮ ਕੋਊ ਪਾਤੁਕੀ ॥੨੨॥
ਅਘ ਅਘ ਗੁਨਾ ਕੀ ਪਾਨਾ ॥ ਨਿਹੇਰ ਤਰਘ
ਬਰਥ ਨ ਚਲੇ ਕਹਿ ਦਾਸ ਸੁਜ ਸਬ ਪਾਨ
॥੩॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਠ ਤਪੀ ਸਕੁ ਮੇਰ ਨੀ
ਤੁ ਤੇ ਨੀ ਵਨ ਤਿਨ ਨੀ ਗੁ ॥ ਤਪਾ ਤਿਕੁਇ
ਚਈ ਕੁਰਥ ਕੋ ਜੋ ਬਿਛੋਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗਘ ਬੀਠਾ ॥
੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਠ ਮਹੀ ਨਾ ਮੇਨੁ ਕਾਗੀਰ

ਤ੍ਰਿਆਗੋਗਥਿਗਦਾਮੇਡੇਅੰਦਰਿਟੁ
ਤ੍ਰਿਆਗਮਾਸਸਗੋਗੁਦਵੈਂਦਾਝੁਤ੍ਰਿਆਗ।
ਮਿਯਸੀਗਘੋਤਾਤਨਮਨਠਰਿਆ। ੨
।।ਗਾਗਮਗੀਨਾਗਾਨਕਾਪੰਥੀਨਾ
ਵੈਕੋਇ।ਮੇਰੇਪੁਨਤਨ੍ਰਫਤਿਮੀਨਜਿਉ
ਕਬਮਿਲੇਕੁਈਦੋਇ।ਉਪਜੀਸੁਭੁਪ
ਤਗਵਣੀਸਕਤਪੀਦਸਦਿਸਪਵਨ।

ਸ੍ਰੀਗਮਭਟਮਨਜਾਨਕੀਬਨਕੀਉਤੀ
ਨੇਗਵਨਾਦਿਪਿਕੇਬੁਗਮੈਕਿਆਕੀਆ
ਕਿਸੁਲਿਖਿਓਬਿਰਹਅਪਾਗਾਭਾਈਗੁ
ਰਥਕੀਜੋਲਿਖਿਆਸੋਕਵਨਮੇਟਨਾ
ਗਾਛੁਟਪਰਿਓਦਸਰਥਿਛੋਨਤਨਗ
ਇਓਸਰਗਗਾਖਸੇਨਗਾਮੇਰਪ੍ਰਾਨਨੀਚ
ਨਤਜਤਿਹੈਗਘਬਰਿਰਬੇਮੁੰਦੇਗਾਅੰਤ

੨੨੫

ਰਿਜਯਾਵੈ ਬਿਗੜਦੁ ਬਾਹਰਿ ਜਯਾਵੈ
ਯਾਮਾ ਮੇਰੀ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ਦੀਅ ਕੀ ਬਿ
ਪਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗਆਵੈ ਰੀ ਨ ਅੰ ਸਾ ਕੇ ਕਰੇ
ਜੇ ਕੀ ਚਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਾ ਦੁ ਸਰਬ ਰਯਾਇ ਚਿ
ਸਰਗ ਕਉਰ ਅਬੀ ਰਬ ਨਹਿ ਪਠਾਇ।
ਮੋਹਿ ਮੀਚ ਸਮ ਸਰਿ ਦੇਖੀ ਅੰ ਮੇਰੀ ਦੁ
ਰੀ ਕੀ ਨੀਗਨਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਰਸੁਨਦੀ

ਜੀਅੈ ਮੋਹਿ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜਾਨੁ ॥੪॥ ਤੇ

੨੨੬

ਹਰਾ ॥ ਗਾਨ੍ਹ ਪਹਾਨ੍ਹ ਦੁਗਾਦਰੀ ਮੇਰੁ

ਦੇ ਦੁਖ ਅਧਾਰ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਨਾ ਨਾਕਰ

ਤਰਹ ਦੇ ਅਵਿਧਿ ਅਧਾਰ ॥੫॥ ਤੇ ਭਯਾ ॥

ਗਾਨ੍ਹ ਪਹਾਨ੍ਹ ਕੀ ਦੁਹੇਰੁ ਰੇਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿ

ਉਥੀ ਤਨਿ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਨੇਰੇ ॥ ਵੇਦੇ ਪ੍ਰਾ

ਨਮ ਸਾਈ ਫੇਰੇ ॥ ਮੈ ਦਾਸ ਤੁਸਾ ਭੂਮੇ ਨੁਮਿ

ਭੋ ਸਦੇਗੇ॥ ੨॥ ਘਾਟਿ ਦੁਖਿ ਸਾਵਨਿ ਮਾ
ਸਕੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤ ਬਰ ਬਰ ਦੇਗਾ॥ ਕਿਸਦਿ
ਧਿਰੇਗੀ ਗਾਮਾ ਬਿਨੁ ਪਰਿ ਜੁਆਇਓ
ਮੇਗਾ ਬਿਨੁ ਗਾਮਾ ਭੁਮਨ ਸੀਅ ਕੇ ਦੇਖੀ
ਏਨਗਾ ਗਮਾਨਾ ਨਗਾਰਿ ਜੇਤ ਕਵ ਸ
ਤਉ ਸਭੁ ਕੁਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸਮਾਨਾ ਮੇਰੀ ਮਾਏ
ਦੇਖੀ ਜੇਗਾਨੀ ਜਿਸ ਕੀ ਓਮੈ ਸਾਕਾ ਮਾ॥

ਅਰਿਗਭੁਰਥਾਨਭਾਗੋਬਨਪਰੇਲੜੇ
ਫੁਮਟਗਮਾਨਲਘਾਗਧਾਗਖਨੁਗ
ਕੀਜਾਨਬੁੰਦਬਾਨਸਮਾਨਾਬਿਜਲੀਨੁ
ਗਾਵੈਚਮੱਕਕਰਿਮੇਰੇਕਰਤਥਰਥਰਪੂ
ਨਾਟਿਕਸੀਸਗਜਨੁਗਕੁਲੀਫੁਲਿਏ
ਕੁਲੀਬਨਰੇਗਾਦੁਖਦੀਭਿਵਿਦਿਪਿਰਾ
ਰਟਮਗਾਨਬਭੁਰਥਾਬਿਨੋਸਗੇ॥੫॥੬॥

ਗਗਮਾਇਨਟੀਅਟਿਸਾਵੁਲੀਸਾਂ
ਦਲਸੀਰਘਬੀਗਾਕਉਨਸਰਘਬੀ
ਗਬਿਨੁਦਾਸਬਿਰਹਾਂਕੀਪੀਗ।੧।ਨੋਭਾ
।।ਸਾਵੁਨਦੇਮੀਗਕਾਈਦੁਬਰਭੀਲਾ
ਈ।ਅਰੋਸਿਪਾਏਸੀਰਘਬਰਗਾਈ।ਸੁ
ਪਨਭੇਜੀਏਭਫੁਮਨਭਾਈ।ਹੋਰਕੇਕ
ਫੈਕੇਪੀਰਘਗਾਈ।੨।ਭਾਨੋਭੁਇਆ

ਨਕਰੁ ਤਜਿਉ ਸਕਰੇ ਖੀਏ ਰਿ ਨਗੇਨਿ॥
ਰਿ ਨਕੇ ਨਲਾਗਤਿ ਕੁਖ ਮੋਰਿ ਨਾਜੀ ਨੀਰ
ਆਵਤੈ ਨਾ ਪਾਇ ਨਿਪਿਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਰਥੇ
ਮੇਕਰ ਉਸੇ ਦੁਕਰਾਜੁ ਮੇਰੇ ਨਸ ਮਸਰ
ਪਾਤਕੀ ਕੋਈ ਮੁਕੁ ਨਿਪਟ ਨਿਲਾਜਾ ਜਿ
ਹਲੇ ਕੁਜਾਵਹਿ ਕੁਟਲ ਕਾਇਰ ਮੁਕੁਸਾ
ਬਿਬ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਿਤੁ ਹੀ ਪਰੈ ਗੋਕਲ ਪ੍ਰਭਰ

੨੨੮

ਘਬੀਰਤਰਨਵਿਛੋਗਾ ਤਰਨਕੁਰੂਰ
 ਕੁਜੈਗੇਸੁਨਿਮਾਵਤਮੇਰਨਾਮੁਮੈਆਪ
 ਕਪਟੀਕੁਟਯਕਾਇਹਮੁਨੁਬੇਮੁਖਾ
 ਮਾਤਾਰਨਕੋਨੈਨਤਜੇਕੋਨੈਨਤਜ
 ਹਿਨਸੀਸਾਕੋਸੀਸਤਨਕੋਨਾਤਜੇ
 ਵਿਛੋਰੇਜੇਜਗਜਜਗੁਦੀਸਾਤਨਕੋ
 ਨਜਰਕਰਿਕੁਸਸੰਹੋਕੋਕੁਸਮਹੋਇਨਦੁ

ਗਾਕੋਫੁਰਉਤਾਏਨਹੀਯਾਗੇਨੋਬਿਰ
 ਬਿਆਗਾਮੋਰਿਬਿਰਸ੍ਰੀਰਘਬੀਰਕੇਯਾ
 ਗੇਨਕੁਖਧਿਆਸਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦਰਸਨਦੀ
 ਨੀਐਮੋਰਿਜਾਨਅਪਨਾਸਾ॥੬॥ ਟੋਹ
 ਗਾਗੁਰਦੁਮਾਗੁਇਆਵੇਨਕੁਇਚਕੁਰ
 ਥਰਕੇਕੁਇਆਪ੍ਰਾਨੁਤੇਪੀਤਮਾਨੁਬਿਛੁ
 ਰੇਸ੍ਰੀਰਘੁਗਇ॥੧॥ ਫੋਲਾਗਾਬਾਦੇਨੁ

ਗਾਇਰਿਗੰਢਾ ਕਨ੍ਹਕੇ। ਤ੍ਰਿਗਮਰੇਂਦਾ ਮੈਂ ਤ੍ਰੇਮ
ਦਰਿਦਰਕੇ। ਬਿਨਹਿ ਮਗਨਿ ਬਿਰਹਾਂਦੀ
ਕਨ੍ਹਕੇ। ਦੈਂਦੁ ਕਿਕਰ ਸੀਕੋਈ ਨਾਨੀਟ
ਨਕੇ॥੩॥ ਅਸੁਮਹੀਨੇ ਪਿਤਰਿ ਪੁਜਾ ਕ
ਹਤ ਸਕਸਿ ਸਾਗੁ। ਕੋਈ ਫੁਲ ਦੇ ਵੀ ਕੁਗ
ਦੀ ਪਾਵਤ ਮਨੇ ਰਖ ਚਾਗ। ਜਬ ਮਿਲੇਹ
ਮਕ ਉਗਮ ਲਫੁ ਮਨ ਸੀਅਰੁ ਸਲਾਸਮੇ

ਤਾ। ਤੁਬਨਾਨੋਜੋਕੁਏਪਿਤਰਕ੍ਰਿਪਾਭ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਕੇਤਾਜੈਜੈਭਵਾਨੀਨਗਤਿ
 ਗਾਨੀਅੰਬਕਾਸੁਖਦਾਇਤੁਹਿਫੁਤੁਕੰ
 ਚਨਕੇਚਨਵਗਿਮਿਯਹਿਜੈਰਘਰਾਇ।
 ਨਵਾਰਿਨਤੁਮਾਰੋਬਤਕਰੋਕਰਿਪਗਨਿ
 ਉਪਰਿਸੇਨਿ। ਨਬਾਮਿਯਹਿਗਮਕਉ
 ਸੀਆਭਫੁਮਟਗਮਸਭਸੁਖਦੈਨਾ।

ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਏਵੀਜਗਤਿਜਨਨੀਮੋਹਿਤੇ
ਗੀਆਸਾਗਘਬੀਰਬਨਤੇਜਗਟਿਗਹਿ
ਹਮਕਉਜਾਨਅਪਨੇਦਾਸਾ॥੭॥ ਏਹਗਾ
ਅਸੁਪਿਤਰਿਅਗਾਧੀਅਨਿਦੇਵੀਹੋਇ
ਏਆਘਾਮਿਯਹਿਕੁਰਥਕੋਗਮਪੂਰ
ਯਦੁਮਨਸੀਗਿਕ੍ਰਿਪਾਘਾ॥੮॥ ਏਹਗਾ
ਅਸੁਸਕੁਸੇਦੀਆਸਪੁਜਾਏ॥ਜਾਟਤ

ਏਜੋਗਮਮਿਲਾਏ॥ ਬਿਗਮਗਨਿਯ
ਤਾਪਮਿਟਾਏ॥ ਦਰਸੁਨਦੇਹੇਮੈਰੇਨੈਨਤ੍ਰਿ
ਗਾਏ॥ ੨॥ ਕਾਤਕਸੁਗਾਟਨਪਰਮ
ਪਾਟਨਕਰਤਪਤਪਨੇਮਾਗਬਿਲਾ
ਮਯਦੁਮਨਜਾਨਕੀਮੇਰੇਕਬਹੁਨਾਹਿ
ਖੇਮਾ॥ ਕੋਊਕਰਤਮਜਨਸੁਰਿਦਸਜ
ਨਰੇਤਬਹੁਦਿਪਿਦਨਾ॥ ਕੋਊਕਰਤਰ
ਪਬਰਚਰਨਪੁਜਾਰਿਦੇਪਾਰਤਪਿਅਨ

੨੪੭

ਤਿਜਧਰਮਤਿਆਗਹੁਦਾਂਨਮਾਂਗਹੁ
ਦੇਹੁਕਾਤਕਸੁਆਮਾਤੇਰੀਕਰਹੁਸੇਵਾ
ਸੁਨਹੁਦੇਵਾਮਿਯਹਿਯਾਫੂਮਨਗਮਾਕਾ
ਕਉਕਹਉਮੇਰੀਕਵਨਜਾਨੈਬਿਰਹਯਾ
ਈਸਾਂਗਾਮਤਿਸੁਖਹਮਾਰੇਮਿਗਾਇ
ਛਾਰੇਭਾਗਾਹੁਕੁਏਭਾਗਾਮੇਰੀਮਾਉ
ਭਈਕਿਗਤਨੀਹਤਕੀਉਸਕਯਾ

ਗਾਇਆ ਮੇਰਿ ਸਰਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬੀਰ ਤੇਰੀ
 ਸਮੇਰੋਂ ਨਾਂਉ ॥੮॥ ਏਹ ਗਾ ਕਾਤਕਪ
 ਰਮ ਪੁਨੀਤ ਮੈ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਪਦਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਬਿਨਾ ਕੁਜ ਨਰਾਘ ਬੀਰ ਕੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁਸ
 ਕੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੯॥ ਏਹ ਗਾ ਕਾਤਕ ਕੇ
 ਦਿਨ ਪਰਮ ਸੁਗਏ ॥ ਧੁਪ ਨਸੀਤੁ ਬਹੁਤੁ
 ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਉਠ ਪਰੇਸਿ

ਧਾਏ। ਮੈਤਨਮਨੁ ਦੇਵਾਰੋਈਆਂ ਨਿ
ਲਾਏ। ॥ ੨॥ ਮਿਗਸਿਰਿਨਿਆਏਪੁ
ਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰੋਕਾਕੋਜਾਇ। ਨਿਸਪਰ
ਤਜਾਨਾਬਹੁਤਭਾਗਰਹਤਕਿਉਰਖ
ਗਇ। ਕਰਿਕੁਟੀਬਨਮੈਕੋਰੋਸੇਜਲ
ਵੈਆਗਾਪੰਥੀਨਆਵੈਪੰਥਮੈਸੁਤ
ਰਥਹੀਕੇਭਾਗਾਸੀਅਗਈਪ੍ਰਕ

ਸੰਗਪਤਿਬ੍ਰਤਗਾਖਸੀਯਸਨੇਗਾਗਥਿ
 ਓਭਵੁਮਨਸੰਗਿਸੁਰਾਇਸੇਵਕਤਜੇ
 ਪਨੁਸੁਖਗੇਯਾਤੁਹਪਿਤਾਪੁਪ੍ਰਣਪ੍ਰੇਮ
 ਗਾਖਿਸਿਧਾਰਿਉਸੁਰਿਧਾਮਾਇਕਬਾਦ
 ਜਨਿਮਿਓਕੁਰਥਨਗਿਆਇਓਨਕਿਸ
 ਹੀਕਾਮਾਆਵਤਨਕੋਈਸੰਦੇਸਪ੍ਰਭ
 ਕੋਅਬਧਜਾਤਦਿਹਾਤਾਕਰੇਦਾਸਪ੍ਰਭ

ਕੇ ਬਿਗਾਢਿ ਨੁ ਢਿਨੁ ਕਣ ਪਸਮ ਜਗੁਜਾ •
ਤਾ ॥੫॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ਮੰਘਰ ਪੂਰ ਕੇ ਬਿਗਾ
ਕੇ ਸਾਗਰ ਕੁਇਓ ਅਪਾਗਾਰੁ ਰਬ ਟੀਨ
ਵਿਆਕਣ ਕੁਇਓ ਕਿਉ ਕਰਿਉ ਤਰੇ ਪਾ
ਗਾ ॥੧॥ ਏਥਾ ਮੰਘਰਿ ਬਿਗਾਸ ਮੁੰਦੁ ਉ
ਢੁ ਏਥਾ ਪਤਰੰਗ ਠਾਠੀ ਨੀਉ ਹਥ ॥
ਪੀਜ ਬੇਨੀ ਤਿਥੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚਏ ॥੫॥

ਰਸੁਨਦੀਜੀਅੰਤੈਗੀਰਗਤਿਪਾਵੈਦਾਸਾ॥
੧੨॥ ਏਹਗਾਠਗਾਨਪ੍ਰਕਾਰਗਮਕ
ਰਿਸੁਖੀਕੁਇਚਸਭਲੋਗੁ॥ ਰਿਤਾਗਈ
ਸੰਪਤਿਕੁਈਮਿਟਿਗਇਚਰੋਗਵਿਜੋਗਾ॥
੧॥ ਏਹਗਾਠਗਾਨਠਗੁਠੁਲੀਠੁਲ
ਦਾਗੀ॥ ਮਿਲਨਿਪਿਆਰੇਦੁਖਮਿਟਗਏ
ਭਾਗੀ॥ ਚਲੇਘੇਲੇਮੈਤਨੁਦੁਇਦਾਗੀ॥ ਕ

੩੪੩

ਗੁਰੂ ਜੈ ਮੇ ਸਰਨਿ ਤਿਹਾਰੀ॥ ੨॥ ਬਾਰ
ਹਮਾਹਾ ਸਪੁਰਨੀ॥ ੧॥ ੧੨॥ ਵਾਰਮਿਲ
ਖੀਦੇ॥ ਪਹਿਛਾ ਬਾਝਾ ਆਇਤਨ
ਗਾਸੰਤਾਰਿ ਦੇ ਨਾਇ ਪਿਆਗਾ ਰੁਜਨ
ਕਿਚੀ ਦੇ ਖੀਹੁ ਸੀ ਆਗਾ ਤਾਪੁ ਕੁਹੇ ਸੀਤਿ
ਗਾਯਾ ਰਨ ਦੇਹਾਰੀ, ਕਰਿ ਰੁਜਨ ਪੁਕੁਰ
ਚੋਖਾ॥ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਖੀਦੀ ਸਭੁ ਸਉਖਾ॥

ਤਨਸਭੇ ਸੇਭੁ ਖਾਸਯੋ॥ ੨॥ ਚਕ੍ਰਿਪੇ
 ਖਤੇ ਖੇਸਕਣ ਰੁਗਸਭੁ ਖਾਨਪਾਨਸੁ
 ਗਤਾ ਬਿਨਗਮਣ ਦ੍ਰੁਮਨਕੁਰਥਕੋ
 ਪਣਤੁਗਸਮਾਨਦਿਗਤਾ ਰਜਨੀਯ
 ਧਾਰੀਬਹੁਤਕਾਰੀਦੇਖਮਨਦਿਯ
 ਪਾਤਾਗਿਉਕਰਿਦਸੈਬਨਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀ
 ਤਮਕਮਣਕੋਮਗਾਤਾ ਜਾਕੀਤੁਗ

ਈਗਤਿਰਤਾਈਖੇਰਫੇਰਸਮਾਨਾਕਰਾ
ਕਰਾਸੇਏਰੇਵਰਿਤਾਭੰਡਪਰਨਫੁਲੀ
ਫੁਲਾਅਬਾਹੀਬਿਤਾਏਸਕਯਦਿਨ
ਕਰਿਕਰਿਅਯਦਿਯਾਪਾਤੁਗਰਾਮੁ
ਯਫੁਮਨਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਸਹਤਸੋਕਸੀ
ਤਾਪਾਉਰਿਗਾਖਆਸਾਅਵਧਕੀਤ
ਗੁਰੇਪ੍ਰਾਨਉਦਾਸਾਨਾਜੀਤੇਕਬਕੇਗ

ਤੇ ਤੇ ਦਾਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇ ਹਰ ਗਾਧੇ
 ਖੇ ਤੇ ਖੇ ਸਰੁਜ ਗਤਿ ਕੇ ਖੁਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨ ਸੇ
 ਪਾ ਤੇ ਖਨ ਕਾ ਗੁਮ ਵਰ ਕਉ ਮੇਰੇ ਕਰਮ
 ਨਹੁ ਮੈ ਦੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਯਾ ਗਾਧੇ ਖਮ
 ਹੀ ਨਾ ਸਰੁਜ ਗਾਧੇ ਖੇ ਮੇਰੀ ਗੈ ਨ ਨ ਬੀ
 ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਖੇ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਨਤੀ ਪਉ
 ਟੇ ਮੇਰੇ ਮਿਟ ਨ ਨ ਪੈ ਖੇ ॥ ਮਿ ਯਸੀ ਗ

੨੪੫

ਘੋਤਾਤਾਥੀਸਨਿਚੋਖੋ॥੨॥ਭਤ੍ਰਿਮ
ਘਪਾਵਨਦੇਖਦਾਵਨਗੈਨਿਰਿਨ
ਵਿਭਾਤਾਗਏਸੋਇਤਨਕਵਿਛਾਇ
ਸਾਖਰਕੁਇਚਸੁਪਨਾਗਤਿ।ਕਰਤਦੇ
ਉਦਿਨਕਪਯਮੁਗਤਿਪੀਰਪਰਗੇ
ਤਾਤਾਤੁਰਿਮਿਭਰਿਛਗਨਿਪੂਨ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੀਆਸੀਗਦੇਉਕੂਤਾ।

ਸੁਨਿਉਠੇ ਪ੍ਰਮਾਪ੍ਰਮੇ ਦੁਹਰਨ ਕਹਤ ਸਭੇ
ਸੁਨਾਇ ਫੁਰਕੀ ਕੁਜਾਚ ਖਦਹਨ ਕੀ
ਸਕੁਲੀਗ ਸਗਨ ਜਾਨਾਇ। ਉਹਿ ਆਇਠ
ਦੋ ਪੰਥ ਮੈ ਬਾਨ ਅਉਰੇ ਖਨ ਯਾਗਾ।
ਅਬ ਕਹਤ ਕੋਈ ਰਘੁ ਬੀਰ ਅਗਇਓ
ਕੁਇਓ ਮਨ ਅਨਗਾਗਾ ਰਘੁ ਬੀਰ
ਬਿਰਹ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੈ ਤੂ ਬਤ ਕੁਰ ਬਕੇ ਪ੍ਰਸਾ।

284

ਪਹੁਤੇ ਜਗ ਜਸਮਾਨ ਹੋਇ ਦਿਜਗੁ ਪਸੀ
ਗੁਮਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਏਹ ਗਾਮਾਂ ਪਾਥ੍ਰੀ
ਗਕੇ ਦਾਗ ਕੇ ਸੁਪਨਾ ਝੁਝਾਇ ਓਆਨਾ
ਸੰਪਤਿ ਪਾਈ ਸਗਨ ਕੀ ਕੁਈ ਦਿਪਤ
ਕੀ ਗਨ ॥ ੧੧ ॥ ਏਹ ਗਾਮਾਂ ਪਾਮਹੀ ਨੇਮੇ
ਸੁਪਨਾ ਪਾਇਆ ਮਿਲਾ ਸੀ ਗਯੋ ਕਰੀ
ਆਖ ਸੁਣਾਇਆ ਕੀ ਗੁਬੁਲੇ ਦਾਜ

੩੧

ਟੇਕੇਨ੍ਹਾਇਆਮਿਲੇਸਵੇਲੈਮੈਸਰਸੁਖਪਾ
ਇਆ॥ ੨॥ ਫਗਟਸੁਹਾਵੇਫਗਮੈਸੁਪਰ
ਈਸੀਗਨ੍ਹਮਾਨਾਉਠਰਲਿਆਗੇਮਗਮਿ
ਲਾਨੋਕੇਕੁਰਪੁਰਮੋਟਨਿਧਾਨਾਦੇਖਤਿਗਿਰਿਓ
ਪ੍ਰਚਰਗਉਪਰਿਕਹਿਕਾਹਿਕਾਹਿਕਾਹਿਕਾਹਿ
ਕੁਰਅੰਕਣਾਇਓਸੁਖਬਠਾਇਓਗ
ਈਵਿਪਤਿਵਿਸਾਲਾਉਰਿਲਾਇਓ

287

ਨਿਯੁਤ ਬਹੁਤ ਘਗਕਰਿ ਫੇਰਿ ਫੁਨਿਫੁ
ਨਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਜਯੁਰੇ ਏਚਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਰਿ
ਏਕੁ ਸਭ ਪੁਛਤ ਮੀਤਿ। ਵੇਨੇ ਅਨੰਦ
ਵਧਾ ਵੇਨੇ ਕੁਏ ਅਵਧ ਮੰਗ ਲਛਾਗਾ
ਮਿਲਗਾ ਮਯੁ ਮਨਜਾਨਕੀ ਕੁਇੰ ਭੁ
ਰਥ ਕੇ ਸੁਖ ਭਾਗ। ਜੇਚਰ ਤਗਾ ਵੇਜੇ ਸੁਖ
ਵੇਪੁ ਜਮਨਕੀ ਆਸਾ। ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ

ਮਾਇਆਆਟ ਨਨੇਨੇਧੋਖਾ। ਤਾਤੁੰਸਰਹੀਰੀ
ਗਾਰੋਖਾਸਤਨਹਾਰਤੁੰ। ਕੁਜਨਤੇਥੀਤੁੰਗਾ
ਜੀ। ਕੁਜਨਵਾਲਿਆਤੇਸਤਿਗੁਰਗਜੀ
ਸਾਬਾਤਿਰਖਸੀਤੇਰੀਬਾਜੀ। ਮਿਲਖੀਸੁ
ਰਗਪੁਰੇਨੁਗਜੀ। ੧॥ ਰਗਉ। ਤੇਗਜਨਮ
ਨਬਾਰੇਬਾਰਬੀਦਾਫਕਰਨਾਮਚਿਤਾਰਾ।
੧॥ ਰੂਪਾਚਰਿਅਸੇਮੱਸੁਹਾਗਾ। ਸਿਰਤੇ

284

ਅਉਰੁ ਜਨ ਨਦਾ ਗੁਗਾ ਤਾਪੁ ਰੁਲ ਗਸੀਬ
ਰੁਤੁ ਪਿਆਗਾ ਚੰਦ੍ਰਕਿ ਥੀ ਸੀ ਕੁਰੁ ਨ ਗਾਗਾ
ਕੁਦੁ ਗੁਣ ਚਾਹੀਏ। ਕੁਦੁ ਗਾਮ ਅਰਥ
ਕੀ ਚਾਗਾ ਚੰਬੇ ਸਉਦਾ ਰੁਲਾ ਬਲਾਇ।
ਇਥੇ ਨਿਰੁਦਲ ਨਾਮ ਪਿਆਇ। ਜੇ ਫੇਰ
ਪਿਆਈਏ। ਤੁਤਾ ਬੁਰੇ ਅਮਲ ਵਿਸਾ
ਗਾਵਾ ਲਿਵਾ ਲਿਸਾ ਨਾਮ ਚਿਤਾਗਾ ਬਾ

ਨੀਕਰੇ ਨਾਮੈ ਵਾਗਾ ਮਿਲਖੀ ਰਹੁ ਪੁਰਾ
ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤ੍ਰੀਸ਼ਤ ਚਤੁਰਿ ਆਉ ਦਾ ਮੰਗੁ
ਸਿਮਰਨਿ ਵਾਇਆ ਦਾ ਪੁਰੰਗੁ ਲਾ ਬਿਨ
ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਪੈਰੀ ਸੰਗੁ ਲਾ ਓ ਨ ਕਵਦੁ ਮ
ਲੀ ਸੀ ਜੰਗੁ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈ ਨਿਕੇ ਤੁ
ਬਾਸੁ ਰਜਨ ਥੀ ਚਲਿ ਚਾ ਓ ਥੇ ਵਧੁ
ਲਾਨੁ ਆਇ ਓ ਨ ਰਕ ਪੁਰੇ ਵਿਚਿ ਦਾ

੨੫੦

ਵਿਚਿਖਾਇਯਾਮਾਤਾਦੇਗਗਰੁਵਿਚਿਕੀ
ਤੇਕੇਗਾਕਗਗਾਇਥੇਬੈਠੇਗਮਵਿਸਾਗਾ।
ਸਰੀਏਸੋਨਾਕਰੀਏਕੁਦੇਕਾਰਕੇਕੁਦ
ਗੀਏਅਪੁਠੀਮਓਤਕਾਰੇਨੁਮਰੀਐ॥
ਮਿਲਖੀਨਰਕਪੁਰੇਕਿਓਪਰੀਏ॥੨॥
ਚਉਥਾਬੁਧਬਣਾਇਆਪੁਰੁਜੀਜੈ
ਦਾਰੁਜਨਕਰੇਦੀਸਭਜੀਜੈਦਾਨਮ

ਸਤਗੁਰਮਾਜਬਜੀ ਤੇਰਾ ਧਿਆਨ ਪਾਰਿ॥
ਤੂੰ ਬਾਰ ਨਭਿ ਮਰਿ ਵਢਾਇ ਮੁਰਖ ਹਰਿ ਚਰ
ਨਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਅ ਆਬੀ ਜਰੰ ਗੇਰਾਵੰ॥
ਹੁੰ ਥੇ ਥੀ ਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੁ ਸਹਾਇ॥ ਤੇਰੀ ਬਿਨ
ਸਿ ਮਰਿ ਆਨਾ ਜੀਗਤਿ॥ ਤੂੰ ਤਾਰੇ ਇਸ ਖੇ
ਲੀ ਹਥਾਇ ਸਜਗ ਆਵੁ ਨ ਮਿਲ ਸੀ
ਵਤਿ॥ ਏਹੁ ਸੁਣਿ ਸਚ ਏਹਾ ਮਤਿ ਜੋਗਮ

249

ਧਿਆਈਏ। ਮਿਲਖੀਗਮਨਾਮਗੁਣਗਾ
ਇ। ਸਦਹੀਏ ਵੀਗਮਸਹਾਇ। ੪। ਪੰ
ਜਵਾਵਾਗਪ੍ਰਭੂਦਾਵੀਗ। ਭੁਜਨਕਰੇਸੀਤ
ਮਨਧੀਗ। ਤੇਗਰਹਸੀਸੁਖਸਰੀਗ। ਗ
ਜੀਥੀਸੀਸ਼ੀਗਘਬੀਗ। ਵੀਚਾਰਵੀ
ਗਮੀਏ। ਤੁੰ, ਪਕਤਿਭੁਜਨਦੀਚਾਲੀ
ਤੇਗਵਰਨਨਪਉਸੀਖਾਲੀ। ਕਿਪਾਸ

ਰੇਸੀਜਗਦਾਵਾਣੀ। ਕ੍ਰੋਧਨਕੀਜਇਏ।
 ਤੂੰਬਨਰੁਜਨਦੀਆਸਾ। ਭਿਠੇਅਖੀਨਾ
 ਭਤਮਾਸਾ। ਜੇਨੇਖਾਏਮੇਰਾਪੈਨਨਖਾਸ
 ਤਿਨਾਰੀਹੋਇਆਨੀਗਯਾਵਾਸਾਗਮਧਿਅ
 ਈਏ। ੫।। ਦਿਹੁਦਾਅਇਆਸੁਕਰੁਕਰ
 ਸੁਕਗਨਾ। ਇਥੇਥਿਰਿਨਾਰੀਕੋਰਗਨਾ।
 ਦੋਨਜਾਵੇਗਾਮਹਾਯਮਤੁਹਾ। ਤੁੰਤਾ

ਬੀਰਗੁਜਰਗਨਿਮਾਨਾ। ਹੋਵੇਸਹੀਏ। ਕ
ਰਿਹੋਚਭਟਕਾਸਮਾਨਾ। ਫੁਟੀਏਕ੍ਰੋਧ
ਕਾਮਅਕੁਮਾਨਾ। ਕੀਚੈਜਥਾਸਕਤਿਸੋ
ਦਾਨਾ। ਜੈਗਊਜੀਵੀਐ। ਮਰਕੇਜਨਮ
ਨਫੇਰਿਦੁਹੀਆ। ਅਗੁਤੂਢੀਪੁਢੁਪੁ
ਢੀਸੀਆ। ਤੇਗਕਿਉਕਰਿਪੀਉਮਨੀਸੀ
ਆਮਿਭਖੀਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਇ। ੨॥

ਦੁਲਛਕਵਾਰੇਵਤਾਕੁਇਏ। ਸਭਨੇ
 ਦੇਵਣਗਾਰਈਏ। ਅਪਨਧਰਮਕਰਮ
 ਵਿਚਿਰੀਏ। ਕਾਹੇਦੁਖਨਰਕਾਰਾਸ
 ਗੀਏ। ਜੇਤੂਹੇਸਦਾਸੁਚੇਤਾਤੇਗ
 ਕਿਓਖਾਵਨਿਚਿਨ੍ਹੀਆਖੇਤਾ। ਵੈਰੇਮ
 ਨਨੁ। ਯੇਗੁਲਪੇਟਿਤਰਦੁਕੁਝਖੀਸੀਅੰ
 ਹਰਿਰਾਸਿਮਰਨਕਰਲੈਬੀਰੇਅੰਧੈਵੈ

ਗੀਕਾਣਾ ਅਇਤਿ ਸਿਰਧਾ ਤੁੰਕਿਉ ਮਸ
ਤਗੁ ਮਾਨੀ ਟਿਰਧਾ ਨਿਉ ਜਲ ਬੁੰਦਤ
ਪਾਸਾ ਗਿਰਧਾ ਨਿਉ ਕਰਿ ਬਾਨ ਪਖੀ ਤੇ
ਕਿਰਧਾ ਪਕਤਿ ਮਰੇ ਕ੍ਰਿਮਾ ਗਿਰਧੇ
ਗਏ ਵੇਡੇ ॥ ਅਕਸਰ ਕਾਣ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਵੇਡੇ ॥ ਖਾਕ ਖਾਕ ਦਿਖਿ ਪੈਂਡੇ ਗਏ ॥
ਵੇਰੇ ਚਲੇ ਮੁਸਾਫਰ ਆਏ ॥ ਨਹੀ ਕੋਈ

ਫੁਟ੍ਰਿਅਾਕਾਕਾਯਾਈਵਰਤਿਤ੍ਰਿਅੰ
ਧਾਕਰਦਾਦਉਭਤਿਮੇਤ੍ਰਿਅਹਰਿਦੇਸਿਮ
ਗਨਿਥਿਨਸਰਬਅੰਧੇਗਾਗਾਟੁਟਵੇਖੋਧੋ
ਗੀਫੇਗੀਸੋਈਕੀਤ੍ਰਿਅਾਥਿਨਸਾ
ਧਸੰਤਦੇਤਾਈਅਕਸਰਿਕਾਭਦੁਰੇ
ਸੀਨਾਗੀ।ਤੁਤਾਸਮਝਿਦੇਖਮਨਮਾਹੀ।
ਅਨਕਾਭਦੁਰਾਇਨੀਗਾਹੀਪਾਸਾਦੁ

248

ਭਾਣਾ ਕਰੈ ਰਾਸ ਸਿਰਮ ਉਤ ਨਗਾਗਾ।
ਨਕਿਰਿ ਕਰਿ ਨਚ ਭਾਣਾ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਸਪੁਰ
ਨੀ॥ ੧ ਭਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਖੀਅ
ਮਗੀ ਕਰੁ ਗਤਿ ਜੀ ਕੀ॥ ਅਮਰੀ ਕਪ
ਤਿਤਾ ਕਉ ਪੁਛਿਆ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਿ
ਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ॥ ਪੰਡਤਾਂ ਕਹਿ ਆਗਾਜਾ
ਜੀਤੁੰ ਕਿਸੀ ਕਾ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਫੇਰ ਜੇਗੁ

੨੨

ਬਚਨੁ ਤੁਥੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੈ ਗਾਸੋਈ ਕੀ ਜੀਅੋ
 ਗਾਨਾ ਜੀਤ ਉਗਤਿ ਕਉ ਪਗਾਪਤਿ ਹੋਈ
 ਐ। ਤਾਗ ਜੇ ਵੇਦ ਜੀਰ ਅਤੇ ਗਣੀ ਬੁਝਾ
 ਏਕੈ ਪੁਛੈ। ਸੁਣਿਹੋ ਗਣੀ ਕਯਾ ਚੁਗਕ
 ਜੀ ਵੇਦਾ ਤੁਢਿਹੈ ਸੋ ਬਾਤ ਕਰੀ ਐ ਜਿਸ
 ਬਾਤ ਸਿਉ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ। ਤਾਗਣੀ ਅ
 ਤੇ ਵੇਦ ਜੀਰ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜੀਤੁ ਮਗੁਸ।

ਈਗਮਾਨਿਦਕੇਸਿਖਹੋਵਹੁ। ਅਗੁਸਾਈਜੀ
ਤੁਏਬਚਨਕਹੈਗਾਸੇਮਾਨੀਐ। ਤਉਮੁਕਤਿ
ਕਉਪਗਾਪਤਿਹੋਵਹੁ। ਤਉਗਜਾਜੀਅਧ
ਦੇਸਅਧੁਧਨੁਅਧਿਹਸਤੀਘੋਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
ਸਨਅਰਥਦੇਕਰਿਕੈਗਾਨੀਅਤੇਵਜੀਰ
ਕਉਪਾਰਿਵੇਰਕੈਗੁਸਾਈਜੀਪਾਰਿਚਐ
ਬਿਰਕਤਿਹੋਇਕਗਿਨਾਤੇਜਾਤੇਗਮਾਨਿਦ

ਕੇਆਸਟਿਆਇਨਿਕਥੇ। ਗੁਸਾਈਜੀ
 ਕਿਸੀਕੇਮੁਖਿਨਾਹੀਲਗਤੇ। ਅਤੇਇਕ
 ਟਹਲੀਆਸਾਗੁਸਾਈਜੀਕਾਤਿਸਕਉ
 ਗਜੇਜੀਕਰਿਆ। ਪੂਰਜੀਮੇਸਿਖਗੁ
 ਸਾਈਜੀਕਾਰੇਦਾਰੈ। ਮੁਝੈਸਾਈਮਤਿ
 ਟੀਜੀ। ਐਕਿਸਾਸਿਓ। ਮੈਚਰਨੀਲਾਗੇ
 ਤਾਉਨਬਾਣਕਕਰਿਆਤੇਗਨਾਉਕਿ

ਆਰੈ॥ ਅਰਜਨ ਮਰਿ ਸਕੇ ਪਰਿ॥ ਅਰ
ਦਿ ਸਕ ਉਤਰੈ॥ ਤਾਰ ਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮਾਰ
ਰਾਹੁ ਨਾਮੁ ਅਮਰੀ ਕਰੈ॥ ਜਾ ਤਗਜ ਪੁਤੁ
ਅਰਬਾਸਾ ਅਮਰੀ ਰਪੁਰੀ॥ ਤਾ ਬਾਲ ਕ
ਕਹਿਆ ਗਾਜਾ ਜੀਤੁ, ਥੁ ਤਿ ਅਮਰੀ ਕ
ਰਿ॥ ਤੇਰਾ ਪਿਆਨ ਕੁ ਜਨਮਿ ਰਿ॥
ਤੇਰਾ ਜਾਜੀ ਈਹਾਂ ਸੇਵ ਕਰੇ ਵਨਾਮ ਗੁ

ਸਕੁਲੈਗਾਪਰ ਜਬਗੁਸਾਈਇਸਨਾਨੁਕੀ
 ਗਾਜੀਅਤੇਕਰਕੈਆਸਟਿਆਵਹਿ
 ਗੋਤਿਸੀਸਮੈਤੁਮਆਨਕਹੀਓਤਾਤਹਾ
 ਜੇਕਰਿਆਬਾਲਕਕਾਮਾਨਿਆਤਾਉ
 ਹਾਂਗਹਿਟੇਲਾਗਾਗਾਜਾਬਨਤੇਲਕਨੈ
 ਮਾਲਿਆਵਟੇਲਾਗਾਇਕਟਕਾਵਟੇ
 ਇਪਈਸਾਸੀਕ੍ਰਿਸਤਿਕੈਅਰਥਕਿਸੀ

ਕੁਖੇ ਕਉ ਦੇਵੈ। ਅਗਇ ਕਪੇ ਸਾਆਪਖਾਵੈ
ਇਸੀਰ ਉਸਰਹ ਦੇਵਾਗਾ। ਜਬਗੁ ਸਾਂਈ
ਜੀਇ ਸਨਾਨ ਕਰਕੈ ਅਰਿਆਇਆ ਤਬ
ਰਾਜਾ ਹਥ ਜੇਟ੍ਹਿ ਕਰਿ ਜਾਇਖ ਮੂਹੇਇਆ
ਤਾਉ ਨ ਬਾਝ ਕਕਰਿਆ ਗੁਸਾਈ ਜੀਰ
ਜਾਅਮਰੀ ਕਸਿਖਹੇਇਆ ਰਾਹਤਾ
ਹੈ। ਜਿਉਆ ਗਿਆਰੇਇ। ਤਾਰਾਮਨੀ

ਦਬਚੁਨਕਹਿਆਜੋਗਾਜਾਕਿਸੀਬ੍ਰਹਮਣ
ਤਥਾਸਨਿਆਸੀਤਥਾਜੋਗੀਕਾਸੇਵਕੁਰੇ
ਵੈਰਮਕਿਸੀਕਉਸੇਵਕਕਰਤੇਨਾਹੀ॥
ਤਾਂਗਾਜੋਕਹਿਆਪੂਰੁਜੀਮੈਸੇਵਕਆ
ਦਚੁਗਾਦਗੁੰਸਾਈਜੀਕਹਉ॥ਮੁਏ
ਰਨੀਯਗਾਵਹੁਅਰੁਮੁਝਿਆਪਗਾਧੀਕੀ
ਗਤਿਕਰਹੁ॥ਤਉਇਸੀਰਉਸਨਾਯਬੀ

੨੫੮

ਸਰਿ ਨਰਹਿ ਆਗਾ ਆਕੁ ਨੀ ਆ ਬੇਰੈ ਅਰ
ਦਿਨ ਗਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰੈ ॥ ਤਾਇਸੇ
ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਗੁ ਸਾਂਈ ਸੁਇਆ ਜੋ ਗਨਾ
ਦਇਆ ਵਾਨੈ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰਿ ਸਿਮਰਨੁ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਨਾਮ ਨਾਪਕਰਤਾ ॥ ਇਸਕਾ
ਜੋ ਗਨਾ ਥਾਸੋ ਆਧੁ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰ
ਥਿ ਦੇ ਆਇਆ ॥ ਅਗਸਿ ਖਰੇ ਵੇ

ਕੀ ਬਹੁਤ ਅਰੁਣਾ ਖਾਰਾਖਤ ਹੈ। ਏਹ ਸਾ
 ਹੀ ਹਕੀਕਤਿ ਹੁਸਾਇ ਜੀ ਸੁਣਿ। ਸੁਣਿ
 ਕੈ ਗਾਨਾ ਬੁਝਾਇਆ। ਬੁਝਾਇ ਕੈ ਚਰਨ
 ਲਗਾਇਆ। ਅਰਕਹਿਆ ਹੇ ਗਾਨਾ ਜਾਇ
 ਅਪਣੇ ਰਿਹਮ ਹਿਸਾ ਲਗਾਮ ਕੀ ਪੁਜਾ
 ਕਰਿ। ਅਰਕੁ ਗਾਣਾ ਨਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰੁ ਨ
 ਕਰਿ। ਅਰਕਾ ਪਣਾ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਜਾਨ

ਨਾਸਭੁਕਿਛੁਰਗਵਾਨੀਕਾਰੈ॥ ਅਗਮੇ
ਗਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਚਰਨਕੋਸੀਸਵੁਹਾਇਕੈ
ਬਚਨਮਾਨਕੈਗਨਾਅਮੀਕੁਪੁਰੀਕਉ
ਚਲਿਆ॥ ਆਵਤਾਆਵਤਾਨਗਰਿਆ
ਇਪਹੁਚਿਆ॥ ਰਹਟੇਲਾਗਾ॥ ਤਾਂਗਨੇ
ਕਹਿਆ॥ ਜੇਗਨੀ॥ ਐਸੀਬਾਤਿਹੋਇਕੈ
ਸਾਬਚੁਨਗੁਗਕਹਿਆ॥ ਸੇਪੁਗਹੋਵੈ॥

ਤਾਗਣੀਕਰਿਆਗਜਾਜੀਮੇਦਾਸੀਤੇ
 ਨਿਸਤਰਹਤੇਗਾਗਮਗਾਜੀਤੇਵੈਤਿਵੈ
 ਕਰੀਐ। ਤਾਗਜਾਬਹੁਤਪ੍ਰਸਿਨਹੁਆ
 ਤਉਗਜਾਕੈਸੀਤਪਸਿਆਕਰਣੇਯਾ
 ਗਾ। ਜਬਸਵਾਪਹੁਰਗਤਰਹੇਤਬਦ
 ਤਨਬੀਨੀਕਰੈ। ਫੇਰਿਮਾਯਾਏ

ਕਰਿਕ੍ਰਿਸਨਕ੍ਰਿਸਨਜਪੈ॥ ਅੰਗੁ ਅੰਤਰਿ
ਪਿਆਨਕ੍ਰਿਸਨਹੀਕਰਾਖੈ॥ ਜਬਚਾਰਘ
ਨੀਆਗਾਤਰਹੇਤਾਇਸਨਾਨਕਰੈ॥ ਫਿਰ
ਠਾਕਰਿਕਉਇਸਨਾਨਕਰਾਵੈ॥ ਸੁਣਾ
ਪਹਰਿਰਿਨਚਨਦੇਤੀਕੁ, ਸੇਵਾਕਰੈ॥
ਅਹੁਰਸੋਈਕੀਕਰੈਤਉਠਾਕਹੁਨੁਕਰੈ॥

ਭਗਵੈ। ਆਪਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ। ਫੇਰਿ ਜਾ
ਇਨ੍ਹਿਆਉ ਮੈ ਬਰੇ। ਤਬ ਰਾਜੈ ਪ੍ਰਣਕੇ
ਸਾਖ ਕਰਿਆ। ਇਕ ਪਹੁਰ ਰਾਜ ਸਿਆ
ਉਕਾ। ਸਵਾਪਹੁਰ ਸੇਵਾ ਕਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਪ
ਨੀਆ ਮੇਲਾ ਤਿਕੀਆ। ਚਾਰਖ ਨੀਅ।
ਧਰਮ ਸਾਭਾ ਬੈਠ ਕੀਆ। ਚਾਰਖ
ਨੀਆ ਸੀਧਿਆ ਮਰਤੀ ਕੀਆ। ਫੇਰ

੨੬੯

ਆਈਗਤਿ। ਪਹਿਲਾ ਪਹੁਰ ਤੇ ਕੀਰਤਨ
ਕਾ। ਪਉਟੇ ਦੇ ਪਹਿਰਿ ਸਉਟੇ ਕੇ। ਸੰਵਾ
ਪਹੁਰ ਦਾਤਨ ਬੀਨੀ ਇਸਨਾਨ ਕਾ। ਇਸ
ਮਹਿ ਦੇ ਇਘਨੀਆ ਠਾਕਰੇ ਕੇ ਇਸਨਾਨ
ਕੀਆ। ਇਸ ਰਉਸੁ ਲਾਗਾ ਠਾਕਾ ਤਪ
ਸਿਆ ਕਰਨਿ। ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਬਰਸ ਤੀਜੇ
ਗੁਜਰੇ ਤਾਗ ਜੇ ਕਹਿਆ। ਹੇਗਨੀ ਜੇ ਘਨੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀ ਹੋ ਸਾਈ ਸਤਿ ਜੈ॥
ਗਾਫੀ ਕਹਿਆ ਸਤੁ ਜੀ॥ ਤਾਗੁ ਏਕੁ ਪ
ਹੁਰ ਸਉ ਟਕਾਰਾ ਖਿਆ ਅਰਸਤਿ ਪਹਿ
ਮੈਥਾ ਅਰਸਿ ਮਰਨਿ ਕੇ ਕੀਏ॥ ਗਾਜਕ
ਖਬਰ ਲੇਵੇ ਤੇਰੀ ਰਹਿ ਗਇਆ॥ ਤਾਸੀ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਰਗ ਸਨਿ ਚਕ੍ਰ ਕਉ ਆਗਿਆ
ਕਰੀ॥ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੈ ਗਾਜਿ ਕੀ ਖਬਰਿ ਲੈ

੨੬੨

ਗੁਰਮੇਰ ਨਾਮ ਮੋ ਮਗਨ ਜੋ ਇਹ ਰਿਅ ਹੈ
ਤਾ ਸੁਦਰਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਵਾਨ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਸਾਖਿਆ ਇਕ ਰਿਗਨ ਆਗਾ ਕਰ ਦੇ।।
ਤਾਉ ਸ੍ਰੀ ਰਿਉ ਸਦੇ ਇ ਬਰਸ ਅਉਰ ਬੀ
ਤੇ। ਤਾਗ ਜੇ ਦੇ ਇਘਨ੍ਹੀ ਆਸ ਉਤ ਕੀ
ਆਗਾਖੀ ਆਗੇਰ ਸਕੁ ਆਠ ਘਰਿ
ਕਰਦੀ ਇਹ ਮਕੈ ਅਰਥਾ ਤਾਇ ਸਰਉਸ

੨੩

ਕਰਤਿਆ ਚਾਰ ਬਰਸ ਗੁਜਰਿ ਗਏ। ਤਾਗਨੇ
 ਕਰਿਆ ਗਾਣੀ ਜੀਏ ਗੁਰੂ ਇਘਨੀਆ ਬਾ
 ਟਿਐ। ਕਿਵੈ ਮੈ ਸੀ ਹੋਇ ਜੋ ਏਹ ਕੀ ਅਰਥ
 ਲਾਗੈ। ਤਾਗਾਣੀ ਕਰਿਆ ਕੁਲਾਗਾ ਜਾਨੀ
 ਸਾਈਘਨੀ ਸੁਲਾਖਣੀ ਸਗੁਨਾ ਲਾਇ
 ਵੈ। ਤਾਗਨੇ ਆਠ ਪਹਰਿ ਕਾਪੂਟ ਕੀਆ
 ਜਬ ਸਉਨ ਕਾ ਬੇਲਾ ਹੋਇਆ ਤਉਨਿ

੨੬੩

ਦੁਗਾਜੇ ਕਉ ਗਿਸ ਦੀਆ ॥ ਤਾਗਾਜੇ ਕਉ
ਆਗਾਣੀ ਜੀ ਨਿੰਦੁ ਮੇਰੀ ਦੇਹੀ ਗਾਸ ॥
ਈਹੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਤਾਗਾਣੀ ਕ
ਹਿਆ ਗਾਜਾ ਜੀ ਏ ਕੁਜਤ ਨਹੈ ਉਸ ਸਿਉ
ਬਾਚ ਕੇ ਕਾਗਾਜਾ ਜੀ ਹਮਤੁ ਮਚਾ ਕੀ
ਪੀਸਹਿ ॥ ਤਉ ਨਿੰਦੁ ਹਟੈ ॥ ਅਉਰ ਜਤ
ਨ ਕੇ ਉਨਾਜੀ ॥ ਤਾਗਾਜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਨਹੁ ॥

ਆਲੇ ਕਰਿ ਕਣ ਕਿਰਾਜਾ ਅਰਗਾਣੀ ਪੀ
 ਸਟੇਯਾਗੇ॥ ਤਾਸੀ ਕਿਸਨਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਕਉ
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਵਡੀ ਕਾਨੈ॥ ਤਾਦੁ ਆਰ ਕਾਤੇ
 ਦਉ ਨ ਕਰਿਆਇਆ॥ ਅਗੈ ਕਰਿ ਗਣ
 ਅਰਗਾਜੇ ਕੇ ਸਾਥ ਪੀਸਟੇਯਾਗਾ ਤੁੰਚ
 ਕੀ ਹਥ ਕੀ ਫਿਰਟੇਯਾਗੀ॥ ਤਾਗਾਜੇ ਸ
 ਯੋ ਕ ਕਰਿਆ ਗਾਣੀ ਕਿਸਨ ਨ ਦ੍ਰਾਵੀਐ

486

ਜਬ ਘਗਿਅਟਿ ਮਹਿ ਪਾਣੀ ਮਨੁ ਛੁਮਾ ਜੁਗੀ
ਦੇ ਤੈ ਤਾ ਕਿਉ ਗਏ ਭਗਵਾਨਾ ਤਾ ਗਣੀ ਕ
ਹਿ ਆਗਾਨਾ ਜੀ ਤੁਸਾਨਾ ਹਥ ਬਹੁ ਤਕੇ ਮ
ਘੁਯੈ। ਤਾ ਗਾਨਾ ਬੇਘਿ ਆਤੇ ਰਹ ਬਧਾਰੀ
ਹੈ ਕੇ ਨਾਰੀ। ਤਾ ਗਣੀ ਕਹਿ ਆਹੈ ਜੀ।।
ਤਾ ਗਣੀ ਅਤੇ ਗਜੇ ਕਾ ਹਾਥ ਜਾਣਿਆ
ਗਣੀ ਅਤੇ ਗਜੇ ਤਹ ਕੀ ਕਰਿਆ ਜੇ

ਗਾਥਾਏਹਮਨੁਦੁਰੇਹਿਕਾਨਾਹੀ। ਤਾਸੀਕਿ
 ਸਨਬੋਲਓਠੇ। ਜੇਗਾਨਾਨੇਸਾਕਸਟ
 ਮੈਤ੍ਰਿਸਰਿਨਪਾਇਆਹੈ। ਜਰਿਪ੍ਰਿ
 ਲਾਇਛੁਡਾਇਆਹੈ। ਅਗਜਿਸਰਿ
 ਨਦੋਪਤੀਕਓਐਸੁਰਪਨਾਹੈ। ਤਿਸ
 ਰਿਨਮੈਕ੍ਰੋਪਹੁਆਥਾ। ਅਗਜਿਸਰਿ
 ਨਗਜਕੇਸੀਕਟਿਕਟਿਆਹੈ। ਤਿਸਰਿ

ਨਮੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਥਾ ਨਮੋ ਜੋਗ ਭਗਤਾ ਕੇ
ਅਰਧੰਗਿ ਰੇ ਰਾਜਾ ਮੈਆ ਪਟਿਆ ਭਗ
ਤਾ ਕਉ ਆਠ ਪਹਿਰਿ ਚਉਸ ਠਘਨੀਆ
ਬਿਸਾਹ ਤਾਨਾਹੀ। ਤਾਗਜੇ ਅਤੇ ਰਾਣੀ
ਹਥ ਜੇ ਨਿਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਭਾਗੈ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਇਕ ਘਨੀ ਛਿਨ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾ
ਹੀ। ਤਾਸੀ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਆ ਭਾਗੈ॥

244
ਤੁਠਾਂਗਿ ਦੁਮਾਂਗਾ ਤਾਗ ਜੇ ਕਹਿਆ ਪੂਰ
ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤਿਤਰੇਗਾ ॥ ਇਸ ਸਿਉ ਆ
ਉਗਰਿਆ ਮਾਗ ਉਪਾ ਪੂਰ ਜੀ ਸਾਹੇ ਦੇਸ
ਕਾਗ ਜਦੇ ਹਿਤਾ ਓਹੁ ਕਾਮ ਨਹੀ ॥ ਜੋ ਸਾ
ਹੇ ਸੀ ਸਾਹ ਕਾ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਅਰ ਮੇਤੀ ਹੀ
ਰੇ ਰੇ ਹਿਤ ਉਕੀ ਕਾਮ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇਨੂੰ ਹਸਤੀ
ਘੋਨੇ ਦੇਹਤਾ ਕਾਮ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਨਉ ਖੰਡੁ

ਉਦੁਰਹੇ। ਤਾਮਾਇਆ ਕਰਿਆ ਰੁਝਾ
ਜੀ। ਤਾਕੁ ਗਵਾਨ ਕੀਐ ਸੀਰਇਆ ਹੇ
ਈ ਜੋਗ ਜੇਕੀ ਨਿਝਾਦੁਰਹੇ ਇਗਈ
ਤਾਂਗੁ ਬਿੰਦਨੀ ਸੁਦਰਸਨ ਬੁਝਾਇਆ
ਬੁਝਾਇ ਕੈ ਕਰਿਆ ਜੋਗ ਜੇਕੇ ਸਕੀ
ਪਬਰਿ ਕੁਝੀ ਭਈਐ ਕੋ ਉਜਧਰੀਨਾ
ਕੈਗੈ। ਤਾ ਸੁਦਰਸਨ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਮੈਸਾਤੀਨਥੇਕਮੇਕਉਨਹੈਜੇਅਮਰੀ
ਕਕੀਬੁਰਿਆਈਚਿਤਵੈਅਰਪੂਰਜੀ
ਇਹਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤੇਰਹਿਤਹੋਇਰਹਿਆਹੈ।
ਮੈਚੁਗੁਚੁਗੁਤੇਰੇਰੁਗਤਿਦੇਖੈਯੋਪਰ
ਅਮਰੀਕਵਡਾਕੁਗਤੁਯੋ। ਤਾਸੁਦਰਸ
ਨਕਉਕਰਿਕਰਿਅਰਗਾਨੇਕਉਇਸਥ
ਪਕੈ। ਅਰਗਾਨੇਕਾਜਗਤਿਮੈਜੋਕਾ

੨੫੫

ਰਕਰਕੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਦੁਆਰ ਕਾ ਗਏ। ਤਾ
ਗਜੇ ਅਮਰੀ ਕ ਕੀ ਕੁਗਤਿ ਸਾਰੇ ਸੀਸਾ
ਰਵਿਖੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਈ। ਦੇਸ ਦੇ ਸਾਥਿ ਖੈ ਸੁਰਿ
ਆਜੇ ਗਜੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾ
ਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਦੇਸ ਦੇ ਸਕੈ ਲੋਕੁ ਆਵ
ਨ ਲਾਗੇ। ਦਰਸਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਪਾ
ਲ ਕੀ ਸਾਥ। ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਬੁਰਾਮਨਿ

ਆ। ਦੇਖੋ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਤਮਾਸਾ ਜੋ ਸੁਦੇ
ਅਰਥੈ ਸਨੇਕ ਉਦਭਿਯਾਈ ਦੇਵ ਦੇ
ਲਾਗਾ ਹੈ। ਬਡੇ ਬਡੇ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਇਕਸੁ
ਏ ਆਪਸ ਵਿਚਿ ਮਸਲਤਿ ਲਾਗੇ ਕਰ
ਨੇ। ਜੋ ਕਿਏ ਇਸ ਕੀ ਨਿਦਾਹੇ ਇਤਾ
ਕੁਲੀ ਹੈ। ਤਾ ਸਭ ਨਾਇਕ ਠਿਯਾਹੇ
ਕੈ ਕਹਿ ਆਜੇ ਚਲਹੁ ਦੁਰਬਾਸੇ ਪਾਸਿ

੨੬੬

ਜਾਣੀਐ ਓਹੁ ਇਸਕਥੁ ਸਗਪੰਦੇ ਜਾਏ
ਗਾਇਸਕੀ ਨਿਰਾਹੇਇ ਗੀਅਤੇਜੇ ਸੁਤੇ
ਅਰਬੈ ਸੋਭਗਤਿ ਹੋਏ ਤਾਹਮਾਰੀ ਪੁਜਾ
ਕਰਾਹੇਇ। ਤਾਇਹੁ ਮਸਯਾਹਿ ਕਰਕੈ
ਦੁਰਥਾਸੇ ਪਾਸਗਏ। ਜਾਇ ਨਿਮੰਸਕਾਰ
ਕੀਤੇਨੈ। ਤਾਦੁਰਥਾਸੇ ਆਦਰਕਰਕੈ
ਥੈਠਾਏ। ਤਾਇਨਾ ਕਹਿਆ ਅਜੀਬ

ਤਾਅਚਰੁ ਜਰੇ ਟੇਲਾ ਗਾਰੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸਨ
ਸੁਦੇ ਅਰਥੈ ਸੋ ਕੋ ਭਗਤਿ ਦੇਵ ਟੇਲਾ
ਗਾਰੈ॥ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨਾਅਮਰੀ ਕਹੈ ਉਸ
ਕਉ ਸਾਗਸੀ ਸਾਰਆ ਟਨਿ ਟਾਇਆ ਹੈ॥
ਉਸਕਉ ਸਗਪ ਦੇਆਵਹੁ॥ ਤਾਦੁ ਰਬਾ
ਸੋ ਕਹਿਆ ਕੁਲਾਜੀ ਉਸਕਉ ਮੇਮਾਹਆ॥
ਵਤਾਰਿਉ॥ ਤੁਮਅਨੰਦ ਸਿਉ ਪਰਿਨਾ

੨੭੦

ਵਹੁ॥ ਤਾਗਜੇ ਪਾਸਿ ਦੁਰਬਾਸੇ ਕਉ ਰੇਜ
 ਕੈ ਰਿਖੀ ਸਰਿ ਪਰਿਆਏ॥ ਤਾ ਦੁਰਬਾ
 ਸਾਚ ਲਾਤਾਚ ਲਾਤਾਗਜੇ ਪਰਿਆਇਅੰ॥
 ਆਇਗਜੇ ਕਉ ਮਿਲਿਆ॥ ਗਜਾਅਤੇ
 ਗਣੀ ਪਰਦੁ ਨਾਦੇ ਕਰਿਆਇ ਰਣੀ
 ਲਾਗੇ॥ ਤਾਗਜੇ ਕਹਿਆ ਚੁਮੇ ਗਜਨ
 ਮੁਸੁਫਲਾਉਇਆ॥ ਦਿਹੁ ਸੁਫਲਾਉ

ਨਪਰਮੇਰਧੰਨਪਰਮੇਸਰਕੇਕੁਗਤਿ।
ਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ॥

੨੭੬

ੴ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਝਾਗੁਆੜੀਆਲਿਖੀਆ॥

ਪਰਦੁਰਦੀਕੁਪਾਲਪਿਆਰਿਆ
ਮੈਦੁਠੀਆਇਪਵਾਵੈ॥ ਤੈਨਾਨਾਉ॥

ਮੈਡੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਸੁਣਿਆ ਕੁਝ ਗਿਗਾਵੇ। ਸੁ
ਈ ਗਣੇ ਨਗੁਆ ਲਕਾਈ ਕਰਿ ਸਿਰਿ
ਆਖੇ ਆਵੈ। ੧॥ ਜੇਗੁ ਟਗਣੇ ਪਿਆਗ
ਤੈਰੇ ਤਾਮੈ ਪਾਗ ਨ ਪਾਵਾ। ਅਉਗਟ
ਅਪਣੇ ਵੇਖ ਕਰੀ ਗੁਣ ਮੂੰਝ ਵਧਾਗਮ
ਪਾਵਾ। ਸਰਸਿ ਦੀ ਦਾਸੁ ਟੁਤੁਰੁ ਵ

ਲਬੈਰਿਮੁ, ਨਜਾਵਾ। ਨਿਤਗੁਆਲ
ਵਈਕਰਬਾਟੀਤੁ, ਨਿਥਾਵਿਮਾਰਾਥੰ
ਵਾ। ੩। ਜੇਤੀ, ਕਜੇਕਜਟਵਾਣਾਜੇਤਉ
ਕਸਿਆਗਾਵੈ। ਤੁਸਮੁੰਦੁਮਿਹਰਿਰਾਗੁ
ਰਿਆਲਖਖਈਵਰਸਾਵੈ। ਸਾਈਪਲ
ਕਾਪਵੇਵਿਚਲੇਖੇਜੇਸਹੁਨਾਥਿਵਿਗਾਵੈ
ਗੁਆਲਗਰੀਬੀਏਪਲਉਤੁਘੋਲਘ

੩੭੭

ਤੇ ਲਾਖ ਦਾਵੇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੂ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣ
ਦਾ ਲਾਤਾ ਲੇਖਾ ਕਉ, ਨ ਸਮਾਲੇ। ਕੁਸਕੇ
ਕਉ, ਨ ਸਮਜਾ ਲਕਹੀ ਦੀ ਤੂੰ, ਆਪ ਆਵੈ ਵਿ
ਚਟਾਲੇ। ਪਰਮ ਗਇਚੁ ਪਾਤਾ ਥੀ ਕੋ ਪਿ
ਨਕਾ ਗੁਲ ਚਾਵਾਲੇ। ਜੇ ਤੇ ਮਿਹਰਿ ਗੁਆਲ
ਖਸਮ ਦੀ ਇਥਉ, ਖਰਗਨਿ ਸੁਖਾਲੇ। ਗਾਫ
ਲ ਮੋਲ ਕਧੀ ਤੇ ਲਾਖੀ ਤੂੰ ਹਲਾ ਬਨਕ

ਗਗਾ ਤਾਂ ਤਾਂ ਟਾਂਗਾ ਪੁਵੁਲਾ ਹੇ ਅਗੇ ਰੇ ਤੇ ਕੋਰੇ ੨੭੮
ਵੈਸਹੁ ਤਾਗਾ ਮਤਾ ਕਾਈ ਘਨੀ ਘਪੇਟਾ
ਵੀਉ ਥੇਰਾ ਕੋਈ ਨਗਾਗਾ ਸਮਝਾਇ
ਗੁਆਲਾ ਸਵੇਲੇ ਚੀਗਾ ਅਗੇ ਰਿਸੇ ਦੂਰ
ਕਨਾਗਾ ਪਾਤਿਹ ਲਾਤੁਲ ਬਹੈ ਦਾਇਮ
ਜਿਨਾਨੁ ਸੇਵਾ ਪਾਰ ਪਹੁਤੇ। ਕਹਰ ਕਾਨੁ
ਰਵਤਾ ਨਾ ਕੋਲੁ ਗਏ ਸੁਖਾਲੇ ਸੁਤੇ। ਨਾਓ

ਹਰਗੀਰ, ਖਧਨੀ ਲਘੇ ਦੇ ਤਰਦੇ ਉਤੇ ਉਤੇ
 ਦੇ ਸਤੁਗੁਆ ਲਘੇ ਜਿਨਾਨੁ ਮਿਲਿ ਆਚਰੁ
 ਰੰਗ ਸਤਾਵੇ ਰੂਤੇ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨਾ ਨਾਲਿ ਚਰੁ
 ਕਾਲਾਂ ਕਿ ਕਰਸੀ ਜੇ ਮੇਏ ਮਰਨ ਥੀ ਅਗੇ
 ਸਿਰਦਾਤ ਮਾਤਿ ਨਾਨਕੁ, ਨਾਹੀ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਸਠੀ
 ਗੁਰੇ ਲਗੇ ॥ ਤਲ ਬਜਿਨਾ ਟੀਤਾ ਲਘ

ਤਰਹੀ ਦਿਭਵਿ ਰਿਤੁ ਸੁਗ ॥੧੫॥ ਸੁਮਾਰ
ਮਾਲਏ ਦੈ ਸੀ ਹਿਕੇ ਕੇ ਚੋਰ ਖਨੇ ਸੀ ॥ ਤਿਕੇ
ਕੋਧਾ ਸੁਪੇ ਨਾਪਉ ਸੀ ਦੇ ਖਰਿਆ ਯੁਟ
ਨੇ ਸੀ ॥ ਮਾਲ ਵਟਾਇ ਕੇ ਪਛੋਤਾ ਸੀ ਬੈਠਾ
ਥਾਟੇ ਸੀ ॥ ਖੀ ਧੀ ਉਸ ਗੁਮਾਲ ਅਪੁ
ਠੀਠੀ ਚਹਰਿ ਦੇ ਨਾਇਨ ਦੇ ਸੀ ॥੧੬॥

30

30

ਤਿਮਰਲੀਗਥਾਬਰਕਿਆਰਿਆਨੀਤਾਸੇ
ਰਹਮਾਉ, ਅਕਬਰਤੇਜੀਗੀਰਕੇਨੀਤਾਤੁਸ
ਮਝਿਰੇਖਇਥਾਉ, ਸਾਹਜਗਨਕਿਆਥਾ
ਗਇਆਪਥੇਜੇਦੀਆਮਿਲਖਸਗਉ, ਨ
ਲਗੁਆਲਇਨਾਨਹੀਨੀਤਾਕੋਈਬਿਆ
ਭੀਨੇਸੀਨਾਗੁ, ॥੧੭॥ ਜਿਨਾਉਤਾਨਾਇਖਸ

ਮੇਰੇ ਜੁਤਾ ਜਗਤਿ ਨਾਹਾ। ਸੁਮਾਰਾ ਮਾਲੇ
 ਵੈ ਵੈ ਸੀ ਜਿਵੈ ਬੁਝੈ ਤੇ ਕਾਹਾ। ਨਾ ਤੈ ਸਮ
 ਭਿਆ ਅਗੇ ਅਗੇ ਰਹੂ ਮਰਿਆ ਸਮ
 ਸੁਕਤਾ ਹਾਇ ਵੈ ਗਇ ਚਗੁ ਮਾਲਾ ਜਗ
 ਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਚਨੀ ਪਿਛਾਹਾ। ੧੮। ੫
 ਪੀਸਾਰ ਸਮਾਲ ਸੇਗਾ ਰਿਭਰ ਕੰ ਪਰੁਗ

੨੭੨
 ੨੮੨

ਈਸੈ ਜੈਸੈ ਮੇਆ ਖਾਤਿ ਵੈ ਵੈ ਵੈ ਆਖੈ ਵੈ ਰਿਆ
ਵਿਛਾਨ ਆਇ। ਗਲ ਵਿਖਾਉ ਤੇ ਰਸ ਸਤ
ਪੈ ਗੰਠੇ ਮੁਹੰ ਸੀਰੀ ਜਬਾਨ ਮਲਾਈ। ਈਸੈ
ਮਿਨ ਤਿਗੁ ਆਲਾਸਾਡੀ ਵਿਲਾਤੁ ਮਿਹਰਿ
ਨਾਹੀ। ੧੮। ਕੁਰਕੁਰਿਆ ਮੁਹਤ ਉਪਿ
ਆਰੇ ਰਾਖਾਲੀ ਹਿਰਨ ਨੂਰੇ। ਵੇਖੇ ਚੰਦ੍ਰਨ

ਸ੍ਰਣਰਾਸਤਸੈਇਆਕੁਗਤੁੰਦੁਰੇ। ਤੁੰਖੁਸਗ
ਲਖੁਸੀਦਾਰੁਗਿਆਮੈਆਜਤਿਗਮਪੁਰੇ॥
ਦਰਤੇਖਣਗੁਆਯਸਨੇਹੀਸਤੁਗਾਣਤਿ
ਪੁਛਹਚੁਰੇ॥੧੫॥ ਜੇਗਾਣਤਿਸਤਿਹਚੁਰੇ
ਪੁਛੈਤਾਸਕਾਗਾਯਸੁਣਾਈਅਤਿਸਿਰਿ
ਤਾਂਈਜਾਨਜਿਗਰਿਦਿਚੁਜਗਨਕੁਝਛੁ
ਪਾਈ॥ ਜੇਕੁਝਨਾਯਦਿਹਾਣੀਮੈਤੁਸਕੁ

੨੮੪

ਗਾਏ ਸਾਈ। ਆਖੇਗੁ ਆਲਹ ਦਾ
ਤੁਸਾਨੁ ਬੇਆਦਰ ਨ ਡਿਖਾਈ॥੨੦॥
ਗਾਈ ਤੁਸਾਡੀ ਦਿਖਿ ਆਰੇ ਰੋਜ ਫੇਰ
ਮੇਧਾਈ॥ ਜੇਤੁੰ ਕੁਹਲੇ ਮੇਡੇ ਦਿਖ ਗਾਈ
ਮੇਧੀ ਦਿਆ ਆਪ ਕਹਾਈ॥ ਥੀਵਾਯੇ
ਗਜਿਗਰੇ ਯਕੁ ਮੇਕੀ ਆਕਾਰ ਕਰਾਈ॥
ਪਿਛੁਰਾ ਸਰਸਗੁ ਆਯੁ ਤੁਸਾਨੁ ਮੇਡੇ

ਪੁਰਜੇ ਨਾਤਰਸਾਈ॥ ੨੧॥ ਤੇਰੇ ਭਾਵ ਕੇ
ਟਨੀਤੀਰਿਯਮੈਤੀਲੁਟੀਗਈਸੁਭੁਟੀ
ਫੁਨਾਕਾਨਮੇਜਿਦਫੁਨਾਈਫੁਟੇਮੁਭ
ਨਫੁਟੀ॥ ਪੈਗਈਗਾਭਿਯੋਗੀਭੋਗੀਤੁਰੇ
ਮੁਭਨਤੁਟੀ॥ ਪਟਟੀਗਾਫੁਗੁਮਾਭਿ
ਨਾਟੀਯੁਟੀਰਗੀਪਰਯੁਟੀ॥ ੨੨॥ ਨਾਨੇ

੨੮੭

ਹੀ ਵਧ ਗਾਣਨਿ ਹਮਾ ਲੇ ਨਾਘਿ ਨਾਨਕਾਵ
 ਤੇ ਚਰਕਾਂ ਸੀ। ਨਾ ਸਿਰਜਣਾ ਬਿਰੁਤ ਚਨ
 ਵਨਿ ਨਾ ਚਇ ਫਿਰ ਨਿਉ ਦੁਸੀ। ਮਰਨੀ
 ਵਨ ਦੀ ਕਾਈ ਨੇਨੇ ਤਉ ਦਰਸਨ ਦੇ
 ਧਿਆਸੀ। ਨੇਹੀ ਗੁਆਲ ਕਿਉ ਨਰ
 ਕਾਸਿ ਪਾਵਨਿ ਸੁਰਗੁ ਅਗੁਟੁ ਰਿਆਸੀ।

੨੩॥ ਜੇਜਾਟਾ ਫੂਰ ਜਾਣਾ ਜੇਬ ਨੂੰ ਵੇਰੀ
ਤਾਸਿਰ ਚਾਨੀ॥ ਫਾਨੀ ਦੇਖ ਰਬੁ ਜੋ ਵਾਹੁ
ਹਰਿ ਰਮਖਨੀ ਉਠਾਨੀ॥ ਹਿਕਲੁ ਮਾਸਿ
ਬਿਆਰਤਾ ਚੋਣਾ ਨਿਵੇਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਭੁਭ
ਫਾਨੀ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨੇਹੁ ਮਾਯਾ ਸੇਨੀ
ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇਚਿ ਟੀਰਾਨੀ॥ ੨੪॥

੨੪

ਇਤੀਗਾਈ ਜਗਾਵਿਚਿ ਸੰਦੀਆ ਜੇਕੋ
ਸਮਝਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਿਕਕੁ ਸਾਖਾ ਬਿਆਖਾ
ਲਾਪਰਾਇਆ ਤੀਝਾ ਪਰਨਾਗ ਨਿਗਾਰੇ ॥
ਉਥੀ ਚੁਗਾਈ ਪੰਜਵੀ ਨਿਰਿਆ ਜਨਮ
ਅਮੋਲਕ ਹਾਰੇ ॥ ਫਿਰ ਵਾਰਾਨਸ ਦੇ ਦੇਹੂ
ਟਕੇ ਸੇਆਤ ਮਹਤਿ ਆਗੇ ॥ ਸਤਵੰਤਿ

ਕਿਸੇ ਠਾਠੇ ਬਿਨੁ ਧੀਆ ਰੋਮਾਗੇ ਅਠਣ
ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਸਟ ਕਉ ਛੁਡੇ ਬਿਨੁ ਬੈਸੰਤ ਰਿਜਾ
ਗੇ। ਇਤੀ ਗਾਯੀ ਗੁਆਲੁ ਜਿਨ ਦੇ ਪਲੇਸੇ
ਸਹਿਜੇ ਨਰਕ ਸਿਪਾਗੇ॥ ੨੫॥ ਇਤੀ ਗਾਯੀ
ਜਗਦਿਚਿਤੰ ਗੀਆਹਿ ਕਰੇ ਵਰੁ ਬਿਆ
ਖਾਵਨੁ। ਤੀਝਾ ਸਾਪਸੀ ਗਤਿ ਰੀਟੁ ਲਾ

੨੯

ਚਉਥਾ ਅੰਕ ਹਛਾਵਨੁ। ਪੰਜਵਾਂ ਪਗਮਾਰ
ਭੁਯੋ ਵੈਦਿਹਵਾਰਿ ਜਸਗਾਵਨੁ। ਸਤਵਾਸੀ
ਸੰਤੋਖਰਖਨੁ ਦਿਨੁ ਅਠਵਾਤੀਰਥਨਾਵਨੁ।
ਇਤੀ ਗਾਯਪਯੋਗੁ ਮਾਯਾ ਨਿਰਾਦੇਤਿਨਾ
ਸਹਿਜੇ ਸਰਗਿ ਸਿਧਾਵਨੁ। ੨੬।। ਮੁਰਖਮ
ਨਮਗਿਆਨੀ ਨੁ ਮੇਰਿ ਤਨਾਬਹਿ ਸਮਝਾਈ

ਭੇਗਗਤੀਭਿੰਗਪਭਿੰਗਆਖੇਭਗਦਾਨਾ
ਹੀ।ਹਵਾਖਾਵਨਤੇਹਵਾਪੇਹਿਰੁਲਮੰਗੇ
ਸੰਨਾਸਬਾਹੀ।ਗਫਭਤਿਵਿਚਿਗੁਆ
ਭਯਮੇਸਾਯਾਦਨਆਵਸਿਸਾਈ॥੩੭॥
ਹਿਕਦੇਖੁਨਹਿਕਹਰਿਦਾਰੇਖਨੁਹਿਦੇ
ਖਨੁਹੈਨੈਨਾਹਰਿਦੇਖਨਿਵਿਚਿਮੁਖ

੨੮

ਭੁਭਗਬੈਰੇਖਾਨਿਵਿਚਿਮਿਹਨਾਹਰਿ
ਦਰਫੋਰੈਸੀਦਰਦੁਏਤਾਯਾਇਕਬੀ
ਸੀਵੈਨਾਆਖਨਦਸੁਗੁਆਯਾਸ ॥
ਗਕੇਲਾਹਨਾਕੇਦੇਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਯਯਾਵਾ
ਯਿਆਨੁਯਯਾਖਯੁਗਾਨੇਗਾਤਦਿਹਾਵਿਚਿ
ਗਮਦੇ ॥ ਫਿਰਗਿਹਲਾਕਰਨਾਗਾਵਾਲੇ

ਸੇ ਸੇ ਸੁਲਾਸ ਸਮਦੇ। ਸੇ ਆਵਾ ਲਿਖਾ
ਸੇ ਸੇ ਸੇ ਸੇ ਰਾਤੀ ਸੁਖ ਨ ਸਮਦੇ। ਸੇ ਕੁਰ
ਬਾਨੁ ਤਿਨਾ ਭੁੰਗੁ ਆਣਾ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾ ਆਖ
ਸਮਦੇ॥ ੨੫॥ ਦੁਨੀਆ ਕੁ ਸੁਖਿ ਸੇਦੀ
ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਕੋ ਦੁਖ ਨੇ ਵਾਣਾ। ਭਾਵੈ ਕੋ
ਸੁਖਾ ਆਸੁ ਸੇ ਭਾਵੈ ਕੋ ਰੋਕੁ ਸਾਭਾ॥
ਭਾਵੈ ਕੋ ਪਨੁ ਪਟੀ ਢਾਏ ਭਾਵੈ ਕੋ ਪਾ

੨੫

ਭਾਗਾਨਾਭਗੁਆਭਾਨੇਸੀਦੇਇਆਰਿ
ਕੋਰੁਕਨਕਾਭਾ। ੩੦। ਫੋਹਗਿਫਿਕ
ਹਰਾਨਾਕਰਿਏਨਾਆਪੇਖਟਸਿਨੇਸੀ
ਦੇਰਗਤੀਵਿਭਿਤੇਭੇਪਿਫੁਹਿਕਸਿਗ
ਧਕਰੇਸੀ। ਫੋਦਪਗਏਧੁਹਦੇਉਤੇ
ਸਖਣਾਖਾਣੀਭੇਸੀ। ਸੋਭੀਗੁਆ
ਭਾਆਪੇਰਭਖਾਵਨਤੈਗਾਨਾਉਕਰੇ

ਸੀ॥੩੧॥ਜੇਤੁੰਗਾਜੀਤਕੇਹੀਮੁਥਾਜੀ
ਤੇਹੈਵੈਰਕਗਾਮਸਾਏ॥ਜੇਤੁੰਗ
ਜੀਤਾਕੇਹੀਮੁਥਾਜੀਸਕੇਮਾਪਿਉ
ਜਾਏ॥ਜੇਤੁੰਗਾਜੀਲੁਗਿਆਚਰ
ਆਵਨਿਵਣਾਕੋਇਨਪਾਏ॥ਸਰੁ
ਕੋਈਗੁਆਲੁਆਖੀਤੇਰਖੇਜੋਤ

੨੬੭

ਉਬਖਸਿਮਿਯਾਏ॥੩੨॥ ਜੇਤੁੰਗਜੀ
ਤਾਕੇਹੀਮੁਖਸੀਯੋਕਮਾਪੇਸਭੁਸ
ਰੁਭੰਦਾਜੇਤੁੰਗਜੀਪਈਤਿਨ੍ਹਰੁਕੇ
ਵੇਗੀਕੋਨਕਹੀਦਾਜੇਤੁੰਗਜੀਯੁ
ਗੀਆਚਰਮਾਵਨਿਦੁਲਾਕੋਇਨ
ਪਇੰਦਾਜੇਥੇਸਾਵਲੁਸਤਿਗੁਰ

ਗਾਜੀ ਮੋਚਿਲਾਘੋਲਾਤੈਦਾ। ੨੨੨। ਰੂ
ਅਖੀਤੇਵੇਖੁਨਹਿਕੋਸਿਕਸਾਵਲਈ
ਹਿਕਾ। ਓਹੋਸਠਿਓਹੋਤੈਵੀਗਾਓਹੋਪੇਸ
ਓਹੋਨਿਕਾ। ਓਹੋਕੁਟਕਟੇਗਾਓਹੋਓਹੋ
ਗੋਲੀਓਹੋਸਿਕਾਸਾਵਲਾਵਿਚਗੁਮ। ੦
ਲਸਾਵਲਾਵੇਸੇਵਲੇਗਾਓਹੋਕਾ। ੨੩

੨੬੯

ਜੈਦੀ ਸਿਕਤਰੀ ਦਾ ਸਿਕਾ ਬਿਆ ਸਿਕਾ
ਫਿਕਾ ਲਗੇ॥ ਜੈਦਾ ਦਰਦ ਤਰੀ ਦਾ ਦਾਰੂ
ਬਿਆ ਦਰਦ ਕੇ ਦਾਰੂ ਤਗੇ॥ ਜੈਦਾ ਨਾਉ ਸਿ
ਸਾਨ ਤਰੀ ਦਾ ਹੁਲਾਰਾ ਹਿਆ ਦਿਚਿ ਜਗੇ॥
ਸਰੇ ਸਿਕਾ ਕੁਜੁਗੁਆਲਾ ਰਿਕ ਸਿਕਸ
ਦੁਲਦੀ ਤਗੇ॥ ੨੫॥ ਲਖ ਕਰੀ ਕੁਰਬਾ

ਨਤਿਨਾਥੁੰਗਾਯਜਿਨਾਦੀਹਿਕਾਕਰੀਕਰੇ
 ਨਾਤਿਨਾਦਾਸਦਕਾਜੇਮੁਹੁੰਨਬੋਯਨਠਿ
 ਕਾਪਦਮਤੇਨੀਯਤਿਨਾਦੇਓਤੁੰਜਿਨਾਯੁਹ
 ਰਿਦਗਾਦਗਨਿਕਾਮੇਕੁਰਬਾਨਗੁਆਲ
 ਤਿਨਾਥੁੰਜੇਆਪਸਗਾਇਨਸ੍ਰਿਕਾ॥੩੬॥
 ਖਮਤੈਰੁਖਸਮਾਨੇਥਾਧੁੰਬੀਦੀਕੋਲਜਿ

੨੬

ਭਾਈ ਪੰਡਾਣੀ ਦੀ ਕੁਹਕ ਖਾਵਿ ਚਿਰਿ
ਤੇਨ ਤਾਂਈ ਤਰੇ ॥ ਜੈ ਦੇ ਅਗ ਦੁਖ ਬਹਿ ਆ
ਖਾਸੇ ਕੁਰਿਆ ਦੁਖ ਅਗੇ ॥ ਹੋਰ ਗੁਆਲ
ਗਹਲੀ ਦੀ ਆਗਹਲੀ ਰਿਕਰੇ ਸਤੁ ਮੇ
ਰੁਠ ਗੇ ॥ ੩ ॥ ਰਿਕਰੇ ਜੀ ਜੀ ਦੁਕਰੇ ਮਾ
ਰੇ ਰਿਕ ਮੁਗ ਧਗ ਜਕ ਮਾਵਨਿ ॥ ਰਿਕ ਪਨੇ

ਅਣਪਾਤ੍ਰਿਆ ਅਗੇ ਬਾਗਾਂ ਬਾਧੀਆਂ ਦੁਹਿ ॥ ੨੬੭ ॥
ਪਦ੍ਮੇ ਸੰਗਤਿ ਅਣਪਾਤ੍ਰਿਆ ਕੋਲ੍ਹ ਚਹੁ ਦੇਵ
ਨਿਓਗੁ ਪਾਤ੍ਰਿਆ ਭਾਯਗੁਆ ਭਾਯੇਅ
ਜਬਤਮਾਸੇ ਭਾਯੇ ਕਹੀ ਨ ਜਾਵਤਿ ॥ ੩੮ ॥
ਸੋ ਜਾਫਿਗ ਕਰਿ ਨਾਦੇ ਅੰਦਰਿ ਘਨੀਨ
ਕਾਈ ਵਾਂਗੇ ਚਿਤ੍ਰਤਿਆ ਬਹਿੰਦਿਆ

ਤੇਟੁਰਿਆਠਿਗਰਿਆਹਿਕਪਲਾਜੁਰਾ
ਨਗਹੰਦੇ। ਕਾਇਜੁਲਟਕਅਨੇਮਿਸ਼ਾਦੀ
ਗਗਕਉਤੇਟੁਲਗਹੰਦੇ। ਮੁਇਆਗੁੀਆ
ਰਗੁਆਭਪੁਕਾਗਨਿਕਰੀਘੇਦਗਦਵੰਦਾਰੇ
॥੩੫॥ ਏਵੇਉਮਗਗਈਲਘਸਾਰੀਉ
ਜੈਤਿਹੁਕਰੰਦਿਆ। ਕੁਸ਼ਟਪਲੇਟਟਬ

੩੭

ਧੋਈ ਤੁਟੇ ਗਢਿ ਗਢੇ ਰਿਆ ॥ ਨਿਤ ਤੈਨੁ
ਕਰ ਥੇਂ ਰਿਆ ਗੁਜਰੀ ਸਹੁ ਨੁ ਗੁਜਰੀ
ਤੈਂ ਰਿਆ ॥ ਕਹੇ ਗੁਆਨ ਕਹੀ ਨ ਦੁਇਆ
ਮੰਦੇ ਆਮ ਭਕਰੇ ਰਿਆ ॥ ੪੦ ॥ ਜਿਸ ਰਿ
ਨਜਾਨੀ ਘਤਿ ਵਿਛੁਨ੍ਹਾ ਦੇ ਕਰਿ ਕੰਤੁ

੨੬੪

ਸਿਧਾਏ॥ ਤਿਸਦਿ ਨਸੋ ਜਠਿਗਕ ਅਸਾ
ਨੁਪਰਚੀ ਪਾਇ ਨੁਲਿਆਗੇ॥ ਪਿਛੇ
ਈਆ ਬਿਰਹਾਰਜਾਈ ਜਿਵਰਾਏ ਤਿਛੇ
ਸਗਾਏ ਕਉਨਗੁਆਲ ਕਰੇਖਸਮਾਨ
ਬਾਝੁਤਸਾਝੇਆਏ॥੪੧॥ ਤੁਹੀਮੇਰੀ

ਆਸਤ੍ਰੀਭਰਵਾਸਾਤੁੰ, ਸਰੁਟੇਯਾਦਕਜੁ
ਨਾਮੈਂਡੀਯਾਜਪਈਗਾਯਤੈਰੁਤੈਨੁਮੁ
ਸਕੁਲਥੀਆਰੁਜੁਨਾਸਹੁਕੇਲੁਕੰਤੁਦੇ
ਵੈਰੁਗਾਗਟਿਸਰਮਿੰਦੀਰੇਜਗਾਯਜੁਣ
ਕਿਆਪਰਵਾਹਗੁਆਲਾਤਿਨਾਨੁਜੈਦੇਸਿ
ਰਤੇਸਾਵਲਸਚੁਣ॥੪੨॥ਹਿਕਹਿਕਸਾ

੨੮੫

ਸਾਮੋਲੁ ਕਤੇਗਾ ਕਿਤਕੁ ਕਰੇ ਅਜਾਈ॥
ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਦੇ ਵਿਡਿਓ ਥੋਏ ਨੂਚਿ
ਤਨਆਇ ਸਾਈ॥ ਕੁਝ ਕੁਟਿ ਬਦੀ ਫਾਂਜੀ
ਫਾਂਥੇ ਚ ਜਸਰ ਮਦੇ ਤਾਈ॥ ਕਰੇ ਗੁਆ
ਲਗੁ ਬਿੰਦੁ ਜਨ ਬਿਨ ਪ੍ਰਿਗਤੀ ਵਟੁ ਜ
ਗਮਾਹੀ॥੪੨॥

१। ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮੰਝਾਸੁੰਦਰ
ਈਆ॥ ਰੰਜਨਕਿਸੇਮਤਾਆਪਰੰਜੇ
ਵੇਜਾਥੇਜਠਾਜੀਰੀ॥ ਦੋਸਤਤੇਰੁਸ
ਮਨਵਾਧਾਧਾਟਾਮੁਹਰਿਵਗਾਵਰਮੀਰੀ
ਹਉਮੈਮਾਰਿਹਿਕੇਘਰਿਆਟੇਪੁਸੀਤੇ
ਦਲਹਸੀਰੀ॥ ਸੁੰਦਰਗੁਣਿਸਭਤਿਰੇਹੁ

੨੫੬

ਸਾਯਮਤਰਣਪਾਏਯਾਸਫੁਕੀਰੀ॥੧॥
ਰੰਜਨਭਿਸੇਮਤਿਆਪਰਿਨੀਵੇਰੰਜਨੁਮ
ਤਿਧੁਰਿਆਈ॥ਨਿਥੇਪਾਕਮਦਾਯਤੁ
ਯਗਸੀਉਥੇਜਾਇਨਲਗਸੀਕਾਈ॥
ਫੋਨਤਕਬਰੀਤੇਪਕਨਿਹਾਈਮੀਤ
ਦਣਪੁਰੀਪਦੀਕਮਾਈ॥ਸੁੰਦਰਸਾ

ਪਦ੍ਯੁਟੇਰਗਗਾਹੁ, ਨਾਲਿ ਏਵੇ ਹੋਰ ਫੁਲ
 ਈ॥ ੨॥ ਸਹੁਰਗੀਆਵੈ ਪੀਖੀ ਬੋਲੇ
 ਤੇਜਨ ਬੋਲੇ ਨਰਦਾਹਿ ਕਿਤਤ ਭਾਬ
 ਪੀਵਨ ਦੀਨੀ ਸੀਹਿ ਕਿਸਹਰਮਾ
 ਹੀ ਸਹਰਦਾਅਖੀ ਦੇਖੇ ਤੇਚੀ ਬਨਏ
 ਨੇਜਨ ਭਿਭੇਤਰਦਾ। ਸੁੰਦਰ, ਸਾਪ

ਸਭਾ ਮਤਿ ਪਰੁ ਤੇ ਨਿਨਾਨਾ ਮੁਚਿਤਾ ਹਿ
ਆਹਰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹੀ ਗਈ ਸੁਪੈਤੀ
ਆਈ ਪਾਨ੍ਹਾ ਆਇ ਜਟਾਇਆ ਅ
ਕੁਝ ਕੁਝ ਆਤਿ ਕੇ ਤਿਓ ਜੇਇਆ ਜਿਭ
ਨ ਸਮਝਿ ਮਯਾਇਆ ਜੇਕੁ ਸੁਮ
ਨਦੀ ਆਖੁਇਆ ਆਹਿ ਨਿਜੇ ਬ੍ਰਹ

ਘਿਨਸਿਯਾਇਆਸੁੰਦਰਸੋਗਕਰਬਹੁ
ਤੇਗਜਰੁਲਸਰਤੀਦਾਉਹਿਗਇ॥੪॥
॥ਹਿਕਅਣਤਿਠਿਆਗੁਤੋਸਦੇਵਨਿ
ਹਿਕਤਿਠਿਆਕਰਨਸਤਾਰੀ॥੫॥
ਵਰਕੇਨ੍ਹਾਜੇਵਾਉਨਤੋਲਿਆਪੋਅ
ਪਟੀਵਾਰੀ॥ਯਉਯਰਬੈਠੀਆਪਵ

ਨਕਜੀਏ ਮੈਨਟੀ ਕਭਿ ਨ ਦਿਛਾਗੀ॥
ਸੁੰਦਰਗਣਾਇ ਕੇਤੇ ਨੁਨਿਭਾਇ ਨ ਦਾਹੁ
ਤਿਨਾਸੀ ਜਾਗੀ॥ ੫॥ ਇਸ ਕੋ ਕੋਲੁ ਅ
ਸਾਇ ਸਮੰਗਨਿ ਸੇ ਮੁਟੀਆ ਰੋਗਾਹਿ
ਯਾਹੁ ਯੇ ਸਰਦਿ ਚਿਮਾਟੁ ਕਘਾਤਿ ਨ
ਯਾਹੁ ਨੁਨਿ ਦਰਿ ਯਾਹੁ ਸੁੰਦਰਗੁਰਿ

ਆਪੇਪਿਛੇਭਗਿਆ ਕਾਮਲਾਖੀਵਤਿਬ
 ਹਲੇ॥ ੬॥ ਜੇਮੇਪੁਰਤਖਸੀਰਗੁਨਾਹੇਕੁਰਿ
 ਆਤੈਡਾਕਰਮਸਤਾਰੀ॥ ਤੁਗੁਟਵੰਤਗੁ
 ਟੇਗੁਟਗੁਰਿਆਮੇਸਕੁਆਵਗਟਆ
 ਰੀ॥ ਥੋਨੀਗਾਲਿਨਮਾਰਿਆਸਾਨੁਅਸਾ
 ਵਡੀਇਤਬਾਰੀ॥ ਸੁਰੰਗਜੇਖਾਂਵਦਤਉ

ਏਏਕਾਵੈਤਾਚਾਗਕਉਨਵਿਚਾਰੀ॥੭॥
ਪਾਂਧੀਸਾਰਸਮੋਲਸਨੇਹੀਵਏਆਖੀ
ਮੁਹਮਾਤਾਬਾਜਿਵੈਮੇਆਖਾਤਿਵੈਵ
ਵਆਖੀਤਾਂਬਖਗਯੇਸਬਾਬੁੰਗਾਜੇ
ਦਮਤੈਰੇਬਾਣੁਗੁਜਰਸੇਪਯਅਜਯਾ
ਅਜਾਬਾਸੁਰੀਗੁਸੁਤਾਗਤਿਗਈਵਜੁ

ਦੁਹੁਟਗੀਜਬਾਨਜਬਾਬਾ॥੮॥ਗੁਰਮ
 ਥੀਵਾਕਰੀਹਕੁਮਤਿਕੇਗਾਹੁਕਮਚਲਾਈ
 ਮੰਗਲਗੁਰਮਿਨਾਦਗਗਾਹੁਬਹਿਸਮਸੇਰ
 ਘਨਾਈ॥ਅਵਲਸੁਰਿਯਕੁਕਰੇਨਸੀਹ
 ਤਿਆਸਕਤਗੁਸਨਾਈ॥ਸੁਰੰਗਾਰਿਯੀ
 ਰੰਜਾਨਨਵਾਲੇਸਕਰਤਲਾਮਕਗਾਈ॥੯

ਸੁਰੰਗ

॥

ਇਹਤਨਮਹਿਰਿਨਤੇਆਹਿਖਲਾਵਿ
ਚਆਤਸਇਸਕਮੀਗਾਗਾ। ਸੁਭਵਡੂਨ
ਪਵਨਸਿਰਿਓਤੇਚਿਨਗਾਵੁਟਨਿਬਗਾ
ਗਾ। ਵਿਵੇਨਦੀਸਮਸੇਰਪਨ੍ਰੀਦੀਵਸ
ਪਈਆਬਿਰਹਾਂਲੁਗਾਗਾ। ਨਆਤਸਪੁਟੇ
ਨਦਕਾਨਚਈਵੇਬਿਨਅਜਲਾਬਿਨਮਾਗ

ਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਗੰਗਾਬਸਤਤਿਗੰਗੋਰੁਪਥਬ
ਕੋਰੋਰੁਪਥਾਗੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗਿਮੀਦੁਰੁਪਥ
ਤੇਸੇਦਿਭਬਰਪੁਰਪਥਿਅਦ੍ਵਿਦ੍ਵਿਯਾਗੰਗ
ਮਾਭਭਿਗਕਤੇਜੁਰੁਪਥਿਅਦ੍ਵਿਦ੍ਵਿਯਾਗੰਗ
ਟੇਰੁਰੁਪਥਾਗੰਗਾਦੁਪਥਿਗਕਪਿਨ੍ਨਾ

੨੫੫

ਠਾਸੀ ਨਾਵਿਚ ਆਹੀ ਪਵਨ ਭਿੰਗਾਗਾ।
 ਏਹੁ ਆਇ ਮੁਕਾਬ ਭਰੇ ਆਚ ਸਮਾਏਗਿ
 ਨਿਸਾਗਾ। ਸੁਰੰਗ ਸੇ ਆਸ ਕਖੇ ਨੁਪ ਕਾਇ
 ਆਸਿ ਏ ਪਵਨ ਅੰਗਾਗਾ। ੧੧। ਮੰਗੀ ਮਊ
 ਤਰਹੀ ਦੀਹੋ ਵੈ ਤਾਦੁ ਖੀਆ ਪਯ ਕਨਕ

ਵੇ। ਤੁਭਾਬਕੀ ਤਿਆਪਨ ਮਿਥਾ ਦਾ ਜੇ ਵੈ ਤਰੇ
ਈ ਜਗੀਰਨ ਥੀ ਵੇ। ਰੁਨਿਆ ਜਾਨੀ ਮਿਥਾ ਦਾ
ਜੇ ਵੈ ਤਰੇ ਉਤਲਾ ਉਕਰੀ ਵੇ। ਸੁਰੰਗਾ ਰੂਪ
ਗੋਰੁ ਰਈ ਨੀ ਸੀ ਕਾਈ ਬੇਈ ਨ ਵਾਪਾ ਥੀ ਵੇ
॥੧੨॥ ਨਾ ਕੇ ਤਿਨੁ ਨ ਪਤਨੁ ਤੁਭਾ ਨ ਕੋਈ
ਟਾਂਗਾ ਰਿਸੀ ਵੇ। ਕਨਕ ਨਿਸੇਰ ਤੁਭਾ ਨਿ

੨੫

ਦੁਲ ਨਾਂਗਾ ਓਥੇ ਪਾਇਆ ਨਸਾਇਤ ਜੀਵੇ॥
ਦੁਲ ਨਜਰੁ ਓਹੁ ਸੁਏ ਕਾਸਾਨੁ ਮੁਨਾਤਾਨੇ
ਹੁਲ ਜੀਵੇ॥ ਸੁਰੰਗ ਸੁਹਾਰਤਿ ਮੇਤਾ ਸੇਹਤੁ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਤਾ ਮਿਲੀਵੇ॥ ੧੩॥ ਦੇਖ ਰੀਅ
ਉ ਨ ਆਵੁ ਸਿਰਾਸਤ ਕਰੀ ਰਹ ਕੀਤੀ
ਮਤ ਵਾਲੀ॥ ਹਿਰਤਿ ਨੂ ਸੇਰ ਬਿਆਨਾਂ

ਗਾਇਰਾਧੇਤ੍ਰੀਸ਼ਾਗਤਿਆਈ ਪਾਟਿਕ
 ਲੀ। ਏਵਨਜਰੁਰਤਹੁਭੁਕਥੀਆਵ
 ਏਕੀਮਿਆਭਿਆਲੀ। ਸੁਰੰਗਤਿ
 ਸੇਰਿਹਰਾਸਰਕਾਜੇਰਿਹਰੇਵੇਦੋਸਤ
 ਰਿਖਾਲੀ। ੧੪। ਤੁੰਦਿਯਬੁਗਰਿਯਤ
 ਉਦਿਚਵਸੇਰਿਯਰਿਯਬਰਕੁਮਿਥਿ

ਅਰਜਦੇ ਨਾਈ॥ ਸੁਰੰਗ ਸੁਤਾਰਤ ਲ
ਬਦੀ ਅਕਿਆ ਮੈ ਗਲ ਗੋ ਨ ਜੋਗ ਕਿਥਾਈ
੧੬॥ ਲੋਕਾ ਕਾਟੇ ਆਤਮ ਜਲ ਲਈ ਪਰ
ਵਾਨ ਆਨੁ ਪਾਣੀ॥ ਜੋ ਰਿਠਿਆ ਤਾ ਬਨ
ਰਹੇ ਵਰੁ, ਦੁ, ਉ, ਨਾ ਆਤਮ ਖਰੀ ਸਬਾਣੀ
ਰੇਖ ਨਿਮਰਨ ਸੁਨ ਨਿਪਿ ਦੁਹੇ, ਉ, ਨਾ ਮਉ,

ਤਖਸੀਕਰਿਕਾਣੀ। ਸੁਰੰਗਪਿਤੰਗਾਉ
 ਮੁਸਤਾਕਾਸਿਰਿੰਦੇਦਿਆਉਮਰਿਦਿਹ
 ਟੀ। ੧੭। ਏਹਗਮਖੁਹਤੇਆਹੀ। ਏ
 ਤਾਦਿਗਮਾਏਫਿਗਕਸੁਯਾਂਦੀ। ਸ।
 ਨਾਸਾਫਪਿਨਾਣਾਕੀਤਾਚੁਤੀਜੋਗ
 ਦੁਖਾਂਦੀ। ਜਿਕਰਿਸਾਰਤੇਧਿਆ

ਪਾਨਿਛਾਇ ਚ ਬੁੰਦੁ ਪੈਵੈ ਦਰਦਾਈ॥
ਸੁਰੰਗ ਸੁਰਾਸੁ ਮੈ ਬੁਟੀ ਭਾਈ ਅਤਿ
ਬੀਜਓ ਮੈ ਦਗੁ ਭਾਂਟੀ॥੧੮॥ ਦੇਖੀ
ਗਾਠਨ ਆਵੀ ਹੈ ਰਤ ਨਹੀ ਕਿਓ ਕਰਿ
ਜੀਵੇ॥ ਆਖ ਦੇਖਾ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਮਾਹੀ
ਜੇ ਅਬਿਭੂਤੀ ਆਤਸ ਥੀਵੇ॥ ਆਹੁ

ਕੈਰਿਕੁ ਕਸੁਣਾਏ ਜੋ ਅਜ ਸਰੋਤ ਸੁ
ਟਿਐ। ਸੁਰੰਗ ਕਿਥਾ ਗਾਮਤੁ ਸੁ ਖੋਗਾਨੇ
ਮਹਾਂ ਅਠਤਾ ਬਠਿ ਸੀਏ। ੧੫॥ ਸਸੀ
ਹੁਟ ਪਈ ਹੁਟ ਕਰ ਮੈਂ ਮੈਂ ਕਰੇ ਗਏ
। ਪੈਰੇ ਹੁਟੀ ਮੈ ਸਿਰ ਪਰ ਚਲ ਸਾਮਤਿ
ਵਿਥ ਪਵੈ ਸਹੁ ਨਾਭੋ। ਸੁਰੰਗੁ ਸੇਅਲ

੨੦੧

ਬਤਿਮਿਲਸਨਿਸਭੁ, ਭੁਜੇਤਰਕਨਾਕ
ਰੇਖਿਆਲੁ॥ ੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰੂਤਿਤੋਲੁ ॥ ਕਾਠੀ॥ ਨੀਮਿਲ
ਭਰਸੇਲੁ ਫੀਜਾ ਮੇਰੀ ਗਜਗੇਲੁ
ਫੀਜਾ ਮੀਰੀ ਚਸਾਰਿ ਬਜਾਰੁ ਫੀਜਾ॥

ਨਿਮੈਸਾਹੁਰੈਅਰਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਧਾਉ
 ॥ਅਮਾਬਾਬਲਾਜਚੁਰਿਤਾਇਕੁਚੇ
 ਯਾਇਕੁਚੁਨੀ॥ਰਾਜਤਿਨਾਰਦੇਖਕਗੰ
 ਈਮੈਰਿਸੁਰੁਰਿਰੁਰਿਰੁਨੀ॥ਪਲਕਦਿ
 ਫੋਨਸਈਆਟਾਲਾਮੈਡਾਰੋਕੁਜਦਿਫੁੰ
 ਨੀ॥੫॥ਰੰਗਬਿਰੰਗੀਸੁਖਆਪੁਠੇਚੰ

202

ਬਤਿਜਾਵਨਮੈਨੂੰ। ਇਥੇਦੇਦੁਖਨਾਲੇਜਾਂਦੇ
ਅਗਲੇਸਭਿਪਾਕੇਨੂੰ। ਸਸਤਿਨਾਂਨਾਦੇਦ
ਨਤਾਂਨੇਵਡੀਪੁਸੀਬਤਿਮੈਨੂੰ। ੨॥ ਗਿਥੇ
ਅਸਾਨੁਰਗਦਿਨਮਿਭਰਾਜਾਨਾਵਾਰੇ
ਗੀ। ਚੰਗਚੰਗਗੀਪਕਤਿਮੰਗਾਈਮੈਰਿ
ਸਦੀਪਤਿਗੀ। ਜਿਸਗੁਨਪਯੋਯੇ

ਸਵਲੇਸਾਈ ਸਹੁਨੁ ਪਿਆਗੀ॥੩॥ ਬੁ
 ਲਾਸਹੁ ਸੰਤਾਰ ਸੁਣੀਦਾ ਦੇਖਾ ਅਟਕ
 ਲਾਜਾਈਐ॥ ਮਿਹਰਿ ਇਨਾਇਤੁ ਤਰੀ
 ਹੋਵੈ ਜਾਅਪਣਾਗਲ ਸੁਣਾਈਐ॥੪॥
 ॥੧॥ ਰਿਤੋਭਾ॥ ਹੁਣੈ ਮੇਥੇਗਜੀ
 ਰਹਣਾ॥ ਮੇਰਾਗਿਯਾਨ ਕਰਣਾ॥੧॥ ਰ

१॥ गगनं पिबन्ति ॥ पितृणां देवाणां मित्राणां
गणानां सौमित्रं ॥ परिभुजन्तः स कुरुते
गन्धर्वो यथा गन्धर्वा गन्धर्वः ॥ गुरुर्भूतः
ब्रह्मन् कुरुते ॥ १॥ भूगुरुर्भूतः
भूतः भूतः भूतः ॥ भूतः भूतः भूतः
भूतः भूतः भूतः ॥ भूतः भूतः भूतः

ਪੁਟੀਦੇਈਸਾਈਦੇਨਾਉ। ਮਿਹਰਿਇਨਾਇ
ਤਕਰਨਾ। ੨। ਬੁਝਾਸਾਈਦੇਨਾਉਪਿਆ
ਗਾਇਰੇਕੋਲਾਏਰੇਕਗਾਇਰੇਵਨਜਾਏਰੇ
ਵਾਪਾਗੁ। ਰਿਭਬਗਦਿਲਵਿਚਿਭਗਨਾ।
੨। ੨। ਰਿਤੋਨਾ। ਬਸਿਕਰਿਜੀਗੁਟ
ਬਸਕਰਿਜੀ। ਕਾਈਬਾਤਿਅਸਾਨਾਹਿਜਸ

ਕਰਿ ਜੀ॥੧॥ ਗਗਾਉ॥ ਤੁਸੀਰਿ ਣਮੇਰੇ ਵਿਚ
 ਵਸਦੇ ਸੇ॥ ਤੁਰੇ ਸਾਨੁ ਦੁਗਕਿਉ, ਵਸਦੇ ਸੇ॥
 ਤੁਰੇ ਘਾਤਿ ਜਾ ਦੁਰਿ ਣਖਸਦੇ ਸੇ॥ ਗੁਣਿ
 ਕਿਤ ਵਧੁ ਜਾ ਸੇ ਨ ਸਕ ਰਿਜੀ॥੧॥ ਤੁਸੀਮੁ
 ਇਆਨੁ ਮਾਗਨੁ ਕਰਦੇ ਸੇ॥ ਤਿਤੁ ਖੁਰੇ ਵੀਗੁ
 ਕੁਟਦੇ ਸੇ॥ ਗਾਯਕਰੇ ਸਾਂਗਾ ਣੁ ਘੁਟਦੇ ਸੇ

॥ गुरुतीगणाष्टिउतनुकसकरिनी ॥ ३ ॥
 तुसीदुपरेसोआसापकदेहो ॥ आसदि
 रानिगरेरकदेहो ॥ गुरुजातनमिछ
 रानसकरिनी ॥ ३ ॥ अछासागमि
 तेरेबागरेसो ॥ तेरेपुसरेखदिनुम
 रेरेसो ॥ तुपदागुमिनताकरेसो ॥ गुरु

ਬੇਠਪਿੰਜਗਿਵਿਰਿਹਸਕਰਿਨਿ॥੪॥੩॥
੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਤਿ
ਲੇਗਾ॥ ਕਾਠੀ॥ ਮੁਰਲੀਬਾਜਿਉ
ਠੀਅਪਾਤਾਂ॥ ਸੁਟਗਟਕੁਲਿਗਈਬੁ
ਧਿਸਾਂਤਾਂ॥੧॥ਗਹਉ॥ ਲਗਗਏਅਨ
ਹਰਬਾਨਨਿਗਰੇ॥ ਦੁਟਗਏਦੁਨੀਆ

ਕੁਨ੍ਹਪਸਾਗੇ॥ ਸਾਈ ਮੁਖਦੇਖਾਨਿਦੇਵਰ
 ਜਾਗੇ॥ ਦੁਲਾਮੈ ਨੁਕੁਲਿਗਈ ਸਰਿਬ
 ਤੰਗ॥ ੧॥ ਰੁਣਮਸਾਰੰ ਚਲਾਮਿਗਾ ਫੁਰ
 ਇਆ॥ ਇਸੇਨ ਮੁਖਕਉ ਬਾਪਬੈਠਾਇ
 ਆ॥ ਦੁਗਾਨਾਇਸੀ ਪਨ੍ਹਾਇਆ॥ ਰ
 ਹਿਗਈਆਂ ਦੁਇਤੈ ਚਾਰਰਕਾਤੰਗ॥ ੨॥

ਬੁਝਾਸੁਰੁ ਮੇਰੁ ਨ ਬਰਾਈ। ਜਬਕੀ
ਮੁਰਲੀਕਾਨ ਬਜਾਈ। ਬਝਿਰੀ ਜੇਇਤਿ
ਤੈਵਲਾਧਾਈ। ਕਹੁਨੀ ਜਿਸ ਵਲਿ
ਸਤਬਗਤਾਂ ॥੨॥੧॥ ਤਿਉਗੁ।
ਮੇਰੁ ਭਗਨੁ ਇਸਕਮਕਲਾਇ
ਅਕਲਾਰੇਜੁ ਮਜਲਾਇ ॥੧॥ ਰਗਉ

੨੦੭
ਵਿਚਕਨਾਹੇਕੁਕੁਲਿਕੁਲਪਾਂਤਲਿ
ਆਨੁੰਤਲਤਲਰਾ॥੧॥ਮੁਇਆਨੁਇਗੁਦ
ਲਵੁਲਿਮਾਰੇਗੁਲਿਆਨੁਰਲਰਲਰ
॥੨॥ਕਿਆਜਾਨਾਕੋਈਚਿਨਗਰਖੀ
ਚੈਨਿਤਸੁਲਕਥੇਜੇਨੁਸਲਰਾ॥੩॥ਤੀ
ਰਇਸਕਦਾਲਗਾਜਿਗਰਦਿਚਿਹਲ

ਇਆਨਾਹੀਗਏ ॥੪॥ ਬੁਝਾਸਾਈਦ
ਨੇਹਅਵੇਖਾਰਥਾਇਆਨਾਹੀਘਰੁ
॥੫॥੨॥ ਤਿਊਗਾ ॥ ਪਿਆਰੇਬਿਨੁ
ਸਭਤਿਉਠਿਜਾਨੰਗਾਕਟੀਤਾਹੇਹਸਿਆ
ਨਾ ॥੫॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਲੈਗਵਨਗਹਰਿ
ਹਾਨੈਥੀਸੀਅੰਤਨਿਮਾਨਾ ॥ ਕੁਝਮਕਰੰ

ੴ
ਕੋ
ਸਰ
ਸ

ਲਿਖਾ
ਮੁੰਗਣਾਇਖੇਨਿ

ਕੀਐਕਸੀਤਾਵੇਕਸਬਕੀਤੇਭੁਟਖ
ਨਾ॥੧॥ਨਿਸਥਾਣੇਵਾਇਤਬਾਰਕਰੇਸੇ
ਸੰਗਨਚਲਸੀਆਥਾਨਾਖਮੋਸਸਹਰ
ਵੇਖਿਦਿਖਾਤੁਸਕੁਨਿਸਮਹਿਜਗਤਸ
ਮਾਨਾ॥੨॥ਕੁਰਿਕੁਰਿਪੁਰਿਲੀਘਾਏਨਾ
ਰਾਮਕਲਮਓਤੁਮੁਹਾਨਾਇਥੇਨਿ

ਤੋਂ ਤੈਤਿ ਤੋਂ ਸਰਨਿ ਕਰੇ ਦੁਗਮੈ ਗੁਨ
ਹਿ ਗਰ ਪੁਗਣਾ ॥ ੨ ॥ ਬੁਝਾਨ ਉਦੁਸ
ਮਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਬੁਰੇ ਵਿਚਿ ਮਨ ਦੁਸਮਨ
ਬਿਲੁ ਗੁਣਾਂ ਮਹਬੂਬ ਬਾਨੀ ਕਰੇ ਅਸ
ਨੀਰਿ ਲਾਹੁ ਖਉ ਫਜਾਇ ਮਲਕਾਟਾ ॥
੪ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗਨਿ ਧਨੁ
ਕਾਢੀ॥ ਅਬਹਮਗੁਮਹੁਆ॥ ਹਮਤੁਮ
ਹੁਆ॥ ਪ੍ਰੇਮਨਗਰ ਕੇ ਸੈਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਅਪਣੇਆਪ ਕਉ ਸੋਧਰਹਿਆ॥ ਮੇਨਾਸਿਰਿ
ਗਥਨ ਪੈਗ॥ ੧॥ ਕੀਟੀਪਕ ਨੂਲੈ ਰਲੀ
ਘੁਗਾਇਟ ਕਉਟਕ ਵੈ ਨਿਰਦੈਗ॥ ੨॥

੨੦੮

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਗੀਤਾਇੰਦੁ। ੧। ਗਗਾਉ।
ਨਾਮੈ ਕਾਠਿਰ ਨਾਸਈ ਅਟਨ
ਅਮਮ ਜਿਨ੍ਹ ਦੀ ਜਾਤਿ ਕੀ ਪੁਛੁ ਨੈ
ਹੋਇ ਨਖੈ ਦਾ। ੨॥੧॥੨੫॥ ਗਗੁਜ
ਵਤੀ। ਕਾਠੀ। ਆਪਣੀ ਕਿਰ
ਰਨਪਈ ਜਾਪੀਆ ਕੀ ਪਬਰਿ

ਸਿਨਾਵੈਗੁ
ਕਉਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਇਕਇਕ
ਬਏ ਕਮਰੇ ਇਕਇਕ ਜਾਂਦੇ ਅੰਦਰ
ਦੁਹੰ ॥ ੧ ॥ ਨਾਹਉ ਖਾਕੀ ਨਾਹਉ ਮਾਤਸ
॥ ਰਹਉ ਖਾਣੀ ਨਾਹਉ ਪਉਣਾ ॥ ਬਾਬਾ
ਨਾਮੁ ਘੋਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਨਿਉ ਆਟੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥